

สรุปโดยย่อ

จากการศึกษาพบว่า ประเทศคู่แข่งที่สำคัญของไทยในตลาดญี่ปุ่นคือ จีน สหรัฐอเมริกาและบราซิล และประเทศคู่แข่งที่สำคัญในตลาดประเทศเยอรมันคือ เนเธอร์แลนด์ บราซิล อังการี เดนมาร์ก และฝรั่งเศส ซึ่งพบว่าในประเทศลูกค้าทั้งสองการเปลี่ยนแปลงส่วนแบ่งตลาดไก่สดแช่เย็นของไทยเพิ่มขึ้น ซึ่งเป็นผลมาจากการขยายขนาดตลาดและผลจากการแข่งขันในตลาด ส่วนในตลาดโลกปรากฏว่าผลการส่งออกของเนื้อไก่สดแช่แข็งของไทยเพิ่มขึ้นเช่นกัน โดยมีมูลค่าถึง 4,911 ล้านบาท ซึ่งผลดังกล่าวประกอบด้วยผลมาจากการขยายตัวเฉลี่ยของการส่งออกทั้งหมดของโลก (71.86%) ผลจากการแข่งขัน (24.87%) ผลการจากปรับการส่งออก (19.71%) ส่วนผลจากการกระจายตลาด (-16.45%) นั้นทำให้การส่งออกไก่สดแช่แข็งของไทยในตลาดโลกลดลงแต่ทำให้ผลน้อยกว่าผลทางบวกทั้ง 3 ที่กล่าวมา สำหรับปัจจัยที่มีผลกระทบต่ออุปสงค์ส่งออกไก่สดแช่แข็งของไทยไปยังประเทศญี่ปุ่นและเยอรมันที่สำคัญก็คือรายได้ประชาชาติของประเทศลูกค้าทั้งสอง, ราคาส่งออกไก่สดแช่แข็งของไทย และราคาส่งออกไก่สดแช่แข็งของเนเธอร์แลนด์ (เฉพาะประเทศเยอรมันนี้) ซึ่งชี้ให้เห็นว่าถ้าต้องการที่จะเพิ่มส่วนแบ่งตลาดหรือการส่งออกให้มากขึ้นต้องลดราคาส่งออก

ชื่อผลงาน	การวิเคราะห์ทางเศรษฐมิติของความสัมพันธ์ระหว่างการส่งออกและการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของไทย
ลักษณะงาน	วิทยานิพนธ์
ผู้จัดทำ	นายสุรชัย จันทร์จรัส (จุฬาฯ)
อาจารย์ที่ปรึกษา	รศ. ดร. ชัยวุฒิ ชัยพันธุ์
เดือน/ปี	2539
วัตถุประสงค์โดยย่อ	✦ เพื่อทดสอบสมมติฐานที่ว่า การส่งออกมีผลส่งเสริมต่อการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศไทยโดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์ทางเศรษฐมิติแบบ Cointegration และแบบจำลอง Error Correction
ข้อมูลที่ใช้	ใช้ข้อมูลรายปีที่ใช้เป็นข้อมูลอนุกรมเวลารายปี ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2503-2536 ข้อมูลที่ใช้ศึกษาได้แก่ ข้อมูลผลผลิตรวม, ข้อมูลปัจจัยทุน, ข้อมูลแรงงาน, ข้อมูลด้านการส่งออกและข้อมูลรายสินค้าหลัก
ทฤษฎี-แนวคิดที่ใช้	ทฤษฎีความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของสำนักนีโอคลาสสิกเป็นทฤษฎีที่ศึกษาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างผลผลิตกับปัจจัยการผลิต
แบบจำลอง-เครื่องมือ	การศึกษาเชิงปริมาณด้วยการวิเคราะห์ทางเศรษฐมิติ (Econometric Analysis) เป็นวิธีการตรวจสอบเชิงปริมาณโดยการทดสอบ Unit Root หรืออันดับความสัมพันธ์ของข้อมูล (Order of Cointegration) จากนั้น จึงทำการประมาณด้วยวิธีการกำลังสองน้อยที่สุด (Ordinary Least Square : OLS) เพื่อประมาณค่าของพารามิเตอร์และวิเคราะห์การถดถอยของความเปลี่ยนแปลงของตัวคลาดเคลื่อน (Error Term) ซึ่งเรียกว่า วิธีการ Cointegration เพื่อหาความสัมพันธ์ในระยะยาว ระหว่างตัวแปรที่มีลักษณะ Nonstationary และใช้แบบจำลอง Error Correction (EC) ที่เสนอโดย Engle and Granger (1987) หาความสัมพันธ์ในระยะสั้น โดยนำผลของ Error ที่เกิดขึ้นในระยะยาวมาปรับปรุงการปรับตัวของสมการในระยะสั้น
สรุปโดยย่อ	การศึกษานี้พบว่า ผลการทดสอบ Stationary ซึ่งการศึกษานี้ใช้เทคนิค Unit Root ผลการวิเคราะห์ในภาพรวมแสดงให้เห็นถึงความเป็นไปได้ของการมีความสัมพันธ์ในระยะยาวระหว่างการส่งออกและผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ ส่วนในรายสินค้าสรุปให้เห็นถึงความเป็นไปได้ของการมีความสัมพันธ์ในระยะยาวระหว่างการส่งออกและผลผลิตของข้าว ข้าวโพด มันสำปะหลัง ยางพารา น้ำตาลและกากน้ำตาล

และสับปะรดกระป๋อง แต่ไม่มีความสัมพันธ์ระหว่างการส่งออกและผลผลิตของผ้าใยประดิษฐ์ทอ และผ้าฝ้ายทอ

ผลการทดสอบ Cointegration พบว่า ในภาพรวมการส่งออกมีความสัมพันธ์เชิงดุลยภาพในระยะยาวกับผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ และในรายสินค้าข้าว มันสำปะหลัง ยางพารา น้ำตาลและกากน้ำตาล และสับปะรดกระป๋อง การส่งออกก็มีความสัมพันธ์เชิงดุลยภาพในระยะยาวกับผลผลิต ยกเว้นข้าวโพดที่การส่งออกไม่มีความสัมพันธ์ในระยะยาวกับผลผลิต

ผลการประมาณความสัมพันธ์ระหว่างการส่งออกและการเจริญเติบโตของผลผลิต โดยการประยุกต์ใช้แบบจำลอง Error Correction สรุปได้ว่า ในระยะยาว ถ้าการส่งออกเพิ่มขึ้นร้อยละ 1 จะช่วยส่งเสริมให้ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศเพิ่มขึ้นประมาณร้อยละ 0.6155 ส่วนในระยะสั้น การขยายตัวของการส่งออกร้อยละ 1 ช่วยส่งเสริมให้ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศเพิ่มขึ้นประมาณร้อยละ 0.1837

นัยทางนโยบายนั้น ในระยะยาวการส่งออกมีส่วนช่วยในการส่งเสริมการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ ดังนั้นการเลือกนโยบายในการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ โดยหันมาเน้นกลยุทธ์ด้านการส่งออกมากขึ้น จึงยังเหมาะสมที่จะดำเนินการต่อไป อย่างไรก็ตาม มาตรการกีดกันทางการค้าของกลุ่มประเทศพัฒนาแล้ว ยังเป็นปัญหาสำคัญของประเทศกำลังพัฒนา ดังนั้น มาตรการกีดกันทางการค้าจึงอาจเป็นอุปสรรคต่อการขยายตัวของการส่งออกของไทยได้ แต่หากประเทศมีระบบและนโยบายทางเศรษฐกิจที่เหมาะสม มาตรการดังกล่าวก็อาจไม่เป็นปัญหามากนัก นอกจากนี้ นโยบายทางภาษีอากรและการให้สิทธิพิเศษต่างๆ อันเป็นการเกื้อหนุนผู้ส่งออก รวมทั้งนโยบายการลดขั้นตอน การปรับเปลี่ยนโครงสร้างของระบบการจัดเก็บภาษีให้ง่ายเข้า การให้ข้อมูลข่าวสารและสิ่งอำนวยความสะดวกทางการตลาดแก่ผู้ส่งออกก็จะเป็นการเอื้ออำนวยให้เกิดการขยายตัวของการส่งออกมากขึ้นได้และจะส่งผลต่อการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศต่อไป

ชื่อผลงาน	การวิเคราะห์ทางเศรษฐศาสตร์เกี่ยวกับการออกหุ้นสามัญ หุ้นกู้ หุ้นกู้ควบ วอร์เรนธ์ และหุ้นกู้แปลงสภาพ
ลักษณะงาน	วิทยานิพนธ์
ผู้จัดทำ	นายณรงค์ศักดิ์ วงศ์สิทธิกร (เศรษฐศาสตร์ มช.)
อาจารย์ที่ปรึกษา	ดร.ทรงศักดิ์ ศรีบุญจิตต์
เดือน/ปี	30 พฤษภาคม 2540
วัตถุประสงค์โดยย่อ	+ เพื่อศึกษาถึงหลักเกณฑ์ที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกจัดหาเงินทุนในแต่ ละวิธี + เพื่อคำนวณราคาหุ้นกู้ วอร์เรนธ์ และหุ้นกู้แปลงสภาพ + เพื่อทดสอบความสามารถในการพยากรณ์ราคาของแบบจำลองต่างๆ
ข้อมูลที่ใช้	ข้อมูลหลักทรัพย์ที่ออกโดยบริษัทจดทะเบียนกับตลาดหลักทรัพย์แห่ง ประเทศ เฉพาะในหมวดธนาคารพาณิชย์ และหมวดบริษัทเงินลงทุน และหลักทรัพย์ ที่ออกหลักทรัพย์จำหน่ายในช่วงเวลาดังแต่ปี พ.ศ.2536 ถึง พ.ศ.2538
ทฤษฎี-แนวคิดที่ใช้	การศึกษานี้ได้อาศัยแนวความคิด 1) การวิเคราะห์ทางเลือกในการจัดหา เงินทุนของกิจการ 2) การประเมินราคาหลักทรัพย์ประเภทหนี้และกึ่งทุน
แบบจำลอง-เครื่องมือ	1) การวิเคราะห์ทางเลือกในการจัดหาเงินทุนของกิจการ โดยจะศึกษาว่า ลักษณะของกิจการที่ต้องการเงินลงทุนมีลักษณะอย่างไร และการจัดหาเงิน ทุนในแต่ละวิธีมีหลักเกณฑ์การตัดสินใจในการเลือกจัดหาเงินทุนอย่างไร โดยการศึกษานี้กำหนดให้การตั้งราคาหุ้นสามัญใช้อัตราส่วนราคาต่อ กำไรสุทธิของหุ้นสามัญ (P/E ratio) เป็นตัวกำหนดราคา และในการ กำหนดอัตราดอกเบี้ยของการก่อหนี้ใช้อัตราดอกเบี้ยของตราสารชนิด เดียวกับที่บริษัทอื่นในหมวดธนาคารพาณิชย์ และหมวดบริษัทเงินลงทุน และหลักทรัพย์ได้ออกจำหน่ายในช่วงเวลาเดียวกันมาเป็นตัวแทนหรือ เปรียบเทียบกับอัตราดอกเบี้ยในท้องตลาดขณะที่ทำการจัดหาเงินทุน 2) การประเมินราคาหลักทรัพย์ ประเภทหนี้หรือกึ่งทุน แบ่งเป็น 2 วิธี ดังนี้ 2.1) การประเมินราคาหุ้นกู้ธรรมดา 2.2) การประเมินราคา วอร์เรนธ์ 2.3) การประเมินราคาหุ้นกู้แปลงสภาพ
สรุปโดยย่อ	ในส่วนแรก เป็นการศึกษาถึงลักษณะของกิจการที่ต้องการเงินทุนและ หลักเกณฑ์ที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกจัดหาเงินทุนแต่ละวิธี ผลการ ศึกษาพบว่าลักษณะของกิจการที่ต้องการเงินทุนเป็นดังนี้คือกิจการต้องมี การเติบโตอย่างต่อเนื่อง มีอัตราผลตอบแทนของผู้ถือหุ้นและมีอัตราผล

ตอบแทนของสินทรัพย์สูงกว่าค่าเฉลี่ยของกลุ่มอุตสาหกรรม สำหรับหลักเกณฑ์ทางด้านขนาดของกิจการและจำนวนเงินทุนที่ต้องการเป็นตัวกำหนดวิธีจัดหาเงินทุนที่เป็นไปได้ หลังจากนั้นจึงนำปัจจัยภายในของกิจการทางด้านอัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนผู้ถือหุ้น อัตราดอกเบี้ยที่จ่ายจริง ความสามารถในการจ่ายดอกเบี้ย และกำไรสุทธิต่อหุ้น และปัจจัยภายนอกของกิจการ ทางด้านภาวะตลาดหลักทรัพย์ และภาวะอัตราดอกเบี้ย มาร่วมพิจารณา เพื่อเลือกวิธีการจัดหาเงินทุนที่เหมาะสมกับกิจการในขณะนั้นมากที่สุด จากการศึกษาพบว่าในการจัดหาเงินทุนแต่ละวิธีให้ความสำคัญกับหลักเกณฑ์ในการตัดสินใจแตกต่างกัน ซึ่งสามารถสรุปได้ดังนี้ คือ 1) หลักเกณฑ์ที่มีผลต่อการตัดสินใจจัดหาเงินทุนโดยออกเป็นหุ้นสามัญควบวอร์เรนทหรือวอร์เรนท ประกอบด้วย หลักเกณฑ์ภายในได้แก่ กำไรสุทธิต่อหุ้นและอัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนผู้ถือหุ้น ส่วนหลักเกณฑ์ภายนอก ได้แก่ ภาวะตลาดหลักทรัพย์ เพียงพอ 2) หลักเกณฑ์ที่มีผลต่อการตัดสินใจจัดหาเงินทุนโดยออกเป็นหุ้นกู้ พบว่าหลักเกณฑ์ภายในไม่มีผลต่อการตัดสินใจ ส่วนหลักเกณฑ์ภายนอกได้แก่ภาวะตลาดหลักทรัพย์ ชุมชน มีผลต่อการตัดสินใจทุกกรณี (100%) 3) หลักเกณฑ์ที่มีผลต่อการตัดสินใจจัดหาเงินทุนโดยออกเป็นหุ้นกู้ควบวอร์เรนทประกอบด้วย หลักเกณฑ์ภายในซึ่งได้แก่ ความสามารถในการจ่ายดอกเบี้ย อัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนผู้ถือหุ้น กำไรสุทธิต่อหุ้น และอัตราดอกเบี้ยที่จ่ายจริง ส่วนหลักเกณฑ์ภายนอกได้แก่ ภาวะตลาดหลักทรัพย์ เพียงพอ และภาวะอัตราดอกเบี้ยอยู่ในระดับต่ำ และ 4) หลักเกณฑ์ที่มีผลต่อการตัดสินใจจัดหาเงินทุนโดยออกเป็นหุ้นกู้แปลงสภาพประกอบด้วย หลักเกณฑ์ภายในได้แก่ อัตราดอกเบี้ยที่จ่ายจริง ความสามารถในการจ่ายดอกเบี้ย กำไรสุทธิต่อหุ้น และอัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนผู้ถือหุ้น ส่วนหลักเกณฑ์ภายนอกได้แก่ ภาวะตลาดหลักทรัพย์ เพียงพอ และภาวะอัตราดอกเบี้ยอยู่ในระดับต่ำ

ในส่วนที่ 2 ทำการศึกษาการประเมินราคาหลักทรัพย์ประเภทหนี้และกึ่งทุน โดยแบ่งเป็น 3 กรณีคือ 1) การประเมินราคาหุ้นกู้ พบว่า เมื่อคำนวณราคาโดยใช้แบบจำลอง Present Value จะทำให้ความคลาดเคลื่อนในการคำนวณราคาน้อยที่สุด คือ โดยเฉลี่ยแล้วราคาตลาดของหุ้นกู้จะสูงกว่าราคาที่คำนวณได้จากแบบจำลองเพียงเล็กน้อย กรณีที่ 2 การประเมินราคาวอร์เรนท พบว่า โดยเฉลี่ยแล้วราคาตลาดของวอร์เรนทโดย

รวมสูงกว่าราคาที่คำนวณจากแบบจำลอง Original Black & Scholes และใช้ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของอัตราผลตอบแทนของหุ้นสามัญที่คำนวณจากราคาปิดรายวันของหุ้นสามัญในช่วงวันก่อนหน้าอย่างน้อย 180 วัน มาคำนวณราคาจะทำให้สามารถพยากรณ์ราคาออร์เรนที่ได้ดียิ่งขึ้น และกรณีที่ 3 การประเมินราคาหุ้นกู้แปลงสภาพสกุลเงินต่างประเทศพบว่า โดยเฉลี่ยราคาตลาดของหุ้นกู้แปลงสภาพต่ำกว่าราคาที่คำนวณได้จากแบบจำลอง ในการคำนวณราคาหุ้นกู้แปลงสภาพ เมื่อใช้แบบจำลอง Adjusted Contingent Claims ใช้ Government Bond Yields แทนอัตราผลตอบแทนของสินทรัพย์ที่ไม่มีความเสี่ยง และใช้ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของอัตราผลตอบแทนของหุ้นสามัญที่คำนวณจากราคาปิดรายวันของหุ้นสามัญในช่วงวันก่อนหน้า 30 วัน มาคำนวณราคาทำให้สามารถพยากรณ์ราคาหุ้นกู้แปลงสภาพสกุลเงินต่างประเทศได้ดียิ่งขึ้น

ชื่อผลงาน	การวิเคราะห์ทางเศรษฐศาสตร์และการเงินของฟาร์มโคนม
ลักษณะงาน	วิทยานิพนธ์
ผู้จัดทำ	นาย ธรณัฐ จันทะพัชร (มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์)
อาจารย์ที่ปรึกษา	รศ. ศิวะศิษฐ์ ชำของ , Ph.D.
เดือน/ปี	กุมภาพันธ์ 2540
วัตถุประสงค์โดยย่อ	✦ ศึกษาถึงสภาพทั่วไปต้นทุนและผลตอบแทนทางเศรษฐศาสตร์และการเงินของการผลิตน้ำนมดิบของเกษตรกร
ข้อมูลที่ใช้	ใช้ทั้งข้อมูลปฐมภูมิ (primary data) จากการออกแบบสอบถามไปสัมภาษณ์ และข้อมูลทุติยภูมิ (secondary data) โดยได้แบ่งฟาร์มออกเป็น 3 ขนาดด้วยกันคือ ฟาร์มขนาดเล็ก (โคนม 100-200 ตัว) มีจำนวน 10 ฟาร์ม, ฟาร์มขนาดกลาง (โคนม 200-500 ตัว) มีจำนวน 3 ฟาร์ม และฟาร์มขนาดใหญ่ (โคนม มากกว่า 500 ตัว) มีจำนวน 4 ฟาร์ม
ทฤษฎี-แนวคิดที่ใช้	อาศัยหลักเกณฑ์การตัดสินใจลงทุนแบบปรับค่าของเวลา ซึ่งเป็นการเปรียบเทียบต้นทุน (costs) กับรายได้หรือผลตอบแทน (benefits) โดยการนำเอาต้นทุนและผลตอบแทนของโครงการที่เกิดขึ้นในอนาคตมาคิดลดให้เป็นมูลค่าปัจจุบันเสียก่อน
แบบจำลอง-เครื่องมือ	ใช้ทั้งการวิเคราะห์ในเชิงพรรณนาและเชิงปริมาณ การวิเคราะห์ต้นทุนและผลตอบแทนทางการเงินโดยใช้วิธีเปรียบเทียบเมื่อไม่มีการขยายโครงการหรือมีการลงทุนเพิ่มและในกรณีที่มีการขยายโครงการหรือมีการลงทุนเพิ่ม ส่วนผลประโยชน์ที่นำมาวิเคราะห์จะใช้ผลประโยชน์สุทธิที่เพิ่มขึ้น (incremental benefit) ส่วนเกณฑ์ในการตัดสินใจแบบปรับค่าของเวลาจะใช้ดัชนีชี้วัดหรือเกณฑ์การตัดสินใจ 3 วิธีหลักด้วยกันคือ มูลค่าปัจจุบันสุทธิ (Net Present Value : NPV), อัตราผลตอบแทนต่อทุน (Benefit-Cost Ratio : BCR) และอัตราผลตอบแทนของการลงทุน (Internal Rate of Return : IRR) และยังได้ใช้การวิเคราะห์ความอ่อนไหวของโครงการ (sensitivity analysis) เพื่อป้องกันความเสี่ยงหรือความไม่แน่นอน
สรุปโดยย่อ	จากผลการศึกษาพบว่า ฟาร์มขนาดใหญ่มีต้นทุนที่สูงกว่าฟาร์มอีก 2 ขนาด ในกรณีของฟาร์มขนาดกลางนั้นพบว่าการจัดการฟาร์มยังไม่ได้เท่าที่ควร ส่วนฟาร์มขนาดเล็กมีต้นทุนต่ำสุด ในด้านผลตอบแทนจากการผลิตน้ำนมดิบที่ผลิตได้นั้นพบว่าฟาร์มขนาดเล็กขาดทุนเฉลี่ยต่อก.ก.น้อยที่สุด ส่วนฟาร์มขนาดกลางและขนาดใหญ่นั้นขาดทุนเฉลี่ยต่อก.ก.ในระดับที่ใกล้เคียงกัน และจากการศึกษางบกระแสเงินสดและการ

วิเคราะห์การลงทุนของฟาร์มขนาดต่างๆ ที่มีการขยายการผลิตพบว่า การเลี้ยงโคนมมีความอ่อนไหวอย่างมากต่อราคาอาหารข้นและปริมาณ น้ำนมดิบที่ผลิตได้

ชื่อผลงาน	การวิเคราะห์ที่อยู่อาศัยในเชิงเศรษฐกิจสังคมโดยการใช้สื่อ
ลักษณะงาน	วิทยานิพนธ์
อาจารย์ที่ปรึกษา	รองศาสตราจารย์ ดร.กนกศักดิ์ แก้วเทพ
ผู้จัดทำ	นางสาวปัทมวรรณ เนตรพุกกณะ (จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย)
เดือน/ปี	ปีการศึกษา 2539
วัตถุประสงค์	✦ เพื่อวิเคราะห์ถึงปัจจัยด้านเศรษฐกิจและสังคมที่เกี่ยวข้องสัมพันธ์กับการบริโภคเชิงสัญญา ซึ่งเป็นปรากฏการณ์ของระบบเศรษฐกิจสมัยใหม่จากสื่อในธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ของไทย โดยใช้ทฤษฎีตรรกวิทยาการบริโภคของโบดริยาร์ดเป็นกรอบในการวิเคราะห์
ข้อมูลที่ใช้	การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยทั้งในเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ แหล่งข้อมูลที่ใช้ได้แก่ งานโฆษณาโครงการที่อยู่อาศัยผ่านทางหนังสือพิมพ์ 3 ฉบับคือ ไทยรัฐ ฐานเศรษฐกิจ ประชาชาติธุรกิจ ในระหว่างเดือน ตุลาคม-พฤศจิกายน 2538 โดยกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาแบ่งออกเป็น 3 ประเภท คือ บ้านเดี่ยว อาคารชุด (คอนโดมิเนียม) และทาวน์เฮาส์ รวมจำนวนทั้งสิ้น 85 ตัวอย่าง
ทฤษฎี-แนวคิด	ใช้ทฤษฎีตรรกวิทยาการบริโภคของโบดริยาร์ดเป็นกรอบในการวิเคราะห์ โดยแบ่งออกเป็น 4 กลุ่ม คือ 1. ตรรกวิทยาเชิงหน้าที่ (Use Value) เป็นตรรกวิทยาในเชิงปฏิบัติของวัตถุ เช่น ความแข็งแรงของตัวบ้าน การใช้วัสดุที่มีคุณภาพ เป็นต้น 2. ตรรกวิทยาเชิงเศรษฐศาสตร์ของค่าการแลกเปลี่ยน (Exchange-Value) คือ ตรรกวิทยาเชิงเปรียบเทียบราคาหรือตรรกวิทยาเชิงตลาด เช่น การลดราคาบ้าน ระยะเวลาในการผ่อนชำระ เป็นต้น 3. ตรรกวิทยาของค่าการแลกเปลี่ยนเชิงสัญลักษณ์ (Symbolic-Exchange) ซึ่งเป็นตรรกวิทยาหลายความหมาย ซึ่งคุณค่าในการแลกเปลี่ยนเชิงสัญลักษณ์ระหว่างผู้ขายกับผู้ซื้อผ่านทางสินค้าและการโฆษณา เพื่อสร้างความผูกพันใกล้ชิดและถือว่าเป็นพวกเดียวกัน เช่น ถือว่าผู้ซื้อเป็นสมาชิกของโครงการ 4. ตรรกวิทยาคุณค่าสัญญา (Sign-Value) เป็นตรรกวิทยาแห่งความแตกต่างเมื่อสินค้าเข้าสู่ระบบการโฆษณา นักโฆษณาจะสร้างคุณค่าเชิงสัญญาให้กับสินค้าเพื่อดึงดูดใจผู้ซื้อ เช่น ทำเลที่ตั้งของโครงการในแหล่งความเจริญ เป็นต้น

สรุป

ผลจากการวิเคราะห์พบว่า ในสังคมปัจจุบันที่เป็นสังคมการบริโภคนั้นคุณค่าการใช้สอยถูกลดบทบาทลงอย่างสิ้นเชิง โดยการให้ความสำคัญกับคุณค่าการแลกเปลี่ยนเชิงสัญลักษณ์และคุณค่าเชิงสัญลักษณ์มาเป็นหลักในงานโฆษณาที่นำเสนอต่อผู้บริโภค ทำให้ผู้บริโภคบริโภคบ้านในฐานะที่เป็น "สินค้าที่แสดงสัญลักษณ์" มากกว่าการบริโภคเพื่อวัตถุประสงค์ในการเป็นที่พักอาศัยที่แท้จริง และเพื่อสร้างให้บ้านกลายเป็นเครื่องหมายในการสื่อสารกับคนในสังคม โดยการแสดงสัญลักษณ์ที่เกี่ยวกับฐานะทางเศรษฐกิจและสังคม และเพื่อแสดงสัญลักษณ์ของความแตกต่างในเรื่องรสนิยมและแบบแผนการดำเนินชีวิตของผู้ที่เป็นเจ้าของ ส่งผลให้ความหมายของบ้านในสังคมปัจจุบันกลายเป็นสินค้าที่แสดงสัญลักษณ์แทนที่จะเป็นบ้านในความหมายของที่อยู่อาศัย ลักษณะดังกล่าวนี้สอดคล้องกับที่โบดริยาร์ดได้กล่าวไว้ว่า การบริโภคเชิงสัญลักษณ์เป็นลักษณะเด่นที่สำคัญของสังคมการบริโภค ซึ่งการพิจารณาตามหลักตรรกวิทยาการบริโภคนั้นทำให้เรามองเห็นความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางเศรษฐกิจสังคมกับการบริโภคเชิงสัญลักษณ์ได้อย่างชัดเจน

ชื่อผลงาน	การวิเคราะห์บทบาทของธนาคารพาณิชย์ในการดำเนินงานสินเชื่อการเกษตร
ลักษณะงาน	วิทยานิพนธ์
ผู้จัดทำ	นายจักรพันธ์ จันทระ (มหาวิทยาลัยแม่โจ้)
อาจารย์ที่ปรึกษา	ผศ.ปัญญา ไตรวิทยาคุณ
เดือน/ปี	30 กรกฎาคม 2541
วัตถุประสงค์โดยย่อ	ศึกษาบทบาทของธนาคารพาณิชย์ โดยพิจารณาถึงขนาดของธนาคารพาณิชย์ และต้นทุนในการดำเนินงานสินเชื่อเกษตร และธุรกิจเกษตร
ข้อมูลที่ใช้	ข้อมูลปฐมภูมิที่ใช้นั้นเป็นการออกแบบสอบถามเจ้าหน้าที่ของธนาคารพาณิชย์ จำนวน 85 สาขา ในเขตภาคเหนือ ส่วนข้อมูลทุติยภูมิโดยการเก็บรวบรวมข้อมูลที่ได้เอกสารของธนาคารต่าง ๆ
ทฤษฎี-แนวคิดที่ใช้	ในการศึกษาทำการศึกษว่าธนาคารพาณิชย์ภายใต้ระบบธนาคาร ได้มีการกระจายสินเชื่อ และเงินให้กู้ยืม ไปยังสินเชื่อเกษตร และธุรกิจเกษตรอย่างไรบ้าง และจะทำการศึกษาโดยมีจุดมุ่งหมายที่จะวิจัยและวิเคราะห์แนวทาง (Macro) คือจะมองภาพรวมที่เกี่ยวกับการกระจายสินเชื่อเกษตรกร และธุรกิจการเกษตรที่อยู่ในธนาคารพาณิชย์ไทย ในเขตปฏิบัติของธนาคารพาณิชย์แห่งประเทศไทย สาขาภาคเหนือ ตลอดจนการรวบรวมระบบทุนหรือเงินฝากจากภาคนี้ทั้งหมดในการวิจัย และจะมองความสำคัญและบทบาทของธนาคารพาณิชย์นี้ว่ามีส่วนช่วยพัฒนาเศรษฐกิจของภาคเหนือโดยรวมอย่างไรบ้าง โดยมีสมมติฐานดังนี้ 1) ขนาดของธนาคารพาณิชย์ต่างกันไม่มีผลต่อเงื่อนไขในการดำเนินงานสินเชื่อเกษตร และธุรกิจการเกษตร 2) เงื่อนไขของธนาคารแห่งประเทศไทยไม่มีผลต่อต้นทุนการดำเนินงานสินเชื่อเกษตรและธุรกิจการเกษตรของธนาคารพาณิชย์ สำหรับกรอบแนวคิดของการศึกษานี้ได้กำหนดให้ ผลการดำเนินงานสินเชื่อและธุรกิจการเกษตรเป็นส่วนตัวแปรตาม ส่วนตัวแปรอิสระ ได้แก่ ปัจจัยด้านขนาดของธนาคาร และปัจจัยด้านต้นทุนธนาคาร
แบบจำลอง-เครื่องมือ	เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา 1) สถิติเชิงพรรณนา เพื่อทราบลักษณะพื้นฐานทั่วไปของเจ้าหน้าที่ธนาคารพาณิชย์ 2) สถิติทดสอบเพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ และตัวแปรตาม เพื่อทดสอบสมมติฐานในการวิจัย ใช้ค่าสถิติ Chi-Square test โดยกำหนดระดับความเชื่อมั่นตั้งแต่ 95 เปอร์เซ็นต์ขึ้นไป

สรุปโดยย่อ

ผลการศึกษาพบว่า ธนาคารพาณิชย์ 80 สาขาจาก 85 สาขามีนโยบายในการดำเนินงานสินเชื่อเกษตร และธุรกิจเกษตร และ 50 สาขาให้บริการเป็นไปตามเงื่อนไขของธนาคารแห่งประเทศไทย 34 สาขาไม่เป็นไปตามเงื่อนไข จากจำนวนนี้ 16 สาขาได้นำเงินไปฝากที่ธนาคารแห่งประเทศไทย 10 สาขาให้ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรเป็นผู้ดำเนินงาน และ 8 สาขาได้ให้สำนักงานดำเนินการแทน ทั้งนี้ขนาดของธนาคารไม่มีผลต่อการดำเนินงานสินเชื่อเกษตรกรรมและธุรกิจการเกษตร รวมทั้งเห็นว่าสินเชื่อประเภทนี้มีต้นทุนสูงกว่าการอำนวยการสินเชื่อประเภทอื่น ธนาคารพาณิชย์โดยส่วนมากมีความต้องการให้ดำเนินงานสินเชื่อเกษตร และธุรกิจเกษตร โดยเห็นว่ายังมีความสำคัญอยู่รวมทั้งเห็นด้วยที่ธนาคารแห่งประเทศไทยยังคงกำหนดนโยบายอยู่เหมือนเดิม ซึ่งธนาคารแห่งประเทศไทยยังให้ระดับความสำคัญมากต่อการดำเนินงานสินเชื่อเกษตร และธุรกิจเกษตร

ชื่อผลงาน	การวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อราคาส่งออกข้าวไทย
ลักษณะงาน	วิทยานิพนธ์
ผู้จัดทำ	น.ส. ชณัฐรฐา อยู่เสนาสน์ (มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์)
อาจารย์ที่ปรึกษา	รศ. สมพร อัครวิลานนท์
เดือน/ปี	ตุลาคม 2539
วัตถุประสงค์โดยย่อ	✦ ศึกษาปัจจัยที่มีผลกระทบต่อราคาส่งออกข้าวของไทย ✦ ศึกษาถึงลักษณะการผลิต การตลาด การส่งออกข้าวไทยในตลาดโลก และการ ดำเนินนโยบายส่งออกข้าวของไทย
ข้อมูลที่ใช้	เป็นข้อมูลทุติยภูมิ แบบอนุกรมเวลา (time series) รายปีตั้งแต่ปี พ.ศ.2518 - 2537 จากแหล่งข้อมูลสำคัญ ๆ ในที่ต่าง ๆ
ทฤษฎีและแนวคิดที่ใช้	ทฤษฎีโครงสร้างตลาดโดยเฉพาะอย่างยิ่งตลาดในระดับสากลและแนวคิด การแข่งขันทางการค้าระหว่างประเทศ
แบบจำลอง – เครื่องมือ	อาศัยทั้งการวิเคราะห์เชิงพรรณนาและในเชิงปริมาณ โดยแบบจำลองที่ได้ นั้นเป็นสมการในรูป reduced form ซึ่งอาศัยสมการโครงสร้าง (structural equation) คือสมการอุปสงค์การส่งออกข้าวไทยและสมการ อุปทานการส่งออกข้าวไทย ตัวแปรอิสระที่ใช้ในแบบจำลองก็จะทำการ ปรับค่าให้อยู่ในรูปมูลค่าที่แท้จริง (real term) เพื่อขจัดค่าเงินเฟ้อที่แอบแฝงอยู่ในข้อมูล และประมาณการด้วยวิธีกำลังสองน้อยที่สุด
สรุปโดยย่อ	จากผลการศึกษาพบว่า ปริมาณผลผลิตข้าวไทย มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงของราคาส่งออกในทุกระดับมาตรฐานข้าวส่งออก กล่าวคือถ้าปริมาณผลผลิตข้าวในปีใดสูงก็จะส่งผลทำให้ราคาส่งออกในปีนั้นต่ำ ในขณะที่ถ้าปีใดมีปริมาณผลผลิตน้อยก็จะทำให้ราคาส่งออกสูงขึ้น โดยที่ค่าความยืดหยุ่นของปริมาณผลผลิตข้าวต่อราคาส่งออกข้าวไทยมีค่าระหว่าง - 0.69 ถึง - 1.08 และข้าวที่มีคุณภาพสูงมักมีค่าความยืดหยุ่นของปริมาณผลผลิตต่อราคามากกว่าข้าวคุณภาพที่ต่ำกว่าลงมา จากความสัมพันธ์ระหว่างราคาส่งออกข้าวไทย 100% ชั้น 2 และราคาส่งออกข้าว US NO.2 ของสหรัฐ พบว่ามีความสัมพันธ์ไปในทิศทางที่ตรงข้ามกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่าในตลาดข้าวคุณภาพสูง การส่งออกข้าวของสหรัฐอเมริกาไม่มีผลกระทบต่อราคาส่งออกข้าวไทย ในขณะที่ตลาดข้าวคุณภาพต่ำ พบว่าปริมาณการส่งออกข้าวของจีนมีผลทำให้ราคาส่งออกข้าวไทย (ข้าวขาว 25 %) เปลี่ยนแปลงไปในทิศทางตรงกันข้ามอย่างมีนัยสำคัญ นอกจากนี้ยังพบว่าการเปลี่ยนแปลงรายได้ของประเทศคู่ค้ามี

ผลกระทบไปในทิศทางเดียวกันกับราคาส่งออกข้าวของไทยในตลาดข้าว
คุณภาพสูงอย่างมีนัยสำคัญ ส่วนในตลาดข้าวคุณภาพต่ำรายได้ของ
ประเทศคู่ค้ามีผลกระทบต่อราคาส่งออกข้าวของไทยในทิศทางตรงข้าม
กัน

ชื่อผลงาน	การวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อราคาลงทุนหลักทรัพย์ไทย
ลักษณะงาน	วิทยานิพนธ์
ผู้จัดทำ	นาย ศราวุธ วิโรจน์รัตน์ (มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์)
อาจารย์ที่ปรึกษา	ผศ. สันติภาพ จินดาแสง
เดือน/ปี	พฤษภาคม 2539
วัตถุประสงค์โดยย่อ	+ เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของตัวแปรทางเศรษฐกิจต่อดัชนีราคาลงทุนหลักทรัพย์ของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย และตัวดัชนีราคาลงทุนหลักทรัพย์ในรายกลุ่มที่สำคัญ ๆ 3 กลุ่มหลัก คือ กลุ่มธนาคารพาณิชย์ (Banking) กลุ่มเงินทุนหลักทรัพย์ (Finance & Securities) และกลุ่มอุตสาหกรรมวัสดุก่อสร้างและตกแต่ง (Building & Furnishing Materials)
ข้อมูลที่ใช้	เป็นข้อมูลทุติยภูมิแบบอนุกรมเวลารายเดือนช่วงปี พ.ศ. 2531 - 2536 โดยใช้ราคาปิดเป็นตัวแทนของหลักทรัพย์ โดยเลือกกลุ่มละ 4 บริษัทรวมทั้งหมด 12 บริษัทได้แก่ ธนาคารกรุงเทพ, ธนาคารกสิกรไทย, ธนาคารไทยพาณิชย์, ธนาคารทหารไทย, บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ จี เอฟ, บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ ร่วมเสริมกิจ, บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ ธนชาติ, บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์สินเอเชีย, บริษัทปูนซีเมนต์ไทย, บริษัทปูนซีเมนต์นครหลวง, บริษัทไทยเยอรมันเซรามิคอินดัสทรี และบริษัทคาร์เปทอินเตอร์เนชั่นแนลไทยแลนด์ ซึ่งเลือกจากบริษัทที่มีมูลค่าซื้อขายมากเป็น 10 อันดับแรกของแต่ละกลุ่มในช่วงเวลาที่ผ่านมา และยังเป็นกลุ่มหลักทรัพย์ที่มีปัจจัยพื้นฐานดีมาตลอด
ทฤษฎี-แนวคิดที่ใช้	ใช้ทฤษฎีตลาดที่มีประสิทธิภาพ (Efficient Market Theory) แนวคิดการวิเคราะห์หลักทรัพย์โดยปัจจัยพื้นฐาน (Fundamental Analysis)
แบบจำลอง-เครื่องมือ	ใช้การวิเคราะห์เชิงปริมาณเป็นหลักโดยอาศัยแบบจำลองสมการถดถอยเชิงซ้อน (Multiple Regression) ด้วยวิธีกำลังสองน้อยที่สุด (OLS) ในการประมาณค่า ซึ่งได้สร้างแบบจำลองขึ้น 2 แบบคือ แบบจำลองที่แสดงความสัมพันธ์ระหว่างดัชนีราคาลงทุนหลักทรัพย์โดยรวมของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยกับตัวแปรทางเศรษฐกิจซึ่งได้แก่ ปริมาณเงินในระบบ อัตราดอกเบี้ยเงินฝากที่แท้จริง, ปริมาณเงินลงทุนในหลักทรัพย์ไทยจากต่างประเทศ, ดัชนีกลุ่มอุตสาหกรรมดาวโจนส์, ดัชนีอสังหาริมทรัพย์ ดัชนีนิเกกิ กับแบบจำลองที่สองซึ่งแสดงความสัมพันธ์ระหว่างดัชนีราคาลงทุนหลักทรัพย์กับตัวแปรทางเศรษฐกิจและตัวแปรทางหลักทรัพย์เป็นการขยายปัจจัยเพิ่มเติมจากแบบจำลองแรก โดยอาศัยทฤษฎีการวิเคราะห์

สรุปโดยย่อ

ราคาหลักทรัพย์ ซึ่งได้นำเอา อัตราผลตอบแทนจากเงินปันผลต่อหุ้น, ราคาตลาดต่อมูลค่าหุ้นทางบัญชี และอัตราส่วนราคาตลาดต่อกำไรสุทธิต่อหุ้น มาเป็นตัวแปรที่เพิ่มเติมเข้าไปในแบบจำลองนี้

จากการศึกษาพบว่า ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อดัชนีหลักทรัพย์ไทย (SET Index) ได้แก่ ปริมาณเงินในระบบเศรษฐกิจไทย และปริมาณเงินลงทุนในหลักทรัพย์ไทยจากต่างประเทศ อย่างมีนัยสำคัญ ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 และ 90 ตามลำดับ โดยปัจจัยที่ไม่มีผลกระทบต่อดัชนี ราคาหลักทรัพย์ไทยเลยคือ ดัชนีนี้เกิดขึ้นนี้อาจเป็นเพราะว่าในช่วงเวลาดังกล่าวเศรษฐกิจของประเทศญี่ปุ่นอยู่ในภาวะถดถอยก็เป็นได้ และเมื่อพิจารณาเป็นรายกลุ่มหลักทรัพย์ ทั้ง 3 กลุ่มพบว่า ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อราคาหลักทรัพย์ของกลุ่มธนาคารพาณิชย์ที่สำคัญ ได้แก่ อัตราส่วนราคาตลาดต่อมูลค่าหุ้นทางบัญชี รองลงมาได้แก่ปริมาณเงินลงทุนในหลักทรัพย์ไทยจากต่างประเทศไทยและดัชนีฮั่งเส็ง โดยปัจจัยที่ไม่มีผลกระทบต่อราคาหลักทรัพย์ของกลุ่มธนาคารพาณิชย์เลยคือ ดัชนีดาวโจนส์ ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อราคาหลักทรัพย์ในกลุ่มเงินทุนหลักทรัพย์ที่สำคัญได้แก่ อัตราดอกเบี้ยเงินฝากที่แท้จริง, ดัชนีดาวโจนส์, ดัชนีฮั่งเส็ง, ดัชนีนิเกอิ เป็นต้น ส่วนปัจจัยที่ไม่มีผลกระทบต่อราคาหลักทรัพย์ในกลุ่มบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์เลยคือ อัตราผลตอบแทนจากเงินปันผลต่อหุ้น เพราะว่าการลงทุนในกลุ่มหลักทรัพย์นี้ส่วนใหญ่จะเป็นการลงทุนในระยะสั้น และเป็นไปเพื่อหวังกำไรมากกว่าเงินปันผล สุดท้ายปัจจัยที่มีผลกระทบต่อราคาหลักทรัพย์ในกลุ่มวัสดุก่อสร้างและตกแต่งที่สำคัญได้แก่ ปริมาณเงินในระบบ, ปริมาณเงินลงทุนในหลักทรัพย์ไทยจากต่างประเทศ, ดัชนีดาวโจนส์, ดัชนีนิเกอิ และอัตราส่วนราคาต่อกำไรสุทธิต่อหุ้น ส่วนปัจจัยที่ไม่มีผลกระทบต่อราคาหลักทรัพย์ในกลุ่มนี้ได้แก่ อัตราดอกเบี้ยเงินฝากที่แท้จริง ดัชนีฮั่งเส็ง และอัตราผลตอบแทนจากเงินปันผลต่อหุ้น

ชื่อผลงาน	การวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลกระทบต่ออุปทานถั่วเหลืองของประเทศไทย
ลักษณะงาน	วิทยานิพนธ์
ผู้จัดทำ	นางสาวอรทัย พงศกรมงคล (มหาวิทยาลัยแม่โจ้)
อาจารย์ที่ปรึกษา	ผศ.ชูศักดิ์ จันทรพศิริ
เดือน/ปี	พ.ศ. 2540
วัตถุประสงค์โดยย่อ	+ เพื่อให้ทราบถึงปัจจัยที่มีผลกระทบต่ออุปทานถั่วเหลืองของประเทศไทย + ศึกษาความยืดหยุ่นของอุปทานถั่วเหลืองของไทย
ข้อมูลที่ใช้	ข้อมูลที่ใช้เป็นข้อมูลหัตถ์ภูมิแบบอนุกรมเวลาระยะเวลา 16 ปี ตั้งแต่ปี พ.ศ.2521-2536
ทฤษฎี-แนวคิดที่ใช้	ทฤษฎีที่ใช้คือ กฎของอุปทานระบุว่าปริมาณของสินค้าและบริการชนิดใดหนึ่งที่ผู้ผลิตต้องการขายย่อมแปรผันโดยตรงกับราคาของสินค้าและบริการชนิดนั้นเสมอ โดยมีตัวกำหนดอุปทาน ได้แก่ 1)ราคาของสินค้านั้น 2)สภาพเทคนิคที่ใช้ในการผลิต 3)ราคาสินค้าอื่น ๆ 4)ราคาปัจจัยการผลิต 5)ปัจจัยทางธรรมชาติ
แบบจำลอง-เครื่องมือ	1) การวิเคราะห์เชิงพรรณนา อธิบายสภาพทั่วไปของปริมาณผลผลิตถั่วเหลือง 2) การวิเคราะห์เชิงปริมาณ เพื่อวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลกระทบต่ออุปทานถั่วเหลืองของประเทศไทย โดยใช้แบบจำลองทางเศรษฐมิติของอุปทาน และอาศัยค่าความยืดหยุ่นของเส้นอุปทานถั่วเหลือง เป็นตัวชี้ให้ทราบว่าการเปลี่ยนแปลงในปัจจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องจะมีผลกระทบต่อปริมาณผลผลิตถั่วเหลืองที่ออกสู่ตลาด ณ ปี หนึ่ง ๆ อย่างไร
สรุปโดยย่อ	สมการอุปทานถั่วเหลืองแบบ Double Log กับปัจจัย 3 ชนิด ได้แก่ ราคาถั่วเหลือง ราคาข้าวนาปรัง และพื้นที่เพาะปลูก สามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงของอุปทานถั่วเหลืองได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยพื้นที่เพาะปลูกเป็นปัจจัยที่สำคัญที่สุด ราคาลงมาคือ ราคาข้าวนาปรัง ซึ่งเป็นพืชแข่งขัน และราคาถั่วเหลือง โดยปัจจัยทุกตัวมีนัยสำคัญที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 99 ซึ่งปัจจัยทั้ง 3 ชนิด สามารถอธิบายความสัมพันธ์ของสมการได้ร้อยละ 98.93 ส่วนที่เหลืออีกร้อยละ 1.17 เป็นอิทธิพลของปัจจัยอื่น ๆ ที่ไม่ได้นำมาระบุไว้ในสมการนี้ ส่วนความยืดหยุ่นของอุปทานถั่วเหลือง อันเนื่องมาจากการเปลี่ยนแปลงราคาถั่วเหลืองมีค่า 1.51066 ส่วนความยืดหยุ่นของอุปทานถั่วเหลืองอันเนื่องมาจากพื้นที่เพาะปลูก และราคาข้าวนาปรัง มีค่าเท่ากับ 1.18197 และ -1.36192 ตามลำดับ

ชื่อผลงาน	การวิเคราะห์ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อค่าพรีเมียมและค่าชดเชยความเสี่ยงในการซื้อขายเงินตราต่างประเทศล่วงหน้า
ลักษณะงาน	วิทยานิพนธ์
ผู้จัดทำ	นายพิเชษฐ์ พรหมมุข (เศรษฐศาสตร์ มข.)
อาจารย์ที่ปรึกษา	ดร.ทรงศักดิ์ ศรีบุญจิตต์
เดือน/ปี	25 มิถุนายน 2540
วัตถุประสงค์โดยย่อ	+ เพื่อศึกษาการคาดคะเนอัตราแลกเปลี่ยน + เพื่อศึกษาถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงของค่าชดเชยความเสี่ยง + เพื่อศึกษาถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงของค่าพรีเมียมในตลาดเงินตราต่างประเทศล่วงหน้าของไทย
ข้อมูลที่ใช้	ข้อมูลทศนิยม จากธนาคารแห่งประเทศไทย, วารสารเศรษฐกิจ ธนาคารกรุงเทพ จำกัด วารสาร International Financial Statistics ของ IMF และรายงานเศรษฐกิจรายเดือน ของธนาคารแห่งประเทศไทย
ทฤษฎี-แนวคิดที่ใช้	1) ทฤษฎีค่าเสมอภาคของอัตราดอกเบี้ย (Interest Rate Parity Theory) 2) แนวคิดของ Co-Integration และ Error Correction ซึ่งเป็นเทคนิคที่จะไม่ก่อให้เกิดปัญหาของการที่ตัวแปรมีความสัมพันธ์ที่ไม่แท้จริงต่อกัน (Spurious Relationships) แม้ตัวแปรที่ใช้จะมีลักษณะที่เป็น Non-Stationary Process ก็ตาม
แบบจำลอง-เครื่องมือ	1) การคาดคะเนอัตราแลกเปลี่ยนโดยใช้เทคนิคของ Co-integration และ Error Correction 2) ทดสอบปัจจัยทางเศรษฐกิจที่มีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงของ risk premium ซึ่งได้ใช้แบบจำลอง 2 แบบ คือแบบจำลองของ Fama ในรูปของความแตกต่างของอัตราดอกเบี้ยที่แท้จริงระหว่างประเทศ และแบบจำลองที่ได้จากวิธีการศึกษาของ Domowitz และ Hokkio ซึ่ง risk premium เป็นฟังก์ชันของความแปรปรวนของปริมาณเงินทั้งในและต่างประเทศ (Conditional Variances of Domestic and Foreign Money Supplies) 3) การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อค่าพรีเมียม ในตลาดซื้อขายเงินตราต่างประเทศล่วงหน้า (Forward Premium) ของไทย
สรุปโดยย่อ	ผลการศึกษาในส่วนแรก ซึ่งเป็นการศึกษาการคาดคะเนอัตราแลกเปลี่ยนโดยใช้เทคนิค Co-integration และ Error Correction ซึ่งในข้อมูลในช่วงเดือนมกราคม 2528 – ธันวาคม 2535 ทำการคาดคะเนอัตราแลกเปลี่ยน

ในช่วงเดือนมกราคม 2536 – ธันวาคม 2538 พบว่า อัตราแลกเปลี่ยนล่วงหน้า สัดส่วนของอัตราดอกเบี้ยระหว่างไทยกับสหรัฐฯ และเงินสำรองระหว่างประเทศเทียบกับมูลค่าการนำเข้าของไทย ที่ในระยะยาวแล้วมีบทบาทต่อการเปลี่ยนแปลงของอัตราแลกเปลี่ยนในอนาคต ในขณะที่ระยะสั้นพบว่า อัตราแลกเปลี่ยนในช่วงเวลาก่อนหน้า อัตราแลกเปลี่ยนล่วงหน้า สัดส่วนของอัตราดอกเบี้ยระหว่างไทยกับสหรัฐฯ ดุลบัญชีเดินสะพัดเทียบกับ GDP และเงินสำรองระหว่างประเทศเทียบกับมูลค่าการนำเข้าของไทย มีบทบาทต่อการเปลี่ยนแปลงของอัตราแลกเปลี่ยนในอนาคต และนอกจากนี้พบว่า การคาดคะเนอัตราแลกเปลี่ยนทันทีในอนาคตของการศึกษานี้เป็นไปตามสมมติฐานของ Rational Expectation

สำหรับการศึกษาในส่วนที่สอง เป็นการทดสอบปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อ Expected Risk Premium ซึ่งได้ทดสอบในช่วงเดือนมกราคม 2536 – ธันวาคม 2538 โดยได้ทดสอบตัวแปรที่ได้จากการศึกษาของ Fama (1984), Domowitz และ Hakio (1985) การทดสอบพบว่าความแปรปรวนของปริมาณเงินทั้งในและต่างประเทศมีนัยสำคัญต่อการเปลี่ยนแปลงของ Risk Premium ในขณะที่ความแตกต่างของอัตราดอกเบี้ยที่แท้จริงระหว่างไทยกับสหรัฐฯ ไม่สามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงของ risk premium ได้

ในส่วนที่สามจะเป็นการทดสอบปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อค่าพรีเมียมในการซื้อขายเงินตราต่างประเทศล่วงหน้าของไทย ซึ่งให้ข้อมูลของค่า Premium ชนิดหนึ่งเดือน มาทำการทดสอบในช่วงเดือนมกราคม 2536 – ธันวาคม 2538 โดยการทดสอบพบว่าค่าพรีเมียมในอดีต สัดส่วนของอัตราดอกเบี้ยระหว่างประเทศและดุลบัญชีเดินสะพัดเทียบกับ GDP มีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงของค่าพรีเมียมในปัจจุบัน

ชื่อผลงาน	การวิเคราะห์เปรียบเทียบประสิทธิภาพของการให้แรงจูงใจของรัฐ สำหรับโครงการอนุรักษ์พลังงานของประเทศ
ลักษณะงาน	วิทยานิพนธ์
ผู้จัดทำ	นายวีระชาติ วุฒิประสิทธิ์ (เศรษฐศาสตร์ มข)
อาจารย์ที่ปรึกษา	ดร.สังคม สุวรรณรัตน์
เดือน/ปี	2 พฤษภาคม 2540
วัตถุประสงค์โดยย่อ	+ ศึกษาเปรียบเทียบอัตราผลตอบแทนในการใช้เงินหรือการลงทุนของรัฐ เพื่อที่จะส่งเสริมให้มีการอนุรักษ์พลังงานในโรงงานมากขึ้น + ศึกษาเปรียบเทียบประสิทธิภาพการให้เงินของรัฐในการสร้างแรงจูงใจให้มีการประหยัดพลังงานเพิ่มสูง
ข้อมูลที่ใช้	ใช้ข้อมูลสถิติจากเอกสารที่ผู้นำเข้ายื่นเสนอของลดภาษีแล้วได้รับการอนุมัติให้ลดภาษีได้จำนวน 67 รายการ จากผู้ที่ได้รับการอนุมัติให้ลดภาษีทั้งหมดในปัจจุบันนี้ จำนวน 161 รายการ ข้อมูลต่าง ๆ ประกอบด้วยราคานำเข้า (c.i.f) ของเครื่องจักรหรืออุปกรณ์เงินภาษีที่ผู้นำเข้าต้องจ่ายจริง และเงินภาษีที่ได้รับการลดหย่อนจากรัฐบาล
ทฤษฎี-แนวคิดที่ใช้	การศึกษาได้พิจารณาเปรียบเทียบประสิทธิภาพของการใช้เงินที่จะก่อให้เกิดประโยชน์ต่อสังคมโดยส่วนรวมสูงสุดระหว่างการลดภาษีศุลกากรสำหรับเครื่องจักรวัสดุ และอุปกรณ์ที่ประหยัดพลังงานกับการใช้เงินจากกองทุนเพื่อส่งเสริมการอนุรักษ์พลังงาน
แบบจำลอง-เครื่องมือ	การวิเคราะห์เปรียบเทียบประสิทธิผลของการให้แรงจูงใจของภาครัฐ สำหรับโครงการอนุรักษ์พลังงานของประเทศ ใช้หลักการวิเคราะห์ต้นทุนและผลประโยชน์ (Cost-Benefit Analysis) ของการลงทุนเพื่อการอนุรักษ์พลังงานของรัฐบาลว่าวิธีการใดจะให้ผลตอบแทนมากกว่ากันในแต่ละขนาดการลงทุน นอกจากนั้นได้ใช้การวิเคราะห์ต้นทุน-ประสิทธิผล (Cost-Effectiveness Analysis) เพื่อศึกษาเปรียบเทียบส่วนเพิ่มของการใช้เงินกับส่วนเพิ่มของประสิทธิผลตามวิธีการ Marginal Comparison
สรุปโดยย่อ	พบว่าการใช้เงินอุดหนุนจากกองทุนฯ จะให้ผลตอบแทนแก่ประเทศคุ้มค่ามากกว่าการลดภาษีนำเข้า โดยเฉพาะในกรณีการลงทุนซื้อเครื่องมือเครื่องจักร และอุปกรณ์ในราคาที่สูงกว่า 50 ล้านบาทขึ้นไป และผลจากการศึกษายังพอสรุปได้ว่าการลงทุนซื้อเครื่องจักรและอุปกรณ์ในราคาที่สูงกว่า 50 ล้านบาทขึ้นไป โดยที่รัฐให้การช่วยเหลือด้วยการให้เงินอุดหนุนจากกองทุนฯ ประมาณ 1/3 ถึง 1/2 ของอัตราร้อยละของเงินลงทุนสูงสุด

ในแต่ละขนาดการลงทุนที่กำหนดไว้ในระเบียบคณะกรรมการกองทุนฯ จะเป็นการใช้เงินของภาครัฐที่มีประสิทธิภาพมากกว่าการใช้เงินเพื่อลงทุน การอนุรักษ์พลังงาน โดยการลดภาชนะนำเข้าเครื่องจักรวัสดุ และอุปกรณ์ที่ประหยัดพลังงาน

สำหรับการวิเคราะห์แบบ Marginal Comparison สรุปไว้ว่าการใช้เงินของภาครัฐมีประสิทธิภาพสูงสุดในกรณีที่มีการลงทุนซื้อเครื่องจักร และอุปกรณ์ในราคาที่สูงมากกว่า 50 ล้านบาทขึ้นไป และประสิทธิภาพการใช้เงินของภาครัฐต่ำสุดในกรณีที่มีการซื้อเครื่องจักร และอุปกรณ์ในราคา 2-5 ล้านบาท

ถึงแม้ว่าผลการศึกษาจะไม่สามารถระบุได้แน่ชัดว่าการให้เงินอุดหนุนจากกองทุนฯ นั้นควรจะอยู่ในระดับใดจึงจะเหมาะสม แต่โดยภาพรวมแล้วก็พบจะพูดได้ว่าในกรณีให้เงินอุดหนุน $\frac{1}{3}$ ของอัตราร้อยละของเงินลงทุนสูงสุดจะทำให้ผู้ประกอบการได้รับผลประโยชน์ทางการเงินน้อยกว่าที่รัฐให้เงินอุดหนุน $\frac{1}{2}$ ของอัตราร้อยละของเงินลงทุนสูงสุด ดังนั้นหากรัฐมีนโยบายส่งเสริมการอนุรักษ์พลังงานให้มีประสิทธิภาพมากขึ้นแล้ว ควรจะได้มีการศึกษาเพื่อหาแนวทางการให้ความช่วยเหลือ รวมทั้งแนวทางในการปฏิบัติที่เหมาะสมและมีความคล่องตัวมากยิ่งขึ้น

ชื่อผลงาน	การวิเคราะห์ผลกระทบของการขาดเสถียรภาพราคาดีบุกที่มีต่อรายได้จากการส่งออกและความต้องการภายในประเทศของดีบุกไทย
ลักษณะงาน	วิทยานิพนธ์
ผู้จัดทำ	น.ส. ประภาศรี ถนอมธรรม (มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์)
อาจารย์ที่ปรึกษา	ดร. ชัยวัฒน์ คนจริง
เดือน/ปี	พฤษภาคม 2539
วัตถุประสงค์โดยย่อ	+ วิเคราะห์ความแปรปรวนและดัชนีความไม่มีเสถียรภาพของการส่งออกราคาในรูปปริมาณและรายได้จากการส่งออกดีบุกของไทย + วิเคราะห์อุปสงค์ภายในประเทศของดีบุก รวมทั้งผลกระทบของการขาดเสถียรภาพในการส่งออกที่มีต่ออุปสงค์ภายในประเทศของดีบุกไทย
ข้อมูลที่ใช้	อาศัยข้อมูลทุติยภูมิจากแหล่งข้อมูลต่างๆ เป็นแบบอนุกรมเวลา ในช่วงปี พ.ศ.2517 – 2536 ยกเว้นการวิเคราะห์ทางด้านอุปสงค์แร่ดีบุกภายในประเทศจะใช้ข้อมูลระหว่างปี พ.ศ.2521 – 2536
ทฤษฎี-แนวคิดที่ใช้	ใช้ทั้งการวิเคราะห์ในเชิงพรรณนาและเชิงปริมาณโดยแบ่งการวิเคราะห์ออกเป็น 3 ส่วนคือ 1.วิเคราะห์ความแปรปรวนของรายได้จากการส่งออกดีบุกของไทย โดยใช้วิธีการคำนวณค่าความแปรปรวน (Variance) ของรายได้ , ราคา และ ปริมาณการส่งออกดีบุกของไทย 2.วิเคราะห์ดัชนีความไม่มีเสถียรภาพ (Instability Index) โดยวิธีการของ Mcbean 3.วิเคราะห์อุปสงค์ภายในประเทศของดีบุกไทย โดยอาศัยสมการถดถอยอย่างง่าย (Simple Regression) ซึ่งมีตัวแปรอิสระได้แก่จำนวนประชากรในประเทศ, รายได้ประชาชาติต่อคนของไทยปรับด้วยค่าดัชนีราคาผู้บริโภค (CPI : บาท) และตัวแปรหุ่น (Dummy) ในกรณีอยู่ในช่วงคุมราคา (D = 0) และช่วงการค้าเสรีของดีบุก (D = 1)
สรุปโดยย่อ	จากผลการศึกษาพบว่า ความแปรปรวนของรายได้จากการส่งออกดีบุกของไทยเกิดจากความแปรปรวนในด้านปริมาณสินค้าส่งออกมากกว่าความแปรปรวนด้านราคา ส่วนทางด้านความไม่มีเสถียรภาพจากดัชนีความไม่มีเสถียรภาพ พบว่า การขาดเสถียรภาพจากการส่งออกส่วนใหญ่มีสาเหตุมาจากการเปลี่ยนแปลงด้าน อุปสงค์ (รายได้) โดยที่อุปทานมีค่าค่อนข้างคงที่และมีความยืดหยุ่นมาก ส่วนทางด้านอุปสงค์ภายในประเทศของดีบุกไทยพบว่าปัจจัยทางด้านราคาของดีบุกภายใน

ประเทศและปัจจัยทางรายได้ประชาชาติต่อคนของประเทศไทยนั้น มีอิทธิพลต่ออุปสงค์ภายในอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 99 โดยที่ปัจจัยทางด้านราคานั้นมีความสัมพันธ์ไปในทางตรงข้ามกับปริมาณอุปสงค์ ส่วนปัจจัยทางรายได้ประชาชาติมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันนอกจากนี้เมื่อพิจารณาค่าความยืดหยุ่นแล้วพบว่าอุปสงค์ดีบุกภายในประเทศที่มีความอ่อนไหวต่อการเปลี่ยนแปลงในรายได้มากกว่าการเปลี่ยนแปลงของราคาดีบุกด้วย และจากผลของการเปิดเสรีทางการค้าดีบุกนั้นจะส่งผลทำให้อุปสงค์ภายในประเทศเพิ่มสูงขึ้นเนื่องมาจากการที่ราคามีเสถียรภาพเพิ่มขึ้น

หมายเหตุ

ดัชนีความไม่มีเสถียรภาพของการส่งออก หมายถึง ค่าความเบี่ยงเบนหรือตัวเลขที่แสดงการเปลี่ยนแปลงของการส่งออก (รายได้, ราคาและปริมาณ) เมื่อเทียบกับปีฐานที่กำหนด ในการศึกษาี้คือค่าเฉลี่ยเคลื่อนที่ 5 ปี (Moving Average) กล่าวคือ ไม่คำนึงถึงทิศทางหรือเครื่องหมาย

ชื่อผลงาน	การวิเคราะห์ผลกระทบของนโยบายอุตสาหกรรมน้ำตาลในประเทศไทย
ลักษณะงาน	วิทยานิพนธ์
ผู้จัดทำ	น.ส. จินตนา เดชผล (มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์)
อาจารย์ที่ปรึกษา	รศ. สมพร อิศวิลานนท์
เดือน/ปี	พฤษภาคม 2540
วัตถุประสงค์โดยย่อ	+ เพื่อวิเคราะห์โครงสร้างของนโยบายอุตสาหกรรมน้ำตาล + หาผลกระทบต่อการผลิต การบริโภคและการส่งออกในกรณีที่ต้องปฏิบัติตามข้อตกลงของ GATT ในการลดการอุดหนุนของอุตสาหกรรมน้ำตาล
ข้อมูลที่ใช้	ใช้ข้อมูลทุติยภูมิ (secondary data) ในช่วงปี พ.ศ. 2529-2536
ทฤษฎีและแนวคิดที่ใช้	อาศัยแนวคิดทางเศรษฐศาสตร์สวัสดิการ (Welfare Economic) โดยพิจารณาที่ส่วนเกินทางเศรษฐกิจทั้งในแง่ของส่วนเกินที่ผู้บริโภคได้รับ (consumer surplus), ส่วนเกินของผู้ผลิต (producer surplus) รวมไปถึงถึงสวัสดิการที่สูญเสียไปของสังคม (deadweight loss, welfare loss)
แบบจำลอง-เครื่องมือ	ใช้ทั้งการวิเคราะห์ในเชิงพรรณนาและเชิงปริมาณ ซึ่งเป็นการวิเคราะห์ถดถอยแบบธรรมดา (simple regression) รวมทั้งการหาค่าความยืดหยุ่นเพื่อศึกษาถึงผลกระทบของความช่วยเหลือจากรัฐที่มีต่อปริมาณหรือราคาของน้ำตาล
สรุปโดยย่อ	จากการศึกษาพบว่า ถ้าประเทศไทยยังคงใช้นโยบายระบบ 2 ราคา*อยู่ และยังคง ปฏิบัติตามข้อกำหนดของ GATT อีกด้วยแล้ว จะทำให้ราคาน้ำตาลในประเทศลดลง ในด้านผู้ผลิตถ้ารัฐให้การอุดหนุนภายในลดลงร้อยละ 13.3 ตามข้อตกลงของ GATT แล้วก็จะทำให้การผลิตน้ำตาลทรายลดลง 0.36 ล้านตันภายในระยะเวลา 10 ปี และทำให้การบริโภคน้ำตาลเพิ่มขึ้น 0.04 ล้านตันเนื่องมาจากราคาน้ำตาลภายในลดลง ส่งผลกระทบให้มีการส่งออกลดน้อยลง เนื่องจากการบริโภคภายในเพิ่มขึ้นนั่นเอง
หมายเหตุ	
นโยบายระบบ 2 ราคา	หมายถึงมาตรการกำหนดราคาจำหน่ายน้ำตาลภายในประเทศและราคาน้ำตาลในการส่งออกซึ่งถือเป็นตลาดโลก โดยมีสมมติฐานคือ ค่าความยืดหยุ่นของอุปสงค์ของน้ำตาลในประเทศน้อยกว่าค่าความยืดหยุ่นของอุปสงค์ของน้ำตาลในตลาดโลก

ชื่อผลงาน	การวิเคราะห์พฤติกรรมการบริโภคอาหารของครัวเรือนไทย
ลักษณะงาน	วิทยานิพนธ์
ผู้จัดทำ	น.ส. จารุวรรณ จันใส (มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์)
อาจารย์ที่ปรึกษา	ผศ. สมพร อิศวิลานนท์
เดือน/ปี	พฤษภาคม 2539
วัตถุประสงค์โดยย่อ	+ เพื่อศึกษารูปแบบพฤติกรรมการบริโภค และหาส่วนแบ่งงบประมาณค่าใช้จ่ายของสินค้าอาหารแต่ละชนิดในสภาพเศรษฐกิจปัจจุบัน + เพื่อศึกษาการตอบสนองของอุปสงค์ในการบริโภคอาหารต่อรายได้ของครัวเรือนไทย + เพื่อคาดการณ์แนวโน้มการเปลี่ยนแปลงการบริโภคของครัวเรือนไทย
ข้อมูลที่ใช้	อาศัยข้อมูลทุติยภูมิจากสำนักสถิติแห่งชาติในปี พ.ศ. 2533 จำนวน 13,186 ครัวเรือนซึ่งแบ่งออกตามความแตกต่างของขนาดครัวเรือน อายุ เพศ สภาพทางเศรษฐกิจและสังคม ซึ่งจะมีผลกระทบต่อรูปแบบการบริโภคอาหาร โดยจะแบ่งกลุ่มสินค้าออกเป็น 8 กลุ่มด้วยกัน เช่น ข้าว, เนื้อสัตว์, ปลาฯ
ทฤษฎี-แนวคิดที่ใช้	ใช้ทฤษฎีการบริโภค โดยพิจารณาถึงอรรถประโยชน์สูงสุดภายใต้งบประมาณจำกัด ซึ่งจะถูกกำหนดให้อยู่ในรูปของการจำกัดงบประมาณเชิงเส้นตรงอย่างง่าย (Simple Linear Budget Constraint)
แบบจำลอง - เครื่องมือ	อาศัยทั้งการวิเคราะห์ในเชิงพรรณนาและเชิงปริมาณ โดยที่การวิเคราะห์เชิงปริมาณนั้นจะใช้แบบจำลอง Extended Linear Expenditure System : ELES ซึ่งเป็นการวิเคราะห์แนวโน้มสัดส่วนการใช้จ่ายในการบริโภค โดยที่นำเอาพฤติกรรมการออมเข้ามาเกี่ยวข้องด้วย
สรุปโดยย่อ	จากการศึกษาในเชิงพรรณนาพบว่าลักษณะของครัวเรือนที่มีสัดส่วนการใช้จ่ายในการบริโภคต่อรายได้สูงสุดได้แก่ ครัวเรือนที่มีหัวหน้าครัวเรือนเป็นเพศหญิง, ครัวเรือนที่หัวหน้าครัวเรือนมีอาชีพเกษตรกรรม, ครัวเรือนที่มีระดับรายได้ต่ำกว่า 2,000 บาทต่อเดือน และครัวเรือนในเขตเทศบาล ส่วนครัวเรือนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือซึ่งมีรายได้ต่ำสุดในประเทศนั้นมีการใช้จ่ายในการบริโภคต่อรายได้ครัวเรือนในหมวดข้าวและธัญพืช เนื้อสัตว์ ปลาและอาหารทะเล ผักและหมวดอื่นคิดเป็นเปอร์เซ็นต์สูงที่สุด นอกจากนี้ประเทศไทยยังมีความแตกต่างกันในเรื่องของรายได้อยู่มากและชนบท ซึ่งเป็นครัวเรือนส่วนใหญ่ที่มีรายได้น้อยของประเทศนั้นใช้รายได้ส่วนใหญ่ประมาณ 50% ในการใช้จ่ายในการบริโภคอาหาร ขณะที่เขต

สุขภาพและเขตเทศบาลใช้จ่ายเพียง 35% และ 25% ตามลำดับ ปัจจัยอื่นๆ ที่ก่อให้เกิดรายได้เช่น ระดับการศึกษา อาชีพฯ ล้วนมีอิทธิพลมากต่อการตัดสินใจในการใช้จ่ายในการบริโภคของหัวหน้าครัวเรือนและเมื่อนำไปคาดการณ์แนวโน้มการตอบสนองของอุปสงค์การบริโภคในอนาคตจนถึงปี พ.ศ. 2543 พบว่า เขตเทศบาลในกรุงเทพฯ และปริมาณมณฑล ซึ่งเป็นภาคที่มีอัตราการเพิ่มของรายได้เป็นอันดับหนึ่งนั้นมีแนวโน้มการบริโภคอาหารรวมทั้งหมดสูงที่สุดและสูงที่สุดในทุกหมวดสินค้า ส่วนเขตชนบทในกรุงเทพฯ และปริมาณมณฑลจะมีแนวโน้มความต้องการบริโภคนม และผลิตภัณฑ์นมสูงสุด

ชื่อผลงาน	การวิเคราะห์ภาคการผลิตในระบบเศรษฐกิจไทย : ระหว่างภาคการผลิตที่ผ่านและไม่ผ่านระบบตลาด ¹
ลักษณะงาน	วิทยานิพนธ์
ผู้จัดทำ	นส. วิยะดา วรรณทรัพย์ผล (จุฬาฯ)
อาจารย์ที่ปรึกษา	รศ. ดร. สมชาย รัตนโกมุท
เดือน/ปี	2540
วัตถุประสงค์โดยย่อ	✦ ศึกษาบทบาทของภาคการผลิตที่ผ่านและไม่ผ่านระบบตลาดในการทำหน้าที่เป็นผู้ผลิตสินค้าและบริการให้กับคนในสังคม ตลอดจนทำหน้าที่เป็นแหล่งจ้างงานและสะสมทุน ✦ ศึกษาถึงฟังก์ชันการผลิตของภาคการผลิตที่ผ่านและไม่ผ่านระบบตลาด ✦ ทดสอบสมมติฐานของ Gemmell (1987) ที่ว่า ราคาทางอ้อมของสินค้าที่ไม่ผ่านระบบตลาด (ภาษีเฉลี่ย) มีผลต่อความต้องการบริโภคสินค้าที่ไม่ผ่านระบบตลาดในทิศทางตรงกันข้ามหรือไม่และต้องการศึกษาความสัมพันธ์ของภาษีเฉลี่ย (ราคาทางอ้อมของสินค้าที่ไม่ผ่านระบบตลาด) และสัดส่วนการใช้ทุนต่อแรงงานของภาคที่ผ่านระบบตลาดว่า ส่งผลกระทบในทิศทางเช่นใดต่อสัดส่วนการจ้างงานของภาคที่ไม่ผ่านระบบตลาดต่อภาคที่ผ่านระบบตลาด
ข้อมูลที่ใช้	ใช้ข้อมูลทุติยภูมิรายปีระหว่าง พ.ศ. 2516-2538 ส่วนระยะเวลาที่ใช้ในการจำลองสถานการณ์เริ่มจากปี พ.ศ. 2535-2538 เนื่องจากว่า ในปี พ.ศ. 2535 นั้นเป็นปีที่เริ่มมีการนำภาษีมูลค่าเพิ่มมาใช้แทนภาษีการค้า ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาได้แก่ ปริมาณผลผลิตในภาคที่ไม่ผ่านระบบตลาด (ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ) ปริมาณผลผลิตในภาคที่ผ่านระบบตลาด (ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ) ระดับรายได้รวมของ

¹ภาคการผลิตไม่ผ่านระบบตลาด (Non-Market Goods) ประกอบด้วยภาครัฐบาลกลางและรัฐบาลท้องถิ่น ซึ่งสินค้าที่ผลิตโดยภาคที่ไม่ผ่านระบบตลาดนั้น ไม่มีราคาในการซื้อขายแลกเปลี่ยน จึงทำให้กลไกราคาไม่สามารถทำหน้าที่ในการจัดสรรสินค้าและบริการไปสู่ผู้บริโภคได้ ทำให้ผู้บริโภคไม่จำเป็นต้องชำระค่าสินค้าและบริการในทันทีแต่จะชำระทางอ้อมโดยเสียภาษีเช่น การบริหารประเทศ, การรักษาความสงบภายในประเทศ, การศึกษาและการบริการสาธารณสุขของรัฐ เป็นต้น สำหรับภาคการผลิตที่ผ่านระบบตลาด (Market Goods) ประกอบด้วยภาคเอกชนและรัฐวิสาหกิจซึ่งจะทำหน้าที่ผลิตสินค้าและบริการขายออกสู่ตลาดโดยใช้กลไกราคาในการจัดสรรสินค้าและบริการไปสู่ผู้บริโภค โดยที่สินค้าที่ผ่านระบบตลาดนี้สามารถนำไปขายแลกเปลี่ยนภายในและภายนอกประเทศได้เช่น สินค้าเกษตร, สินค้าอุตสาหกรรม เป็นต้น

ประเทศ สต็อกของทุนในภาคที่ไม่ผ่านระบบตลาด สต็อกของทุนในภาคที่ผ่านระบบตลาด แรงงานในภาคที่ไม่ผ่านระบบตลาด แรงงานในภาคที่ผ่านระบบตลาด รายรับจากภาษีรวมทั้งประเทศ, รายรับจากภาษีนิติบุคคล, รายรับจากภาษีบุคคลธรรมดา, รายจ่ายทั้งหมดของภาคที่ผ่านระบบตลาดใช้เพื่อการจ้างงาน

ทฤษฎี-แนวคิดที่ใช้

ใช้ทฤษฎีของ Gemmell (1987) ที่อธิบายการเติบโตของภาคที่ผ่านระบบตลาดเปรียบเทียบกับภาคที่ไม่ผ่านระบบตลาดและนำอิทธิพลของการสะสมทุนของแต่ละหน่วยการผลิตมาพิจารณาในแบบจำลอง โดยที่การเจริญเติบโตของระบบเศรษฐกิจจะก่อให้เกิดการเพิ่มขึ้นของทรัพยากรเพื่อนำไปใช้สนับสนุนการผลิตของภาคที่ไม่ผ่านระบบตลาด

แบบจำลอง-เครื่องมือ

แบบจำลองของ Gemmell สมการที่ใช้ในการศึกษา คือ 1) สมการแสดงฟังก์ชันการผลิตของภาคที่ผ่านระบบตลาด 2) สมการแสดงฟังก์ชันการผลิตของภาคที่ไม่ผ่านระบบตลาด 3) สมการแสดงฟังก์ชันอุปสงค์ในสินค้าที่ไม่ผ่านระบบตลาด 4) สมการแสดงสัดส่วนการจ้างงานของภาคที่ไม่ผ่านระบบตลาดต่อภาคที่ผ่านระบบตลาด การศึกษานี้ใช้การประมาณด้วยวิธีกำลังสองน้อยที่สุด (OLS)

สรุปโดยย่อ

จากการศึกษาพบว่า ฟังก์ชันการผลิตของภาคที่ผ่านระบบตลาดมีลักษณะผลตอบแทนต่อขนาดคงที่ ส่วนภาคที่ไม่ผ่านระบบตลาดมีลักษณะผลตอบแทนต่อขนาดลดลง นอกจากนี้ยังพบว่า ปัจจัยทุนของทั้ง 2 ภาคการผลิตก่อให้เกิดผลผลิตมากกว่าปัจจัยแรงงาน และเมื่อพิจารณาถึงอุปสงค์ของสินค้าและบริการที่ไม่ผ่านระบบตลาดพบว่า การเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้นของราคาส่งผลให้อุปสงค์ปรับตัวลดลง ส่วนการเพิ่มขึ้นของราคาสินค้าทางอ้อม (ภาษีเงินได้) ส่งผลต่อสัดส่วนการจ้างงานของภาคที่ไม่ผ่านระบบตลาดต่อภาคที่ผ่านระบบตลาดในทิศทางตรงกันข้าม และสัดส่วนการใช้ทุนต่อแรงงานของภาคในระบบตลาดส่งผลต่อสัดส่วนการจ้างงานดังกล่าวในทิศทางตรงกันข้ามเช่นกัน และจากการจำลองสถานการณ์พบว่า การเพิ่มขึ้นของภาษีในอัตราที่สูงขึ้นส่งผลให้ความต้องการใช้ปัจจัยการผลิตที่ถูกจัดเก็บภาษีและปริมาณผลผลิตของทั้ง 2 ภาคการผลิตปรับตัวลดลงในอัตราที่เพิ่มขึ้น ส่วนการเพิ่มภาษีที่จัดเก็บจากผลตอบแทนของทุนในภาคที่ผ่านระบบตลาดนั้น ส่งผลให้ปริมาณผลผลิตปรับตัวลดลงมากกว่ากรณีเพิ่มภาษีที่จัดเก็บจากค่าจ้าง

สำหรับข้อเสนอแนะทางนโยบายนั้นพบว่า มาตรการทางด้าน
ภาษีนั้นเป็นเครื่องมือที่สามารถส่งเสริมให้เกิดการขยายตัวและสามารถ
ลดบทบาทของภาคที่ผ่านระบบตลาดได้ทั้งนี้การที่จะเลือกใช้มาตรการ
ภาษีในลักษณะใดนั้นขึ้นอยู่กับการประเมินสถานะเศรษฐกิจและขึ้นอยู่กับ
นโยบายของภาคที่ไม่ผ่านระบบตลาดว่ามีลักษณะเช่นใด

ชื่อผลงาน	การวิเคราะห์ภาวะเงินเฟ้อในประเทศไทย
ลักษณะงาน	วิทยานิพนธ์
ผู้จัดทำ	น.ส. นภาพร เลขาวิวัฒนกุล (มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์)
อาจารย์ที่ปรึกษา	อาจารย์ อรุณ เกียรติสาร
เดือน/ปี	ตุลาคม 2539
วัตถุประสงค์โดยย่อ	+ เพื่อศึกษาดัชนีที่ใช้วัดภาวะเงินเฟ้อในประเทศไทย + เพื่อวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อภาวะเงินเฟ้อในประเทศไทย
ข้อมูลที่ใช้	เป็นข้อมูลอนุกรมเวลาในรายปีระหว่างปี พ.ศ. 2514-2538 รวม 25 ปี ซึ่งครอบคลุมช่วงที่แสดงถึงอัตราเงินเฟ้ออย่างชัดเจนคือ ช่วงที่เกิดวิกฤตการณ์น้ำมันครั้งที่ 1 และ 2 ขึ้นในปี พ.ศ. 2516 - 2517 และ 2522 - 2538
ทฤษฎี-แนวคิดที่ใช้	ทฤษฎีทางด้านเงินเฟ้อทั้งที่เกิดจากอุปสงค์จุดและที่เกิดจากอุปทานหลัก ความหมายของฐานเงินและตัวชี้วัดทางการเงิน
แบบจำลอง-เครื่องมือ	ใช้ทั้งการวิเคราะห์ในเชิงพรรณนาและในเชิงปริมาณ ซึ่งแสดงความสัมพันธ์ระหว่างเงินเฟ้อกับปัจจัยที่มีผลกระทบ โดยจะใช้แบบจำลองสมการถดถอยเชิงซ้อนสำหรับตัวแปรหลายตัว (Multiple Regression Model) ซึ่งได้แบ่งการวิเคราะห์ออกเป็น 3 ส่วน คือ แบบจำลองแสดงปริมาณเงิน ซึ่งวัดโดยฐานเงิน, แบบจำลองแสดงความสัมพันธ์ของการขาดดุลการขาดดุลงบประมาณและปริมาณเงิน และแบบจำลองแสดงสาเหตุของภาวะเงินเฟ้อ โดยอาศัยแนวคิดของเคนส์ร่วมกับนักการเงินสมัยใหม่
สรุปโดยย่อ	จากการวิเคราะห์โดยแบบจำลองทั้งสามส่วนพบว่า ส่วนทรัพย์สินต่างประเทศสุทธิรวม, สินเชื่อที่ให้แก่ภาครัฐบาลสุทธิ สินเชื่อที่ให้แก่ภาคเอกชน, หนี้สินอื่นๆ ของธนาคารแห่งประเทศไทย, เงินฝากกระทรวงการคลังที่ได้ถอนออกจากธนาคารแห่งประเทศไทย และมูลค่าพันธบัตรที่กระทรวงการคลังขายให้แก่ ธนาคารแห่งประเทศไทย เป็นปัจจัยที่มีผลกระทบต่อปริมาณเงินทั้งในกรณีความหมายแคบและความกว้าง และมีผลกระทบทางอ้อมต่อระดับราคาภายในประเทศด้วย แต่ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อระดับราคาภายในประเทศเป็นอย่างมากได้แก่ ระดับราคาภายในประเทศในช่วงระยะเวลาที่ผ่านมา อัตราค่าจ้างขั้นต่ำและดัชนีราคานำเข้าสินค้าและบริการ ซึ่งจากภาพรวมจะเห็นได้ว่า ภาวะเงินเฟ้อของประเทศไทยได้รับอิทธิพลจากปัจจัยทางด้านอุปทานหลัก (Supply - Push Inflation) มากกว่าด้านอุปสงค์จุด (Demand - Pull Inflation)

ชื่อผลงาน	การวิเคราะห์ศักยภาพทางการค้าของสินค้าเกษตรบางชนิดในตลาดซื้อขายล่วงหน้าของประเทศไทย (Analysis of Trading Potential of Selected Agricultural Commercial in Thai Future Market)
ลักษณะงาน	วิทยานิพนธ์
ผู้จัดทำ	นางสาวปวดี ได้เปี่ยม (เกษตรเชิงระบบ มช.)
อาจารย์ที่ปรึกษา	รศ.ดร.อารี วิบูลย์พงศ์
เดือน/ปี	25 กันยายน 2541
วัตถุประสงค์โดยย่อ	+ วิเคราะห์ศักยภาพของสินค้าในแง่ของลักษณะที่จำเป็นของสินค้าในตลาดซื้อขายล่วงหน้า นอกจากนี้ยังได้วิเคราะห์ศักยภาพของน้ำตาล ซึ่งเชื่อว่าอาจไม่มีคุณสมบัติเพียงพอที่นำเข้าสู่ตลาดล่วงหน้าได้
ข้อมูลที่ใช้	ข้อมูลที่ใช้เป็นข้อมูลทุติยภูมิ ซึ่งได้รวบรวมข้อมูลเป็นรายสัปดาห์ รายเดือน และรายปี จากหนังสือ รายงานสถิติรายปี รายงานเศรษฐกิจรายเดือน และรายงานประจำปี ของหน่วยงานราชการและเอกชน
ทฤษฎี-แนวคิดที่ใช้	ศักยภาพของสินค้าในตลาดซื้อขายล่วงหน้า ประกอบด้วยปัจจัยทางตรงและปัจจัยทางอ้อม ปัจจัยทางตรงคือ ลักษณะของสินค้าทั้งลักษณะที่มีความเหมือนกัน (Homogeneity) และลักษณะที่ไม่เหมือนกัน (Describability)
แบบจำลอง-เครื่องมือ	การวิเคราะห์เชิงพรรณนาถูกใช้เพื่ออธิบายโครงสร้างตลาดของสินค้าที่ถูกเลือกไว้ได้แก่ ข้าว ยางพารา ข้าวโพด กุ้งกุลาดำ และน้ำตาล นอกจากนั้นได้ใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางด้านราคาและความเคลื่อนไหวของราคาตามฤดูกาลต่างๆ เพื่อวิเคราะห์สินค้าที่ถูกเลือกในตลาดเอเชีย และตลาดอเมริกา โดยแสดงในรูปแบบกราฟ และสัมประสิทธิ์ความแปรปรวน
สรุปโดยย่อ	การศึกษาพบว่าสินค้าทั้งห้าชนิดเป็นสินค้าที่มีความต้องการของตลาดมาก และสินค้าเหล่านี้สามารถจัดขึ้นและมาตรฐานได้ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการระบุลักษณะสินค้าในตัวสัญญาของทั้งผู้ซื้อและผู้ขาย นอกจากนี้สินค้าทั้งหมดมีปริมาณสินค้าที่มีการหมุนเวียนในตลาด และความแปรปรวนของราคาค่อนข้างสูง ซึ่งแสดงถึงสภาพคล่องของตลาด สำหรับข้าวนั้นพบว่า ข้าว 100 % ข้าว 25% และข้าวหัก มีปริมาณการค้าทั้งในประเทศและส่งออกมากที่สุด แสดงว่าตลาดมีความต้องการข้าวทั้งสามชนิดมาก ความแปรปรวนของราคารายเดือนของข้าวทั้งสามชนิดนี้ยังมีค่าใกล้เคียงกับค่าความแปรปรวนของราคาข้าวรายเดือนในสหรัฐอเมริกาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยค่าสัมประสิทธิ์ความแปรปรวน

รอนของราคาข้าวในสหรัฐอเมริกามีค่าระหว่าง 18%-19% ขณะที่ราคาข้าว 100% ข้าว 25% และข้าวหักในตลาดกรุงเทพฯ มีค่าความแปรปรวนระหว่าง 16% - 22% ดังนั้นข้าวทั้งสามชนิดนี้น่าจะได้รับการพิจารณาเพื่อซื้อขายในตลาดล่วงหน้า

ยางพาราเป็นสินค้าเศรษฐกิจอีกชนิดหนึ่ง ซึ่งไทยสามารถผลิตได้มากเป็นอันดับหนึ่งของโลก ไทยส่งออกยางพาราประมาณ 95% ของที่ผลิตได้ในแต่ละปี โดยอยู่ในรูปของยางแผ่นรมควันประมาณ 68% ของผลผลิตทั้งหมด ซึ่งจัดชั้นและมาตรฐานตามข้อตกลงคุณภาพและการห่อหุ้มยางระหว่างประเทศ ราคาของยางแผ่นรมควันรายเดือนของไทยมีความแปรปรวนของราคาถึง 32% ซึ่งมีค่ามากกว่าความแปรปรวนของราคาของยางแผ่นรมควันในตลาดมาเลเซีย สิงคโปร์ และโตเกียว (21%-27%) โดยตลาดเหล่านี้เป็นตลาดซื้อขายยางพาราล่วงหน้าที่สำคัญของโลก ดังนั้นยางแผ่นรมควันน่าจะมีศักยภาพในตลาดซื้อขายล่วงหน้าแห่งประเทศไทย

ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์เป็นวัตถุดิบที่สำคัญเพื่อโรงงานผลิตอาหารสัตว์ของไทย มีการค้าข้าวโพดในตลาดล่วงหน้าในสหรัฐอเมริกาเป็นเวลานานแล้ว ราคาข้าวโพดรายเดือนในสหรัฐอเมริกามีค่าความแปรปรวนประมาณ 22% ในขณะที่ค่าความแปรปรวนของราคาข้าวโพดรายเดือนในตลาดกรุงเทพฯ มีค่าประมาณ 22% และ 25% ณ ระดับฟาร์ม จะเห็นว่าเมื่อพิจารณาเฉพาะค่าความแปรปรวนแล้ว ราคาข้าวโพดมีความเคลื่อนไหวมากพอที่จะจูงใจนักลงทุนเช่นเดียวกับในตลาดสหรัฐอเมริกา

กัญกุลดำ เป็นสินค้าที่มีการผลิตมาก และส่งออกมากเป็นอันดับหนึ่งของโลก โดยมีการจัดชั้น และจัดมาตรฐานตามความต้องการของประเทศผู้ซื้อ ถึงแม้ว่า ในการศึกษาครั้งนี้จะไม่มีข้อมูลราคากัญกุลดำในตลาดอื่น แต่เมื่อเปรียบเทียบค่าความแปรปรวนของราคาสินค้าชนิดอื่นแล้ว พบว่ามีค่าสูงกว่า โดยมีค่าความแปรปรวนของราคาระหว่าง 15%-20% กัญกุลดำจึงน่าจะเป็นสินค้าอีกชนิดหนึ่งที่มีความน่าสนใจในการลงทุน

สำหรับประเทศไทย น้ำตาลทรายโคเวต้า ก เป็นสินค้าที่มีการควบคุมราคาขายในประเทศ แต่ราคาส่งออกของน้ำตาลทรายโคเวต้า ข และน้ำตาลทรายโคเวต้า ค มีค่าความแปรปรวน 16.02% ซึ่งสูงกว่าค่าความแปรปรวนของน้ำตาลทรายในตลาดลอนดอน (14.2%) และตลาดนิวยอร์ก ก (15.84%) จึงอาจมีส่วนจูงใจแก่นักลงทุนในตลาดซื้อขายล่วงหน้าได้

นอกจากน้ำตาลแล้วราคาข้าว ยาพารา และข้าวโพดยังถูกควบคุม และกำหนดในบางฤดูกาล ซึ่งทำให้ตลาดไม่อิสระ และกลไกตลาดทำงาน ไม่เต็มที่ ซึ่งเป็นเงื่อนไขสำคัญของตลาดล่วงหน้า อย่างไรก็ตาม ข้าว และ น้ำตาลทราย สามารถมีการค้าในตลาดล่วงหน้าในสหรัฐอเมริกาได้ ทั้งๆ ที่กลไกตลาดของข้าวและน้ำตาลทรายในสหรัฐอเมริกาก็มีการแทรกแซง ของรัฐบาลเช่นกัน

ในสภาพตลาดปัจจุบัน ข้าว 100% ข้าว 25% ข้าวหัก ยางแผ่นรม ครึ่ง ข้าวโพด (เกรด B) กุ้งกุลาดำ และน้ำตาลทราย (โคเวตา ข และโคเวต้า ค) มีคุณสมบัติในการซื้อขายในตลาดล่วงหน้า แต่รัฐบาลควรยกเลิกการ แทรกแซงราคา และควรพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกทางการตลาดให้ดีขึ้น

หลักเกณฑ์ในการพิจารณาความเป็นไปได้สำหรับการค้าในตลาด ล่วงหน้าที่จำเป็นมีเพียง 3 ประการคือ ลักษณะความเหมือนกันของสินค้า ความแปรปรวนของสินค้า ความแปรปรวนของราคา และปริมาณของสินค้ามีมาก ส่วนปัจจัยเศรษฐกิจอื่น ๆ เป็นเพียงปัจจัยรอง

ชื่อผลงาน	การวิเคราะห์ศักยภาพในการแข่งขันของอุตสาหกรรมชิ้นส่วนรถยนต์ของไทย
ลักษณะงาน	วิทยานิพนธ์
ผู้จัดทำ	นายประวิตร พานชวงค์ (จุฬาฯ)
อาจารย์ที่ปรึกษา	ผศ. ดร. ไพฑูรย์ วิบูลสุทธิกุล
เดือน/ปี	ปีการศึกษา 2540
วัตถุประสงค์โดยย่อ	✦ ศึกษาการค้าและการผลิตของอุตสาหกรรมชิ้นส่วนรถยนต์ของโลก ✦ ศึกษาวิวัฒนาการการค้าการผลิตและการลงทุนจากต่างประเทศของอุตสาหกรรมชิ้นส่วนรถยนต์ของไทย ✦ ศึกษาความสามารถหรือศักยภาพในการแข่งขันในตลาดต่างประเทศของชิ้นส่วนรถยนต์ไทย โดยดูจากส่วนแบ่งตลาดและความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบของอุตสาหกรรมชิ้นส่วนรถยนต์ไทย เมื่อเปรียบเทียบกับประเทศคู่แข่งในตลาดต่างประเทศที่สำคัญของไทย ✦ ศึกษาปัญหาด้านการผลิตและการส่งออกชิ้นส่วนรถยนต์เพื่อเสนอแนะแนวทางแก้ไขปัญหาและอุปสรรคต่างๆ ซึ่งจะเป็นการส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมที่จะนำไปสู่การเพิ่มขีดความสามารถทางการส่งออกและการแข่งขันในอนาคต
ข้อมูลที่ใช้	ข้อมูลทุติยภูมิแบบอนุกรมเวลาเกี่ยวกับอุตสาหกรรมของไทยในด้านต่างๆ ตั้งแต่ปี 2504-2539 สำหรับการศึกษาศักยภาพด้านการแข่งขัน ศึกษาช่วงปี 2533-2537 ประเภทของชิ้นส่วนรถยนต์ที่ศึกษาแยกเป็น 5 กลุ่มคือ ยางรถยนต์ใหม่สำหรับรถยนต์นั่ง (SITC: 625.1), ยางรถยนต์ใหม่สำหรับรถโดยสาร (SITC: 625.2), แบตเตอรี่ (SITC: 778.1), อุปกรณ์ไฟฟ้าของรถยนต์ (SITC: 778.3), ชิ้นส่วนรถยนต์อื่นๆ (SITC: 784)
ทฤษฎี-แนวคิดที่ใช้	แนวคิดดัชนีความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบที่ปรากฏ (RCA)
แบบจำลอง-เครื่องมือ	การศึกษาโครงสร้างอุตสาหกรรมชิ้นส่วนรถยนต์ของไทยใช้การวิเคราะห์เชิงพรรณนาในรูปตารางร้อยละ สำหรับการศึกษาศักยภาพหรือความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมชิ้นส่วนรถยนต์ของไทยในตลาดต่างประเทศจะอาศัยดัชนีความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบที่ปรากฏ (RCA) เป็นตัววัดความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบของชิ้นส่วนรถยนต์แต่ละประเภท ร่วมกับส่วนแบ่งการตลาดในตลาดต่างประเทศที่สำคัญๆ เปรียบเทียบกับประเทศผู้ส่งออกรายอื่นๆ ถ้า RCA_{ik} มากกว่า 1 แสดง

สรุปโดยย่อ

ว่า ประเทศ i มีความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบในการผลิตตามความชำนาญเฉพาะของสินค้า k เมื่อเปรียบเทียบกับประเทศอื่น

ตลาดส่งออกยางรถยนต์ใหม่สำหรับรถยนต์นั่งของไทย 3 อันดับแรกคือ สหราชอาณาจักร ออสเตรเลียและเกาหลีใต้ ซึ่งประเทศไทยมีศักยภาพในการแข่งขันในทั้ง 3 ตลาด เนื่องจากในตลาดเกาหลีใต้ ส่วนแบ่งตลาดของไทยมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้นทุกปี ตลาดเกาหลีใต้น่าจะเป็นตลาดที่ควรผลักดันให้มีการส่งออกยางรถยนต์ใหม่สำหรับรถยนต์นั่งมากขึ้น ตลาดส่งออกยางรถยนต์ใหม่สำหรับรถโดยสารหรือรถบรรทุกของไทย 3 อันดับแรกคือ สหรัฐฯ ญี่ปุ่นและสหราชอาณาจักร ซึ่งประเทศไทยมีศักยภาพในการแข่งขันในตลาดฟิลิปปินส์ แต่ไม่มีศักยภาพในการแข่งขันในตลาดสหรัฐฯและสหราชอาณาจักร เนื่องจากในตลาดฟิลิปปินส์ ส่วนแบ่งตลาดของไทยมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้นทุกปี ตลาดฟิลิปปินส์น่าจะเป็นตลาดที่ควรผลักดันให้มีการส่งออกยางรถยนต์ใหม่สำหรับรถโดยสารหรือรถบรรทุกมากขึ้น

ตลาดส่งออกแบตเตอรี่ของไทย 3 อันดับแรกคือ เกาหลีใต้ ญี่ปุ่นและฮ่องกง ซึ่งประเทศไทยมีศักยภาพในการแข่งขันในตลาดเกาหลีใต้ แต่ไม่มีศักยภาพในการแข่งขันในตลาดญี่ปุ่นและฮ่องกง เนื่องจากในตลาดเกาหลีใต้ ส่วนแบ่งตลาดของไทยมีแนวโน้มสูงขึ้นทุกปี ตลาดเกาหลีใต้น่าจะเป็นตลาดที่ควรผลักดันให้มีการส่งออกแบตเตอรี่มากขึ้น

ตลาดส่งออกอุปกรณ์ไฟฟ้ารถยนต์ของไทย 3 อันดับแรกคือ มาเลเซีย สิงคโปร์และฮ่องกง ซึ่งประเทศไทยมีศักยภาพในการแข่งขันในตลาดมาเลเซีย แต่ไม่มีศักยภาพในการแข่งขันในตลาดสิงคโปร์และฮ่องกง

ส่วนตลาดส่งออกชิ้นส่วนรถยนต์อื่นๆ ของไทย 3 อันดับแรกคือ สหรัฐฯ ญี่ปุ่นและสิงคโปร์ ซึ่งประเทศไทยไม่มีศักยภาพในการแข่งขันในทั้ง 3 ตลาดนี้ ผู้ผลิตของไทยจึงควรปรับปรุงด้านราคาและคุณภาพของชิ้นส่วนให้สามารถต่อสู้กับคู่แข่งได้

ชื่อผลงาน	การวิเคราะห์สาเหตุและผลกระทบของการขาดเสถียรภาพในการส่งออกสินค้าของไทย
ลักษณะงาน	วิทยานิพนธ์
ผู้จัดทำ	นายพลเทพ ตันธวัชชาวัฒน์ (มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์)
อาจารย์ที่ปรึกษา	ดร. ธรรมวิทย์ เทอดอุดมธรรม
เดือน/ปี	31 ตุลาคม 2540
วัตถุประสงค์โดยย่อ	✦ ศึกษากระบวนการของการขาดเสถียรภาพของการส่งออกของไทย ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2523-2539 โดยพิจารณาการขาดเสถียรภาพของอัตราการแลกเปลี่ยนทางรายได้ ดัชนีปริมาณส่งออกและอัตราการแลกเปลี่ยนทางการค้า โดยแบ่งเป็นการวิเคราะห์การส่งออกรวมและแยกเป็นรายชนิดสินค้า ✦ ศึกษาผลกระทบของการขาดเสถียรภาพในการส่งออกที่มีผลต่อเศรษฐกิจภายในประเทศโดยพิจารณาตัวแปรต่างๆ ได้แก่ รายได้ประชาชาติ การลงทุน รายได้รัฐบาล การออม การบริโภคและค่าครองชีพผู้บริโภค
ข้อมูลที่ใช้	ใช้ข้อมูลแบบทุติยภูมิ (secondary data) แบบอนุกรมเวลา เกี่ยวกับสินค้าส่งออกที่สำคัญได้แก่ เสื้อผ้าสำเร็จรูป, เครื่องคอมพิวเตอร์และส่วนประกอบ, อัญมณีและเครื่องประดับแท้, ข้าว, แผงวงจรไฟฟ้า, ยางพารา, กุ้งสดแช่แข็ง, รองเท้า, น้ำตาลทรายและอาหารทะเลกระป๋อง โดยเก็บรวบรวมข้อมูลตั้งแต่ปี พ.ศ. 2523 -พ.ศ. 2539 ในการวิเคราะห์สาเหตุการขาดเสถียรภาพจะใช้ตัวเลขรายปีของข้อมูลการแปรผันของอัตราการแลกเปลี่ยนทางการค้าเป็นตัวแทนของการแปรผันด้านราคาและข้อมูลการแปรผันของอัตราการแลกเปลี่ยนทางรายได้เป็นตัวแทนของการแปรผันด้านรายได้
ทฤษฎี-แนวคิดที่ใช้	การศึกษานี้ใช้แนวคิดของ พรายพล คุ่มทรัพย์ (1978) ในเรื่องเกี่ยวกับการวิเคราะห์สาเหตุของการขาดเสถียรภาพของสินค้าส่งออกบางชนิดว่ามาจากทางด้านอุปสงค์หรืออุปทานเลื่อนไปอย่างใดอย่างหนึ่ง
แบบจำลอง-เครื่องมือ	ในการวิเคราะห์เชิงปริมาณได้ใช้การวัดค่าความแปรปรวน (Variance) ของอัตราส่วนของค่าจริงกับค่าประมาณการของการส่งออกจากสมการแนวโน้มเอกซ์โปเนนเชียล ของ Lloyd and Procter (1983) เป็นสูตรพื้นฐานในการคำนวณดัชนีการขาดเสถียรภาพในการส่งออกของประเทศไทย และตัวแปรพื้นฐานที่ใช้ศึกษาดัชนีการขาดเสถียรภาพจะพิจารณาตัวแปรอัตราการแลกเปลี่ยนทางรายได้ (Income Terms of Trade) ด้วยเหตุผล

ที่ว่า การพิจารณาตัวแปรเฉพาะทางด้านกระแสการส่งออกไม่เพียงพอ เพราะถ้าพิจารณาค่ารบกวน (Disturbances) จากราคาการค้าระหว่างประเทศที่มีต่อกระแสที่แท้จริง (Real Flow) ของภาคเศรษฐกิจหนึ่งๆ แล้ว จะมาจากทั้งการนำเข้า (Import Flow) เช่นเดียวกับกระแสการส่งออก (Export Flow) ด้วย ซึ่งการแปรผันในราคานำเข้าที่ส่งผลกระทบต่อตอบสนองและผลกระทบซึ่งกันและกันต่อการแปรผันในราคาส่งออก และปริมาณส่งออกเป็นส่วนสำคัญในการอธิบายการขาดเสถียรภาพในกระแสที่แท้จริงของสินค้าที่ค้าขายได้ (Tradable Commodities)

สรุปโดยย่อ

จากผลการศึกษาพบว่า สาเหตุสำคัญของการขาดเสถียรภาพในการส่งออกของไทยมาจากการเปลี่ยนแปลงทางด้านอุปสงค์จากต่างประเทศเป็นสาเหตุหลัก โดยการเปลี่ยนแปลงทางด้านอุปทานเป็นสาเหตุรอง ส่วนการวิเคราะห์การแปรผันในอัตราการแลกเปลี่ยนทางการค้าพบว่า สาเหตุสำคัญของการแปรผันเกิดจากการแปรผันในราคานำเข้าและความแปรปรวนร่วมในทิศทางเดียวกันของทั้งราคานำเข้าและราคาส่งออก สำหรับสาเหตุการขาดเสถียรภาพในการส่งออกสินค้าสำคัญ 10 ชนิดพบว่า ยางพารา, เสื้อผ้าสำเร็จรูป, รองเท้า, แผงวงจรไฟฟ้า, น้ำตาลทรายและคอมพิวเตอร์และส่วนประกอบมีสาเหตุการขาดเสถียรภาพมาจากทางด้านอุปสงค์จากต่างประเทศเป็นสำคัญเนื่องจากทั้งหมดยกเว้นยางพาราเป็นสินค้าอุตสาหกรรมและสินค้าทั้งหกนี้ผลิตเพื่อตอบสนองต่ออุปสงค์จากต่างประเทศเป็นหลักทำให้ตลาดส่งออกเป็นตลาดของผู้ซื้อ สำหรับข้าว, อัญมณีและเครื่องประดับ, กุ้งสดแช่แข็งและอาหารทะเลกระป๋องมีสาเหตุการขาดเสถียรภาพมาจากทางด้านอุปทานเป็นหลักเพราะวัตถุดิบกระบวนการผลิตต้องพึ่งพาธรรมชาติและแรงงานมีฝีมือเป็นสำคัญ สำหรับผลกระทบของการขาดเสถียรภาพในการส่งออกที่มีต่อเศรษฐกิจภายในประเทศพบว่า การแปรผันของอัตราแลกเปลี่ยนทางรายได้มีผลกระทบต่อ การแปรผันของรายได้ประชาชาติและการลงทุน, การแปรผันของอัตราแลกเปลี่ยนทางรายได้มีผลกระทบต่อการแปรผันของรายได้รัฐบาลและการออมในประเทศด้วย แต่การแปรผันของอัตราการแลกเปลี่ยนทางรายได้ไม่น่าส่งผลกระทบต่อ การแปรผันของการใช้จ่ายในการบริโภคและค่าครองชีพผู้บริโภค

ชื่อผลงาน	การวิเคราะห์อัตราผลตอบแทนและความเสี่ยงจากการลงทุนในกองทุนรวมในประเทศไทย
ลักษณะงาน	วิทยานิพนธ์
ผู้จัดทำ	น.ส. มนรัตน์ โพธิ์วิจิตร (มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์)
อาจารย์ที่ปรึกษา	ผศ. สมชาย สิริเรียววรรณ
เดือน/ปี	ตุลาคม 2539
วัตถุประสงค์โดยย่อ	✦ เพื่อวิเคราะห์ผลตอบแทนและความเสี่ยงที่ได้รับจากการลงทุนในหน่วยลงทุนของกองทุนรวมในประเทศไทย
ข้อมูลที่ใช้	เป็นข้อมูลสถิติรายเดือนตั้งแต่ ม.ค. 2535 - ธ.ค. 2538 รวม 18 เดือน โดยใช้หน่วยลงทุนของกองทุนรวมในประเทศไทยเฉพาะกองทุนรวมในประเทศไทยเฉพาะกองทุนปิดที่จดทะเบียนกับตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยใน พ.ศ. 2535 จำนวน 15 กองทุน
ทฤษฎี-แนวคิดที่ใช้	ทฤษฎีแบบจำลองการตั้งราคาสถิติ (Capital Asset Pricing Model : CAPM) แนวคิดเรื่องอัตราผลตอบแทนและความเสี่ยง (Rate of Return and Risk)
แบบจำลอง-เครื่องมือ	อาศัยทั้งการวิเคราะห์ในเชิงพรรณนาและเชิงปริมาณ โดยการวิเคราะห์ในเชิงพรรณนานั้นจะใช้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจกองทุนรวมตั้งแต่ พ.ศ. 2518 ถึง พ.ศ. 2538 ส่วนการวิเคราะห์เชิงปริมาณนั้นใช้แบบจำลอง Sharpe's และ Treynor's Portfolio Performance Measure เพื่อใช้วัดประสิทธิภาพการบริหารหลักทรัพย์ของกองทุน โดยพิจารณาถึงความสัมพันธ์ระหว่างผลตอบแทนและความเสี่ยงจากการลงทุน
สรุปโดยย่อ	จากผลการวิเคราะห์ด้านอัตราผลตอบแทนโดยการใช้อัตราการเปลี่ยนแปลงของราคามูลค่าหน่วยลงทุนเป็นตัววัด และโดยการใช้อัตราเปลี่ยนแปลงของมูลค่าทรัพย์สินสุทธิเป็นตัววัดนั้นต่างก็ให้ผลที่คล้ายคลึงกัน กล่าวคือ อัตราผลตอบแทนเฉลี่ยของกองทุนรวมมีค่าเท่ากับ 29.88% และ 26.40% ต่อปีตามลำดับ ซึ่งมากกว่าอัตราดอกเบี้ยฝากประจำ 12 เดือน ซึ่งถือว่าเป็นการลงทุนในหลักทรัพย์ที่ปราศจากความเสี่ยงและมากกว่าอัตราผลตอบแทนจากการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ โดยกองทุนปฐมไทยพาณิชย์ให้ผลตอบแทนสูงสุด และกองทุนไทยออร์คิดให้ผลตอบแทนต่ำที่สุด (ซึ่งต่ำกว่าตลาดด้วย) ในด้านความเสี่ยงพบว่าผลการลงทุนของกองทุนที่ใช้ศึกษานี้มีความเสี่ยงรวมอยู่ในเกณฑ์สูง และสูงกว่าความ

เสี่ยงของตลาดด้วยกองทุนที่มีความเสี่ยงสูงสุดได้แก่กองทุนสินิบุญ 4 และกองทุนปฐมไทยพาณิชย์ กองทุนที่มีความเสี่ยงต่ำคือกองทุนอมสินเพิ่มทุนทรัพย์ และกองทุนบัวหลวง นอกจากนี้ยังพบว่าการกระจายความเสี่ยงของกองทุนนั้นไม่ดีนักโดยสัดส่วนของความเสี่ยงที่ไม่เป็นระบบค่อนข้างสูง และเมื่อพิจารณาถึงความสัมพันธ์ระหว่างผลตอบแทนของกองทุนกับผลตอบแทนของตลาด ปรากฏว่า ผลตอบแทนจากการลงทุนของกองทุนรวมที่ได้จากการคำนวณด้วยราคาปิดหน่วยลงทุนมีความสัมพันธ์กับผลตอบแทนของตลาดน้อยกว่าจากการคำนวณด้วยมูลค่าทรัพย์สินสุทธิแสดงให้เห็นว่า อัตราผลตอบแทนของตลาดสะท้อนให้เห็นถึงมูลค่าทรัพย์สินสุทธิของกองทุนได้ชัดเจนกว่าราคาปิดหน่วยลงทุน ส่วนผลการวิเคราะห์ด้านความสามารถในการบริหารหลักทรัพย์ของกองทุนรวมโดยหลักพิจารณาผลตอบแทนที่ปรับด้วยความเสี่ยงของแต่ละกองทุนจากการคำนวณด้วยราคาปิดหน่วยลงทุน และจากการคำนวณด้วยมูลค่าทรัพย์สินสุทธิปรากฏว่ากองทุนรวมที่ศึกษามีค่า Sharpe's Index เฉลี่ยเท่ากับ 0.19 และ 0.15 ตามลำดับการคำนวณ และค่า Treynor's Index เฉลี่ยเท่ากับ 2.11 และ 1.49 ตามลำดับการคำนวณ ซึ่งค่าดัชนีทั้งสองของกองทุนรวมนี้มีค่ามากกว่าดัชนีของตลาด แสดงว่ากองทุนรวมส่วนใหญ่มีความสามารถในการบริหารหลักทรัพย์หลักทรัพย์ โดยมีผลตอบแทนต่อหนึ่งหน่วยของความเสียงรวมและความเสียงที่เป็นระบบดีกว่าผลตอบแทนของตลาด

ชื่อผลงาน	การวิเคราะห์อุปทานการสนองตอบข้าวไทย
ลักษณะงาน	วิทยานิพนธ์
ผู้จัดทำ	น.ส. ดวงเนตร เชียงเห็น (มหาวิทยาลัยรามคำแหง)
อาจารย์ที่ปรึกษา	ดร. ชำนาญ มงคลเกษม
ปีที่เสนอ	2540
วัตถุประสงค์โดยย่อ	+ เพื่อศึกษาถึงโครงสร้างการผลิตข้าวและปัจจัยที่มีผลกระทบต่อ การเปลี่ยนแปลงของผลผลิตข้าวและทิศทางของการเปลี่ยนแปลงนั้น
ข้อมูลที่ใช้	เป็นข้อมูลทุติยภูมิในช่วงปีเพาะปลูก 2517/18 ถึงปี 2537/38 ทั้งในราย ภาคและข้อมูลรวมทั้งประเทศ
ทฤษฎี-แนวคิดที่ใช้	อาศัยทฤษฎีอุปทาน และปัจจัยที่กำหนดอุปทาน
แบบจำลอง-เครื่องมือ	ใช้ทั้งการวิเคราะห์เชิงพรรณนาและเชิงปริมาณ โดยการสร้างแบบจำลอง สมการถดถอยเชิงซ้อนและใช้วิธีกำลังสองน้อยที่สุดในการประมาณค่า ซึ่งจะศึกษาถึงปัจจัยที่มีผลกระทบต่อ การเปลี่ยนแปลงผลผลิตข้าวและทิศ ทิศทางของการเปลี่ยนแปลงโดยแยกพิจารณาเป็นผลผลิตข้าวโดยรวมทั้ง ประเทศ, ข้าวนาปีรายภาคและข้าวนาปรังเฉพาะภาคกลาง
สรุปโดยย่อ	จากการศึกษาพบว่า ราคาข้าว ณ ฟาร์มปีก่อนมีอิทธิพลต่อการเปลี่ยน แปลงในอุปทานผลผลิตข้าวปีปัจจุบันโดยมีความสัมพันธ์ไปในทิศทาง เดียวกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในทุกภาคยกเว้นเพียงภาคใต้เท่านั้นที่ มีนัยสำคัญทางสถิติที่ต่ำกว่าภาคอื่นๆ ซึ่งเป็นผลสืบเนื่องมาจากโครง สร้างการผลิตในภาคใต้เองที่มีความแตกต่างจากภาคอื่นๆ และปริมาณ ข้าวส่งออกปีก่อนมีผลต่ออุปทานผลผลิตข้าวปีปัจจุบันในทุกภาคทั้งข้า วนาปี, ข้าวนาปรังและข้าวโดยรวมทั้งประเทศ ส่วนปริมาณการใช้ปุ๋ยใน นาข้าวปีก่อนมีผลกระทบต่ออุปทานผลผลิตข้าวปีปัจจุบันในทิศทางเดีย วกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ สำหรับข้าวนาปรังภาคกลางและข้าวนาปี ทุกภาคยกเว้นภาคใต้ แสดงให้เห็นว่าเกษตรกรใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่คือ ปุ๋ยเพื่อเพิ่มผลผลิต สำหรับข้าวโดยรวมทั้งประเทศนั้นกลับพบว่าปริมาณ การใช้ปุ๋ยในนาข้าวปีก่อนมีผลกระทบต่ออุปทานผลผลิตข้าวปีปัจจุบันใน ทิศทางตรงข้ามกันโดยเฉพาะข้าวนาปรังในภาคเหนือ, ภาคตะวันออกเฉียงเหนือและภาคใต้ เนื่องมาจากการลงทุนจัดหาปุ๋ยมาใช้ในนาข้าว เป็นการลงทุนที่ค่อนข้างสูงจึงมีผลกระทบต่อแรงจูงใจของเกษตรกรในการ ผลิตข้าวปีปัจจุบัน

ชื่อผลงาน	การวิเคราะห์อุปทานของข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ในประเทศไทย
ลักษณะงาน	วิทยานิพนธ์
ผู้จัดทำ	นางสาวจากรวรรณ ทัพทวี
อาจารย์ที่ปรึกษา	ผศ.ปัญญา ไตรวิทยาคุณ
เดือน/ปี	24 พฤษภาคม 2541
วัตถุประสงค์โดยย่อ	+ ศึกษาปัจจัยที่มีผลกระทบต่ออุปทานข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ + ศึกษาความยืดหยุ่นของอุปทานข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ + ศึกษานโยบายของรัฐบาลที่มีผลกระทบต่ออุปทานข้าวโพดเลี้ยงสัตว์
ข้อมูลที่ใช้	ให้ข้อมูลหัตถยภูมิ ซึ่งเป็นข้อมูลการผลิตเกี่ยวกับข้าวโพด ตั้งแต่ปีการเพาะปลูก 2516/17 ถึง 2537/38
ทฤษฎี-แนวคิดที่ใช้	ทฤษฎีที่นำมาใช้ได้แก่ 1) Law of Supply 2) การเปลี่ยนแปลงของเส้นอุปทาน 3) ความยืดหยุ่นของอุปทานต่อราคา โดยสมมติให้ตลาดข้าวโพดเลี้ยงสัตว์เป็นตลาดซึ่งมีการแข่งขันสมบูรณ์ ระดับเส้นต้นทุนเพิ่มเท่ากับรายได้เพิ่ม
แบบจำลอง-เครื่องมือ	แบบจำลองทางเศรษฐมิติที่ใช้เป็นรูปแบบ Multiple Linear Regression เป็นสมการอุปทานของข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ พิจารณาจากสมการปริมาณผลผลิตที่ออกสู่ตลาดทั้งหมดขึ้นอยู่กับพื้นที่การเพาะปลูกข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ ราคาที่เกษตรกรได้รับในปีที่ผ่านมา ปริมาณน้ำฝน ราคาปุ๋ย และราคาถั่วเหลืองที่เกษตรกรได้รับในปีที่ผ่านมา นอกจากนี้การศึกษาในครั้งนี้ได้ใช้การวิเคราะห์เชิงพรรณนาเพื่ออธิบายถึงนโยบายของรัฐที่มีผลกระทบต่ออุปทานของข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ในประเทศไทย
สรุปโดยย่อ	ผลการศึกษาพบว่า สมการอุปทานข้าวโพดเลี้ยงสัตว์แบบ Double-log กับปัจจัย 3 ชนิด ได้แก่ พื้นที่เพาะปลูก ราคาข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ที่เกษตรกรได้รับ และราคาขายปลีกปุ๋ยสูตร 15-15-15 มีนัยสำคัญทางสถิติ โดยพื้นที่เพาะปลูกมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 99 ส่วนราคาข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ที่เกษตรกรได้รับ และราคาขายปลีกปุ๋ยสูตร 15-15-15 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 95 แต่ราคาปุ๋ยสูตร 15-15-15 มีเครื่องหมายไม่สอดคล้องตามทฤษฎี ซึ่งปัจจัยทั้ง 3 ชนิด สามารถอธิบายความสัมพันธ์ของสมการได้ร้อยละ 79.84 ส่วนที่เหลืออีกร้อยละ 20.15 เป็นอิทธิพลของปัจจัยอื่น ๆ ที่ไม่ได้นำมาระบุไว้ในสมการ ส่วนความยืดหยุ่นของอุปทานข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ในปีปัจจุบันมีผลต่อการเปลี่ยนแปลงพื้นที่เพาะปลูก ราคาข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ที่เกษตรกรได้รับในปีที่ผ่านมาและ

ราคาขายปลีกปุ๋ยสูตร 15-15-15 ในปีปัจจุบันเท่ากับ 0.73, 0.33 และ 0.41 ตามลำดับ ซึ่งความยืดหยุ่นของมีลักษณะเป็นแบบความยืดหยุ่นน้อย

จากผลการเจรจาการค้าสินค้าการเกษตรตามข้อตกลงองค์การการค้าโลก (WTO) จะเห็นว่าการผลิตข้าวโพดของไทยควรมีนโยบายเร่งรัดการผลิต และปรับปรุงประสิทธิภาพการผลิต เพื่อให้ผลผลิตเพียงพอแก่ความต้องการใช้ในประเทศ และมีเหลือสามารถส่งออกไปตลาดประจำได้

ชื่อผลงาน	การวิเคราะห์อุปสงค์ของนักท่องเที่ยวในภูมิภาคเอเชียแปซิฟิกที่เดินทางเข้าสู่ประเทศไทยโดยทางอากาศ
ลักษณะงาน	วิทยานิพนธ์
ผู้จัดทำ	น.ส. มาลีรัตน์ สุขศรี (มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์)
อาจารย์ที่ปรึกษา	รศ. ไชแสง รักวานิช
เดือน/ปี	พฤษภาคม 2540
วัตถุประสงค์โดยย่อ	✦ ศึกษาและวิเคราะห์ถึงปัจจัยที่มีผลกระทบต่ออุปสงค์ของนักท่องเที่ยวในภูมิภาคเอเชียแปซิฟิกที่เดินทางเข้าสู่ประเทศไทยโดยทางอากาศ ✦ เพื่อพยากรณ์ปริมาณอุปสงค์ของนักท่องเที่ยวที่เดินทางโดยทางอากาศจากประเทศต่างๆ ในภูมิภาคเอเชียแปซิฟิกเข้าสู่ประเทศไทยในอนาคต
ข้อมูลที่ใช้	เป็นข้อมูลทุติยภูมิในช่วงปี พ.ศ. 2523 - พ.ศ. 2537 โดยนักท่องเที่ยวภายในภูมิภาคเอเชียแปซิฟิกที่เดินทางเข้าสู่ประเทศไทยโดยทางอากาศ จะคิดตามสัญชาติ (nationality) เป็นสำคัญ และใช้ประเทศที่เป็นตัวแทนจำนวน 8 ประเทศคือ ญี่ปุ่น จีน ฮองกง เกาหลีใต้ สิงคโปร์ มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ และออสเตรเลีย
ทฤษฎี-แนวคิดที่ใช้	อาศัยทางด้านอุปสงค์การเดินทางทั้งหมดตามแนวคิดของ A. A. Walters ซึ่งได้แบ่งอุปสงค์ชนิดนี้ออกเป็นสองกลุ่มคือ อุปสงค์ของการเดินทางเพื่อการพักผ่อนและการท่องเที่ยว (leisure traffic) และอุปสงค์ของการเดินทางเพื่อธุรกิจและราชการ (business traffic) ส่วนปัจจัยที่มีผลต่ออุปสงค์ของนักท่องเที่ยวภายในภูมิภาคเอเชียแปซิฟิกที่เดินทางเข้าสู่ประเทศไทยโดยทางอากาศนี้จะพิจารณาเฉพาะปัจจัยทางด้านผลัก (push factor) เท่านั้น ซึ่งหมายถึงปัจจัยสนับสนุนทางการท่องเที่ยวของประเทศนั้นๆ เช่น รายได้ต่อหัวของประชากรในประเทศนั้นๆ
แบบจำลอง-เครื่องมือ	ใช้การวิเคราะห์ทั้งในเชิงพรรณนาและเชิงปริมาณ โดยการสร้างสมการถดถอยพหุคูณเชิงเส้น (multiple linear regression) และใช้วิธีกำลังสองน้อยที่สุดในการประมาณค่า โดยสมการที่ทำกาทดสอบจะอยู่ในรูปลอการิทึม (natural logarithms) ในด้านการพยากรณ์การขนส่งทางอากาศนั้นโดยทั่วไปมีอยู่ 4 วิธีคือ judgemental methods, time-series methods, model split method และ econometric method ซึ่งในการศึกษาครั้งนี้จะใช้วิธีการสุดท้ายในการพยากรณ์เท่านั้นซึ่งหมายถึง

econometric method ในการวิเคราะห์ทั้งหมดนี้ได้อาศัยโปรแกรม TSP ในการประมวลผล

สรุปโดยย่อ

จากการศึกษาในด้านปัจจัยที่มีผลต่ออุปสงค์ของนักท่องเที่ยวภายในภูมิภาคเอเชียแปซิฟิกที่เดินทางเข้าสู่ประเทศไทยโดยทางอากาศพบว่า จำนวนประชากรของแต่ละประเทศโดยส่วนมากแล้วจะมีความสัมพันธ์กับจำนวนนักท่องเที่ยวที่เดินทางเข้ามายังประเทศไทยโดยทางอากาศในทิศทางเดียวกัน ยกเว้นประเทศญี่ปุ่น, เกาหลีใต้ และออสเตรเลีย ที่มีความสัมพันธ์ไปในทิศทางที่ตรงข้ามกัน ทางด้านอัตราค่าโดยสารนั้นพบว่า ส่วนใหญ่มีความสัมพันธ์กับจำนวนนักท่องเที่ยวที่เดินทางเข้ามายังประเทศไทยโดยทางอากาศในทิศทางตรงข้ามกัน ยกเว้นประเทศสิงคโปร์ และญี่ปุ่น ปัจจัยสุดท้ายที่ทดสอบคือมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมประชาชาติต่อบุคคลของทุกๆ ประเทศพบว่าจะมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันกับจำนวนนักท่องเที่ยวที่เดินทางเข้ามายังประเทศไทยโดยทางอากาศ ส่วนใหญ่จะมีนัยสำคัญ ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 แทบทั้งสิ้น ยกเว้นประเทศสิงคโปร์และฮ่องกง ในส่วนของการศึกษาด้านการพยากรณ์พบว่าปริมาณนักท่องเที่ยวที่เดินทางเข้ามายังประเทศไทยโดยทางอากาศเพิ่มมากขึ้นแต่ในอัตราที่ลดลง ซึ่งกลุ่มประเทศที่มีอัตราการเพิ่มขึ้นของจำนวนนักท่องเที่ยวในส่วนนี้สูงที่สุดคือ สิงคโปร์, ญี่ปุ่น และเกาหลีใต้ กลุ่มประเทศที่มีอัตราเพิ่มขึ้นของนักท่องเที่ยวในระดับปานกลางคือ จีน, มาเลเซีย และออสเตรเลีย และกลุ่มประเทศที่มีอัตราเพิ่มขึ้นของนักท่องเที่ยวในระดับต่ำคือ ฮ่องกง และ ฟิลิปปินส์

ชื่อผลงาน	การวิเคราะห์อุปสงค์ต่อเงิน: ศึกษาผลกระทบจากการเปิดเสรีทางการเงิน
ลักษณะงาน	วิทยานิพนธ์
อาจารย์ที่ปรึกษา	ดร.ชโยดม สรรพศรี
ผู้จัดทำ	นายณฤชิต วิมิตตะนันท์กุล (จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย)
เดือน/ปี	ปีการศึกษา 2539
วัตถุประสงค์	✦ เพื่อศึกษาผลกระทบของการปล่อยเสรีทางการเงินที่มีต่ออุปสงค์ของเงินในประเทศไทย โดยมีเป้าหมายแรกคือเพื่อทดสอบเสถียรภาพของอุปสงค์ของเงินทั้งในระยะสั้นและในระยะยาว ในช่วงก่อนและหลังการเปิดเสรี ประการที่สองเพื่อศึกษาขบวนการปรับตัวของอุปสงค์ของเงินในระยะสั้นเข้าสู่ดุลยภาพในระยะยาว ประการสุดท้ายเพื่อศึกษาถึงความเหมาะสมของการเลือกใช้ตัวแปรปริมาณเงินเป็นเป้าหมายทางการเงินหลังการปล่อยเสรีทางการเงิน
ข้อมูลที่ใช้	ข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาเป็นข้อมูลอนุกรมเวลา (Time Series) แบบทุติยภูมิ (Secondary Data) ทั้งหมด ซึ่งเป็นข้อมูลรายไตรมาสตั้งแต่ปี พ.ศ.2523-2539 โดยรวบรวมข้อมูลจากหน่วยงานต่างๆที่เกี่ยวข้อง
ทฤษฎีและแนวคิดที่ใช้	ใช้การวิเคราะห์ในเชิงพรรณนาและการวิเคราะห์เชิงปริมาณ
แบบจำลองและเครื่องมือ	ทดสอบความเป็น Stationary ของข้อมูลโดยใช้แบบจำลอง ADF Test (Augmented Dickey-Fuller Test) ถ้าข้อมูลตัวใดเป็น Stationary แสดงว่าอุปสงค์การถือเงินมีความสัมพันธ์ที่มีเสถียรภาพในระยะยาวกับตัวแปรกำหนด ซึ่งทำให้เราสามารถทดสอบการปรับตัวแบบพลวัตของแบบจำลองการถือเงินในระยะสั้น โดยใช้แบบจำลอง ECM (Error Correction Mechanism) แต่ถ้าผลทดสอบพบว่าอุปสงค์ของเงินในระยะยาวไม่มีเสถียรภาพของความสัมพันธ์ในเชิงดุลยภาพกับปัจจัยกำหนด กรณีดังกล่าวต้องใช้ในการทดสอบโดยใช้แบบจำลอง PAM (Partial Adjustment Model)
สรุป	จากการศึกษาพบว่า อุปสงค์ของเงินในความหมายแคบในช่วงก่อนและหลังการปล่อยเสรีทางการเงิน มีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการถือเงินทั้งในระยะสั้นและในระยะยาวอย่างชัดเจน และฟังก์ชันอุปสงค์ของเงินทั้งในความหมายแคบและในความหมายกว้างมีคุณสมบัติ Cointegration ที่มีความสัมพันธ์ในระยะยาวกับปัจจัยต่างๆ เช่น ราคายาสูบ อัตราดอกเบี้ย นวัตกรรมทางการเงิน อัตราผลตอบแทนที่คาดหวังของสินทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์ และอัตราดอกเบี้ยต่างประเทศ เป็นต้น

ส่วนผลการทดสอบอุปสงค์ของเงินในความหมายกว้างพบว่าการเปลี่ยนแปลงต่อผลการปล่อยเสรีทางการเงินน้อยมาก

อย่างไรก็ตาม เมื่อเปรียบเทียบผลการทดสอบ Cointegration กับ ECM พบว่าอุปสงค์ของเงินในความหมายแคบจะได้รับผลกระทบจากมาตรการต่างๆในการปล่อยเสรีทางการเงินมากกว่าอุปสงค์ของเงินในความหมายกว้าง โดยอุปสงค์ของเงินในความหมายแคบมีความอ่อนไหวต่ออัตราดอกเบี้ยและผลตอบแทนที่คาดการณ์จากการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์มากขึ้น

ผลการศึกษาสรุปได้ว่า เป้าหมายทางการเงินควรเป็นปริมาณเงินในความหมายกว้างซึ่งจะเหมาะสมมากกว่าปริมาณเงินในความหมายแคบ โดยการเปรียบเทียบระหว่างนโยบายอัตราดอกเบี้ยเป็นเป้าหมายทางการเงินและการเลือกใช้ปริมาณเงินเป็นเป้าหมายทางการเงิน ได้แสดงให้เห็นว่าการดำเนินการรักษาเสถียรภาพของระบบเศรษฐกิจ ปริมาณเงินในความหมายกว้างจะเป็นเป้าหมายทางการเงินที่มีประสิทธิภาพมากกว่าเป้าหมายทางดอกเบี้ย

ชื่อผลงาน	การวิเคราะห์อุปสงค์วัตถุดิบอาหารสัตว์
ลักษณะงาน	วิทยานิพนธ์
ผู้จัดทำ	น.ส. สายพิน โยธินวิกรานต์ (มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์)
อาจารย์ที่ปรึกษา	ผศ. ชชาติ ทินประภา
เดือน/ปี	พฤษภาคม 2539
วัตถุประสงค์โดยย่อ	+ วิเคราะห์ปัจจัยที่สำคัญที่มีผลกระทบต่อวัตถุดิบอาหารสัตว์ทั้ง 4 ชนิด ได้แก่ รำข้าว ข้าวโพด กากถั่วเหลืองและปลาป่น + เปรียบเทียบผลการวิเคราะห์สมการอุปสงค์วัตถุดิบอาหารสัตว์ทั้ง 4 ชนิด ที่ได้จากการประมาณค่าสมการเชิงเดี่ยวกับวิธีประมาณค่าแบบระบบสมการ (Seemingly Unrelated Regression : SUR)
ข้อมูลที่ใช้	เป็นข้อมูลทุติยภูมิแบบอนุกรมเวลารายปีในช่วงปีพ.ศ.2520 – 2536 รวม 17 ปี ทั้งในด้านปริมาณ, ราคา และต้นทุนของวัตถุดิบอาหารสัตว์
ทฤษฎี-แนวคิดที่ใช้	อาศัยแนวคิดทางด้านอุปสงค์โดยใช้เป็นอุปสงค์ต่อเนื่อง (Derived Demand) หรืออุปสงค์ปัจจัย (Demand for Inputs) แทนอุปสงค์โดยทั่วไป ซึ่งอุปสงค์ต่อเนื่องหมายถึงจำนวนปัจจัยการผลิตที่หน่วยธุรกิจต้องการซื้อ ณ ระดับราคาต่างๆ โดยมีข้อสมมุติว่าหน่วยธุรกิจต้องได้กำไรสูงสุด (Maximize Profit) นอกจากนี้ยังใช้กฎการทดแทนกันและเงื่อนไขของต้นทุนต่ำสุดด้วย
แบบจำลอง-เครื่องมือ	ใช้การวิเคราะห์ทั้งในเชิงพรรณนาและเชิงปริมาณ โดยในการวิเคราะห์เชิงปริมาณนั้นจะทำการวิเคราะห์ 2 แบบ คืออาศัยสมการถดถอยอย่างง่าย โดยการประมาณค่าด้วยวิธีกำลังสองน้อยที่สุด (OLS) และวิธีประมาณค่าแบบระบบสมการ (SUR) ซึ่งจะประมาณการสมการทั้งระบบพร้อมๆ กัน จากนั้นจึงนำเอาผลของทั้งสองมาเปรียบเทียบกัน
สรุปโดยย่อ	จากการวิเคราะห์แบบจำลองอุปสงค์วัตถุดิบอาหารสัตว์โดยการประมาณค่าด้วยวิธี Ordinary Least Square (OLS) เทียบกับวิธี Seemingly Unrelated Regression (SUR) พบว่าด้วยวิธี SUR นั้นให้ค่า Standard Error ในทุกตัวแปรต่ำกว่าวิธี OLS จึงทำให้ค่า t-test สูงกว่าด้วย แสดงว่าด้วยวิธี SUR นั้นให้ ประสิทธิภาพที่สูงกว่าวิธี OLS ดังนั้นจึงจะใช้วิธี SUR ในการวิเคราะห์ซึ่งปรากฏว่าผลที่ได้มีความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรที่เป็นไปตามทฤษฎีอุปสงค์ โดยที่ราคาขายส่งรำข้าวและเย็ดที่ตลาดกรุงเทพฯ ปรับด้วย CPI มีผลกระทบต่อปริมาณความต้องการใช้รำข้าวมากที่สุด ส่วนจำนวนโคนมนั้นมีผลกระทบต่อความ

ต้องการใช้ข้าวในประเภคน้อยที่สุด ปัจจัยที่มีผลกระทบต่ออุปสงค์ของข้าวโพดเลี้ยงสัตว์มากที่สุดคือ ราคาขายส่งข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ที่ตลาดกรุงเทพฯ ปรับด้วย CPI ปัจจัยที่มีผลกระทบต่ออุปสงค์กากถั่วเหลืองมากที่สุดคือ ราคาวัตถุดิบทดแทน ซึ่งได้แก่ราคาขายส่งกากถั่วลิสงในตลาดกรุงเทพฯ ปรับด้วย CPI ส่วนราคาขายส่งกากถั่วเหลืองที่ตลาดกรุงเทพฯ ปรับด้วย CPI นั้นกลับมีผลกระทบน้อยที่สุด สุดท้ายปัจจัยที่มีอิทธิพลต่ออุปสงค์ปลาป่นมากที่สุดคือราคาขายส่งปลาป่นโปรตีนสูงกว่า 60 % ที่ตลาดกรุงเทพฯ ปรับด้วย CPI ส่วนปัจจัยที่มีผลกระทบน้อยที่สุดคือจำนวนกุ้งกุลาดำ

ชื่อผลงาน	การศึกษาการใช้ทุนและแรงงานของอุตสาหกรรมที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนในประเทศไทย
ลักษณะงาน	วิทยานิพนธ์
ผู้จัดทำ	น.ส. ระเบียบ หลิมสกุล (มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์)
อาจารย์ที่ปรึกษา	ผศ.ดร. สมชาย เทพทานา
เดือน/ปี	กุมภาพันธ์ 2539
วัตถุประสงค์โดยย่อ	+ เพื่อศึกษาลักษณะของการใช้เงินลงทุนและแรงงานของอุตสาหกรรมที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนซึ่งมีที่ตั้งในเขต 1, เขต 2 และเขต 3 + เพื่อศึกษาความแตกต่างของลักษณะการใช้เงินลงทุนและแรงงานของอุตสาหกรรมที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนใน 2 กรณีคือ จำแนกตามที่ตั้งและจำแนกตามหมวดอุตสาหกรรม + เพื่อศึกษาฟังก์ชันการผลิตของอุตสาหกรรมที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน โดยใช้อุตสาหกรรมยางพลาสดิกและอุตสาหกรรมน้ำยางข้นและยางเครฟเป็นกรณีตัวอย่าง
ข้อมูลที่ใช้	เป็นข้อมูลitudyแบบเฉพาะช่วงเวลา (Cross Section Data) โดยได้แบ่งอุตสาหกรรมออกตามมาตรฐานอุตสาหกรรมของไทย (Thailand Standard Industrial Classification : TSIC) และจำแนกกิจการที่ได้รับการส่งเสริมออกเป็น 2 กลุ่มคือกลุ่มที่มีเงินลงทุนไม่เกิน 100 ล้านบาท และกลุ่มที่มีเงินลงทุนตั้งแต่ 100-1,000 ล้านบาท
ทฤษฎี-แนวคิดที่ใช้	อาศัยฟังก์ชันการผลิตแบบ Cobb-Douglass และแนวคิดทางด้านการทดแทนกันระหว่างปัจจัยทุนและปัจจัยแรงงาน (Capital-Labour Ratio : K/L)
แบบจำลอง-เครื่องมือ	ใช้ทั้งการวิเคราะห์เชิงพรรณนาและเชิงปริมาณ โดยอาศัยวิธีการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (Oneway ANOVA) โดยใช้สัดส่วนเงินลงทุนต่อการจ้างงานของหมวดอุตสาหกรรมต่างๆ มาทำการทดสอบความแตกต่างในค่าเฉลี่ยของสัดส่วนเงินลงทุนต่อการจ้างงานของอุตสาหกรรมจำแนกตามที่ตั้งและจำแนกตามหมวดอุตสาหกรรม และใช้แบบจำลองสมการถดถอยเชิงซ้อนด้วยการวิเคราะห์แบบกำลังสองน้อยที่สุดในการประมาณค่าการศึกษาฟังก์ชันการผลิตของอุตสาหกรรมยางพลาสดิกและอุตสาหกรรมน้ำยางข้นและยางเครฟที่ใช้เป็นกรณีตัวอย่าง
สรุปโดยย่อ	จากการศึกษาพบว่าอุตสาหกรรมที่มีเงินลงทุนสูงขึ้นจะมีสัดส่วนเงินลงทุนต่อการจ้างงานที่สูงขึ้นด้วย เมื่อพิจารณาสัดส่วนเงินลงทุนต่อการจ้าง

งานของอุตสาหกรรมโดยรวมจะเห็นว่า ในหมวด 3 อุตสาหกรรมเบา มีสัดส่วนเงินลงทุนต่อการจ้างงานค่อนข้างต่ำและอุตสาหกรรมในหมวด 6 เคมีภัณฑ์ กระดาษและพลาสติกมีค่าค่อนข้างสูง และเมื่อพิจารณาแยกตามเขตที่ตั้งพบว่าในเขต 1 และเขต 2 นั้นอุตสาหกรรมในหมวด 7 การบริการและสาธารณูปโภค, หมวด 6 เคมีภัณฑ์ กระดาษและพลาสติก, หมวด 4 อุตสาหกรรมการผลิตโลหะ เครื่องจักรและอุปกรณ์ขนส่ง และหมวด 5 อุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์และเครื่องใช้ไฟฟ้า ใช้ทุนในการผลิตค่อนข้างมาก ส่วนในเขต 3 อุตสาหกรรมในหมวด 6 เคมีภัณฑ์ กระดาษและพลาสติก และหมวด 2 เหมืองแร่ เซรามิกและโลหะขั้นมูลฐานใช้ทุนในการผลิตค่อนข้างมาก สำหรับกรณีตัวอย่างของการศึกษาเปรียบเทียบระหว่างอุตสาหกรรมถุงพลาสติกและอุตสาหกรรมน้ำยางข้นและยางเครพพบว่าอุตสาหกรรมถุงพลาสติกมีสัดส่วนเงินลงทุนต่อการจ้างงานที่ต่ำกว่าอุตสาหกรรมน้ำยางข้นและยางเครพ

ชื่อผลงาน	การศึกษาความยืดหยุ่นของสินค้าส่งออกต่อราคา : กรณีก่อนและหลังการจัดตั้งธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าของประเทศไทย
ลักษณะงาน	วิทยานิพนธ์
ผู้จัดทำ	น.ส. นุชนาถ นารีพันธ์ (มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์)
อาจารย์ที่ปรึกษา	รศ. จีรพรรณ กุลดิลก
เดือน/ปี	กุมภาพันธ์ 2539
วัตถุประสงค์โดยย่อ	+ เพื่อศึกษาถึงบทบาทและนโยบายของธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าในฐานะผู้ให้การสนับสนุนทางการเงินแก่ผู้ส่งออกหรือผู้ผลิตเพื่อการส่งออก + เพื่อศึกษามลของการให้ความช่วยเหลือทางการเงินของธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าว่าจะมีผลต่อการส่งออกของประเทศไทยของสินค้าแต่ละประเภทอย่างไร โดยอาศัยค่าความยืดหยุ่นของอุปสงค์ต่อราคา
ข้อมูลที่ใช้	เป็นข้อมูลทุติยภูมิ แบบอนุกรมเวลารายเดือน โดยแบ่งข้อมูลออกเป็น 2 ช่วงเพื่อทำการเปรียบเทียบกันคือ ช่วงก่อนการจัดตั้งธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าตั้งแต่เดือน มิ.ย. 2536 – ม.ค. 2537 และช่วงหลังการจัดตั้งธนาคารฯ แล้วตั้งแต่เดือน มี.ค. 2537 – ต.ค. 2537
ทฤษฎี-แนวคิดที่ใช้	อาศัยทฤษฎีอุปสงค์โดยเฉพาะทางด้านความยืดหยุ่นของอุปสงค์ต่อราคา ซึ่งมีแนวคิดที่ว่าถ้าค่าความยืดหยุ่นนี้ของสินค้าแต่ละชนิดภายหลังจากที่มีการจัดตั้งธนาคารฯ แล้วมีค่าสูงกว่าในช่วงก่อนการจัดตั้งธนาคารฯ แสดงว่าธนาคารฯ มีส่วนในการช่วยสนับสนุนการส่งออก
แบบจำลอง-เครื่องมือ	ใช้ทั้งการวิเคราะห์ในเชิงพรรณนาและเชิงปริมาณ โดยอาศัยแบบจำลองสมการถดถอยเชิงซ้อนและใช้วิธีกำลังสองน้อยที่สุด (OLS) ในการประมาณค่า ซึ่งแบบจำลองที่นำมาทดสอบนี้ได้ทำให้อยู่ในรูปของลอการิทึม (Logarithm) ก่อน และมีปริมาณการส่งออกของสินค้าเป็นตัวแปรตาม ส่วนตัวแปรอิสระได้แก่ ราคาส่งออกของสินค้าในปัจจุบันและในอดีต, จำนวนเงินที่ได้รับความช่วยเหลือจากธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้า และผลของการจัดตั้งธนาคารฯ ซึ่งใช้ตัวแปรหุ่น (Dummy) แทน โดยแบ่งเป็นช่วงก่อนการจัดตั้งธนาคารฯ ($D=0$) และช่วงหลังการจัดตั้งธนาคารฯ ($D=1$)
สรุปโดยย่อ	จากการศึกษาพบว่า วัตถุประสงค์ของธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าของประเทศไทยนั้นจะเป็นการกำหนดวัตถุประสงค์อย่างกว้างๆ ไม่ได้มุ่งเน้นว่าจะช่วยเหลือสินค้าประเภทใดเป็นพิเศษ และยังพบอีกว่าโครงสร้าง

ของธนาคารมิได้มีนโยบายที่จะจัดตั้งฝ่ายที่จะอำนวยความสะดวกแก่ลูกค้าในเรื่องของข่าวสารข้อมูล ที่ปรึกษาทางเทคนิคและที่ปรึกษาทางกฎหมายระหว่างประเทศ ส่วนทางด้านของปริมาณการส่งออกที่เพิ่มขึ้น อันเนื่องมาจากการที่ผู้ส่งออกมีภาระดอกเบี้ยที่ลดต่ำลง ต้นทุนการผลิตต่ำลง ทำให้มีความได้เปรียบทางการแข่งขันเพิ่มขึ้น ซึ่งเกิดจากการให้ความช่วยเหลือของธนาคารฯ นั้นพบว่า สินค้าส่งออก 8 ชนิด (ข้าว, ผลิตภัณฑ์มันสำปะหลัง, ยางพารา, กุ้งแช่แข็ง, เสื้อผ้าสำเร็จรูป, รองเท้า, อัญมณี-เครื่องประดับ และแผงวงจรไฟฟ้า) มีสินค้าเกษตรเพียงชนิดเดียวคือ ข้าว และสินค้าอุตสาหกรรมอีก 3 ชนิดคือเสื้อผ้าสำเร็จรูปที่ส่งออกเป็นลีด (กิโลกรัม), อัญมณี-เครื่องประดับและแผงวงจรไฟฟ้าซึ่งเป็นสินค้าที่เมื่อมีการให้ความช่วยเหลือทางการเงินเพื่อการส่งออกของธนาคารฯ แล้วได้รับผลกระทบโดยตรงคือ ทำให้ปริมาณการส่งออกเพิ่มขึ้นและมีผลทางอ้อมต่อการส่งออกของผลิตภัณฑ์ดังกล่าวเช่น ช่วยลดต้นทุนด้านดอกเบี้ย, เพิ่มสภาพคล่องทางการเงินของผู้ส่งออก, เพิ่มรายรับผู้ผลิตเป็นต้น นอกจากนี้ยังพบว่าประเทศสหรัฐ, ฮ่องกง, ญี่ปุ่นและสหราชอาณาจักรซึ่งเป็นประเทศคู่ค้าที่สำคัญต่อการส่งออกของประเทศไทยที่ทำให้สินค้าส่งออกทั้ง 7 ชนิดดังกล่าวข้างต้น (ยกเว้นแผงวงจรไฟฟ้า) มีรายรับจากการส่งออกเพิ่มขึ้นมากกว่าเปรียบเทียบกับประเทศคู่ค้าอื่นๆ เช่น จีน, ไต้หวัน, มาเลเซีย, สิงคโปร์, เนเธอร์แลนด์ เป็นต้น

ชื่อผลงาน	การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างเงินเฟ้อและการออมของครัวเรือน
ลักษณะงาน	วิทยานิพนธ์
ผู้จัดทำ	น.ส. มนต์ทิพย์ สัมพันธ์วงศ์ (มหาวิทยาลัยรามคำแหง)
อาจารย์ที่ปรึกษา	ดร. ชำนาญ มงคลเกษม
ปีที่เสนอ	2539
วัตถุประสงค์โดยย่อ	+ เพื่อศึกษาปัจจัยทางเศรษฐกิจที่สำคัญของประเทศที่มีต่อการกำหนดการคาดคะเนค่าเงินเฟ้อของไทย + เพื่อศึกษาและอธิบายความสัมพันธ์ของเงินเฟ้อและการออมของครัวเรือน
ข้อมูลที่ใช้	เป็นข้อมูลทุติยภูมิ แบบอนุกรมเวลารายปีในช่วงปี พ.ศ. 2513 – พ.ศ. 2537 โดยปริมาณเงินที่ใช้เป็นปริมาณเงินในความหมายกว้าง และตัวแปรหุ่น (Dummy Variable) แทนวิกฤตการณ์น้ำมันครั้งที่ 1 และ 2 ซึ่งนำเอาปี พ.ศ. 2531 เป็นปีฐานในการปรับข้อมูล
ทฤษฎี-แนวคิดที่ใช้	ในการคาดคะเนเงินเฟ้อจะใช้วิธีการแบบ Rational Expectation ตามแนวความคิดของ Russell Davidson and James G. Mackinnon โดยได้มีการปรับปรุงเพื่อให้เหมาะสมกับกรณีของประเทศไทย
แบบจำลอง-เครื่องมือ	ใช้การวิเคราะห์เชิงปริมาณ (Quantitative Analysis) โดยการสร้างแบบจำลองสมการถดถอยเชิงซ้อนตามแนวคิดของ Davidson and Mackinnon ด้วยวิธีการประมาณค่าแบบกำลังสองน้อยที่สุด (OLS)
สรุปโดยย่อ	จากผลของการศึกษาพบว่า ปัจจัยที่มีผลกระทบต่ออัตราเงินเฟ้อมากที่สุดคือ ดัชนีราคาสินค้านำเข้าและปริมาณเงินในความหมายกว้างตามลำดับ ส่วนค่าจ้างแรงงานขั้นต่ำ, ดัชนีราคาสินค้าเกษตรและดัชนีราคาผลิตภัณฑ์น้ำมันไม่นับสำคัญพอที่จะอธิบายอัตราเงินเฟ้อได้ และความสัมพันธ์ระหว่างเงินเฟ้อกับการออมของครัวเรือนนั้นก็พบว่ามีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกัน แต่ว่าเป็นความสัมพันธ์ที่มีส่วนเกิดขึ้นจากการประมาณค่าทางสถิติข้อมูลที่สูงเกินความเป็นจริง

ชื่อผลงาน	การศึกษาถึงภาระภาษีของครัวเรือนในเขตเทศบาลแยกตามชั้นของรายได้ พ.ศ. 2533
ลักษณะงาน	วิทยานิพนธ์ (เศรษฐศาสตร์ มช.)
ผู้จัดทำ	นางสาวสุภาณี เขาวนดี
อาจารย์ที่ปรึกษา	รศ.ดร.อุดม แก้วพินุลย์
เดือน/ปี	9 ตุลาคม 2538
วัตถุประสงค์โดยย่อ	+ ศึกษาถึงภาษีของครัวเรือน ทั้งภาษีทางตรงและทางอ้อมที่ครัวเรือนในเทศบาลในชั้นรายได้ต่าง ๆ ของแต่ละภูมิภาคแบกรับอยู่ ในปีพ.ศ. 2523
ข้อมูลที่ใช้	ข้อมูลประกอบด้วย ข้อมูล 4 ส่วนดังนี้ 1.) ข้อมูลด้านรายได้เฉลี่ยของครัวเรือนแยกตามชั้นรายได้ 2) ข้อมูลด้านค่าใช้จ่ายของครัวเรือนในการซื้อสินค้าและบริการต่าง ๆ 3) ข้อมูลที่แสดงจำนวนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาที่เสียจริงของผู้มีรายได้ในระดับต่าง ๆ เฉพาะในเขตกรุงเทพมหานคร 4) ข้อมูลด้านอัตราภาษีทางตรงและทางอ้อม
ทฤษฎี-แนวคิดที่ใช้	แนวคิดในการคำนวณภาระของภาษีใช้การหาอัตราส่วนของจำนวนเงินภาษีที่เสียไปกับฐานะของผู้เสียภาษีนั่น ดังนั้นถ้าสามารถคำนวณภาระภาษีในรูปนี้ได้ในภาษีแต่ละชนิดแล้วก็หมายความว่าเราย่อมจะคำนวณภาระของภาษีสำหรับภาษีทุกชนิดที่มีการเก็บในระบบเศรษฐกิจได้เช่นกัน ผลที่ได้ก็แสดงถึงภาระของภาษีทั้งระบบสำหรับผู้เสียภาษีนั่น ซึ่งจะทำให้เราสามารถทราบว่าการที่รัฐบาลเก็บภาษีในอัตราภาษีเท่า นั้นสร้างภาระให้กับประชาชนมากน้อยเพียงใด
แบบจำลอง-เครื่องมือ	วิธีการศึกษานี้แยกการวิเคราะห์ออกเป็น 2 ส่วนคือ ภาษีทางตรง และภาษีทางอ้อม ในการวิเคราะห์การกระจายภาระของภาษีทางตรงได้อาศัยแบบจำลองที่มีข้อสมมติว่าผู้เสียภาษีจะเป็นผู้รับภาระภาษีแต่เพียงผู้เดียวไม่สามารถผลักภาระภาษีไปให้แก่บุคคลอื่นได้ ส่วนภาษีทางอ้อมใช้แบบจำลองที่มีข้อสมมติว่า ผู้เสียภาษีคนแรกสามารถที่จะผลักภาระภาษีไปข้างหน้าได้เต็มที่ โดยการบวกจำนวนภาษีเข้าไว้ในราคาสินค้าเต็มที่ตามขนาดของภาษี
สรุปโดยย่อ	ผลการศึกษาพบว่า โครงสร้างภาษีเงินได้บุคคลธรรมดามีลักษณะก้าวหน้าคือ ผู้มีรายได้สูงต้องรับภาระการเสียภาษีชนิดนี้ในอัตราที่สูงกว่าผู้มีรายได้ต่ำ ทั้งนี้ภาระภาษีส่วนใหญ่ตกอยู่กับผู้มีรายได้จากเงินเดือน และค่าจ้างมากกว่าผู้มีรายได้ประเภทอื่น โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้มีรายได้สูงในกลุ่มนี้รับภาระภาษีในอัตราน้อยกว่าผู้มีรายได้จากค่าจ้างและเงินเดือน ภาษี

โรงเรียนและที่ดินกับภาษีที่ดินหรือภาษีบำรุงท้องที่เป็นภาระแก่ครัวเรือนค่อนข้างน้อย โดยเฉพาะภาษีที่ดินหรือภาษีบำรุงท้องที่มีโครงสร้างภาษีที่มีลักษณะถดถอยคือ กลุ่มครัวเรือนที่อยู่ในชั้นรายได้ที่เป็นตัวเงินเฉลี่ยต่อปีต่ำกว่า รับภาระภาษีในอัตราที่สูงกว่า กลุ่มครัวเรือนที่อยู่ในชั้นรายได้ที่เป็นตัวเงินเฉลี่ยต่อปีสูงกว่า ส่วนค่าธรรมเนียม ใบอนุญาตขับขี่ ต่อธรรมเนียมยานพาหนะ และค่าธรรมเนียมต่าง ๆ เป็นภาระแก่ครัวเรือนน้อยมากสำหรับภาษีเงินได้บริษัท และหักเหส่วนนิติบุคคล ภาษีการค้า ภาษีสรรพสามิต และอากรขาเข้ามีโครงสร้างภาษีที่มีลักษณะลดหย่อนที่เด่นชัดและค่อนข้างรุนแรง โดยภาระภาษีตกอยู่กับกลุ่มครัวเรือน ที่อยู่ในชั้นรายได้ที่เป็นตัวเงินเฉลี่ยต่อปีต่ำมากกว่าครัวเรือนที่อยู่ในชั้นรายได้ที่เป็นตัวเงินเฉลี่ยต่อปีสูง

จากผลการศึกษาดังกล่าว เห็นว่าควรมีการปรับปรุงภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาให้มีความเป็นธรรมมากขึ้น โดยการแยกการจัดเก็บภาษีของผู้ที่มีเงินได้จากเงินเดือน และค่าจ้างกับผู้ที่มีรายได้ประเภทอื่น ซึ่งควรมีอัตราภาษีที่ก้าวหน้ายิ่งขึ้น นอกจากนี้ควรมีการปรับปรุงภาษีทางตรงประเภทอื่น ๆ โดยเฉพาะภาษีที่ดิน หรือภาษีบำรุงท้องที่ ในด้านอัตราภาษี และการบริหารการจัดเก็บเพื่อให้ระบบภาษีของไทยมีความเป็นธรรมมากขึ้น รวมทั้งควรมีการพิจารณาการจัดเก็บภาษีประเภทอื่น ๆ โดยเฉพาะภาษีทรัพย์สินในที่นี้เสนอให้จัดเก็บภาษีมรดก

ชื่อผลงาน	การศึกษาทางเศรษฐมิติของข้อมูลอนุกรมเวลารวมกับข้อมูลภาคตัดขวาง ในแบบจำลอง Translog
ลักษณะงาน	วิทยานิพนธ์
ผู้จัดทำ	ธนิศ ดุสิตกาญจน์ (จุฬาฯ)
อาจารย์ที่ปรึกษา	ผศ. ดร. โสภณ ชันติอาคม
เดือน/ปี	2539
วัตถุประสงค์	✦ เพื่อนำเสนอและเปรียบเทียบวิธีการประมาณค่าแบบจำลองทางเศรษฐมิติที่ใช้กับข้อมูลแบบ Panel ✦ เพื่อประยุกต์ใช้และเปรียบเทียบผลการประมาณค่าในแบบจำลองเศรษฐศาสตร์การผลิตโดยเฉพาะอย่างยิ่งแบบจำลอง Translog ✦ เพื่อใช้เป็นแนวทางการศึกษาและประยุกต์ใช้วิธีการประมาณค่าของข้อมูลแบบ Panel กับแบบจำลองเศรษฐศาสตร์อื่นๆ
ข้อมูลที่ใช้	ข้อมูลทุติยภูมิ ในกรณีศึกษาธุรกิจการโรงแรมของไทย โดยรวบรวมจากรายงานการสำรวจการประกอบกิจการโรงแรมประจำปี พ.ศ. 2525-2532 ข้อมูลที่ใช้วิเคราะห์เป็นข้อมูลแบบ Panel คือ เป็นข้อมูลที่รวมข้อมูลแบบอนุกรมเวลา และข้อมูลแบบภาคตัดขวางเข้าด้วยกัน สำหรับข้อมูลแบบภาคตัดขวางเป็นข้อมูลต้นทุนการผลิตของธุรกิจการโรงแรมในแต่ละภาคของประเทศไทย ส่วนข้อมูลแบบอนุกรมเวลาเป็นข้อมูลต้นทุนการผลิตของธุรกิจโรงแรมรายปีระหว่างปี พ.ศ. 2525 ถึงปี พ.ศ. 2532
ทฤษฎี-แนวคิดที่ใช้	การศึกษาระบบสมการโดยใช้ข้อมูลแบบ Panel จะอธิบายถึงทฤษฎีเกี่ยวกับแบบจำลอง 3 แบบคือ แบบจำลอง Seemingly Unrelated Regression แบบธรรมดา, แบบจำลองแบบ Fixed Effect และแบบจำลองแบบ Random Effect
แบบจำลอง-เครื่องมือ	ใช้แบบจำลองฟังก์ชัน Translog ซึ่งพัฒนาโดย Christensen, Jorgensen และ Lou (1971) ในการประมาณค่าโดยใช้ข้อมูลแบบ Panel แบบจำลอง Translog ประกอบด้วยสมการส่วนแบ่งต้นทุนหรือที่เรียกว่า Cost-Share Equation ประกอบอยู่ในรูปของระบบสมการและทุกสมการมีส่วนในการประมาณค่าแบบจำลองด้วย การศึกษานี้พิจารณาเปรียบเทียบวิธีการประมาณค่าแบบจำลองใน 3 แบบจำลองข้างต้น
สรุปโดยย่อ	จากการศึกษาพบว่า เมื่อใช้แบบจำลองแบบ Fixed Effect และแบบจำลองแบบ Random Effect ในการประมาณค่าแบบจำลองฟังก์ชันต้นทุนแบบ Translog ของธุรกิจการโรงแรมของไทยจะให้ค่า

ประมาณของสัมประสิทธิ์ที่แตกต่างไปจากการประมาณค่าโดยวิธี
Seemingly Unrelated Regression แบบธรรมดา

นอกจากนี้ยังสรุปได้ว่า การประมาณค่าแบบจำลองแบบ Fixed Effect ให้ค่าสถิติการทดสอบแบบ t และค่า R-square ที่สูงกว่าแบบจำลองแบบ Random Effect และแบบจำลอง Seemingly Unrelated Regression แบบธรรมดา ส่วนผลของการทดสอบสมมติฐานแบบ Hausman เพื่อใช้ในการเลือกแบบจำลอง สนับสนุนการใช้แบบจำลองแบบ Fixed Effect ในการประมาณค่าฟังก์ชันต้นทุนแบบ Translog ของธุรกิจการโรงแรมของไทย เมื่อเทียบกับการใช้แบบจำลองแบบ Random Effect ที่ระดับเชื่อมั่นของการทดสอบ 99.5% จึงสามารถสรุปได้ว่า การใช้แบบจำลองแบบ Fixed Effect ในการอธิบายฟังก์ชันต้นทุนแบบ Translog, โครงสร้างต้นทุน, ค่าความยืดหยุ่นของอุปสงค์ปัจจัยการผลิตต่อราคาปัจจัยการผลิต และค่าความยืดหยุ่นของการใช้แทนกันระหว่างปัจจัยการผลิตของธุรกิจการโรงแรมของไทย เหมาะสมกว่าการใช้แบบจำลองแบบ Random Effect และแบบจำลอง Seemingly Unrelated Regression แบบธรรมดา

ชื่อผลงาน	การศึกษาประสิทธิภาพของการจัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มในประเทศไทย
ลักษณะงาน	วิทยานิพนธ์
ผู้จัดทำ	นาย ปิยะ สาชาติ (มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์)
อาจารย์ที่ปรึกษา	รศ. ศีรวิธ สมบูรณ์ทรัพย์
เดือน/ปี	พฤษภาคม 2540
วัตถุประสงค์โดยย่อ	+ ศึกษาแนวโน้มของรายได้จากการจัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่ม ตลอดจนปัญหาในการจัดเก็บ + ศึกษาประสิทธิภาพในการจัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่ม โดยอาศัยการพิจารณาจากดัชนีวัดประสิทธิภาพในการจัดเก็บของกรมสรรพากร
ข้อมูลที่ใช้	เป็นข้อมูลทุติยภูมิจากหน่วยงานต่างๆ ของกรมสรรพากรทั่วประเทศ ในช่วงปี พ.ศ. 2535 – พ.ศ. 2539
ทฤษฎี-แนวคิดที่ใช้	ได้อาศัยแนวคิดหลักเกณฑ์การจัดเก็บภาษีที่ดีของ Adam Smith 4 ข้อหลักคือ หลักความเป็นธรรม, หลักความแน่นอน, หลักความสะดวก และหลักการประหยัด
แบบจำลอง-เครื่องมือ	มิได้ใช้แบบจำลองทางเศรษฐศาสตร์ หรือวิธีการทางเศรษฐมิติ (econometric) เพียงแต่ใช้การวิเคราะห์ในเชิงพรรณนาเพื่อดูแนวโน้มของการจัดเก็บภาษีในรูปแบบของกราฟและตารางเท่านั้น ในการศึกษาด้านประสิทธิภาพของการจัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มนั้น ได้ใช้วิธีการคำนวณหาค่าดัชนีต่างๆ ของกรมสรรพากรในด้านภาษีมาใช้
สรุปโดยย่อ	จากการศึกษาพบว่าแนวโน้มในการจัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มนั้นมีแนวโน้มที่สูงขึ้น และปัญหาในการจัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มก็เป็นปัญหาในส่วนของกฎหมายภาษีมูลค่าเพิ่ม, หน่วยงานที่ทำการจัดเก็บภาษี และในด้านของผู้เสียภาษีมาประกอบกันขึ้น ในด้านประสิทธิภาพของการจัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มนั้นก็พบว่ามีแนวโน้มที่ดีขึ้น ทั้งนี้รายได้จากการจัดเก็บภาษีที่จัดเก็บได้หลังจากหักคืนเงินภาษีมูลค่าเพิ่มแล้ว เมื่อนำมาเปรียบเทียบกับภาษีมูลค่าเพิ่มที่ควรจะต้องจัดเก็บได้ปรากฏว่ามีแนวโน้มเพิ่มขึ้นทุกปี แต่ว่ายังอยู่ในระดับต่ำกว่าภาษีมูลค่าเพิ่มที่ควรจะต้องจัดเก็บได้ และต่ำกว่าประมาณการการจัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มที่กำหนดไว้ด้วย

ชื่อผลงาน	การศึกษาเปรียบเทียบระหว่างกองทุนเพื่อการฟื้นฟูและพัฒนาระบบสถาบันการเงินกับสถาบันคุ้มครองผู้ฝากเงินแห่งประเทศไทย
ลักษณะงาน	วิทยานิพนธ์
ผู้จัดทำ	นายสมศักดิ์ ศักดิ์ขลาร (มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์)
อาจารย์ที่ปรึกษา	รศ. ดร. เพ็ญพิศ ลัตยสงวน
เดือน/ปี	30 พฤษภาคม 2539
วัตถุประสงค์โดยย่อ	✦ ศึกษาเปรียบเทียบโครงสร้างพระราชกำหนดแก้ไข พรบ.ธนาคารแห่งประเทศไทยเรื่อง การจัดตั้งกองทุนเพื่อการฟื้นฟูและพัฒนาระบบสถาบันการเงินกับร่าง พรบ.สถาบันคุ้มครองผู้ฝากเงินแห่งประเทศไทยในปี 2534 และศึกษาเกี่ยวกับกฎหมายในการคุ้มครองและปกป้องระบบสถาบันการเงินที่ออกก่อนปี 2528 ซึ่งมีการแก้ไขกฎหมายเกี่ยวกับสถาบันการเงินหลายครั้งเพื่อคุ้มครองผู้ฝากเงิน ✦ ศึกษาต้นทุนเปรียบเทียบระหว่างกองทุนเพื่อการฟื้นฟูและพัฒนาระบบสถาบันการเงินกับสถาบันคุ้มครองผู้ฝากเงินแห่งประเทศไทย ✦ ศึกษาว่า กองทุนเพื่อการฟื้นฟูและพัฒนาระบบสถาบันการเงินและสถาบันคุ้มครองผู้ฝากเงินแห่งประเทศไทย ทั้ง 2 องค์การนี้ จะทำให้พฤติกรรมของผู้ฝากเงินในสถาบันการเงินและผู้บริหารสถาบันการเงินเปลี่ยนแปลงไปอย่างไร ถ้ามีการจัดตั้งสถาบันฯ ขึ้นมาแทนกองทุนฯ
ข้อมูลที่ใช้	เป็นข้อมูลทุติยภูมิซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ช่วงเวลาคือ ก่อนปี 2528 หลังปี 2528 และในช่วงปี 2534 ที่มีความคิดริเริ่มก่อตั้งสถาบันคุ้มครองผู้ฝากเงินแห่งประเทศไทยขึ้นมา นอกจากนี้ มีการใช้ข้อมูลปฐมภูมิจากการสัมภาษณ์ประชาชนผู้ฝากเงินทั่วไปและผู้บริหารสถาบันการเงิน
ทฤษฎี-แนวคิดที่ใช้	แนวคิดจากงานศึกษาของ Ignacio Mas and Samuel H. Talley ที่กล่าวว่า การจัดตั้งสถาบันประกันเงินฝากอาจจะไม่ใช่สิ่งที่จำเป็นในประเทศกำลังพัฒนา แต่สิ่งที่จำเป็นคือ ระบบการตรวจสอบ กำกับ และดูแลระบบสถาบันการเงิน ซึ่งมีความสำคัญว่า
แบบจำลอง-เครื่องมือ	ในการวิเคราะห์เชิงพรรณนาวิเคราะห์เปรียบเทียบกฎหมาย 2 ฉบับได้แก่ พรบ.การจัดตั้งกองทุนเพื่อการฟื้นฟูและพัฒนาระบบสถาบันการเงินกับสถาบันคุ้มครองผู้ฝากเงินแห่งประเทศไทยและการวิเคราะห์เชิงพรรณนาเปรียบเทียบต้นทุนของ 2 องค์การข้างต้น โดยใช้ข้อมูลในช่วงที่เกิดวิกฤตการณ์ทางการเงินกับสถาบันการเงินในโครงการ 4 เมษายน 2527 และช่วงวิกฤตการณ์ทางการเงินกับบง. เปรสิทซีดี อินเวสต์เม้นท์ จำกัด ช่วงปี

2535 เป็นกรณีศึกษา โดยอาศัยสูตรการหาค่าความช่วยเหลือทางการเงินต่อสถาบันการเงินสมาชิกที่ประสบกับปัญหาวิกฤตการณ์ (Financial Assistance: FA) และการศึกษาจากแบบสำรวจผู้ฝากเงินทั่วไปและผู้บริหารสถาบันการเงิน

สรุปโดยย่อ

จากผลการศึกษาพบว่า สถาบันคุ้มครองผู้ฝากเงินแห่งประเทศไทยมีโครงสร้างอำนาจหน้าที่ที่ครบวงจรและสมบูรณ์กว่ากองทุนเพื่อการฟื้นฟูและพัฒนาระบบสถาบันการเงิน และสถาบันฯ มีการใช้มาตรการในการให้ความช่วยเหลือแก่สถาบันการเงินสมาชิกที่ประสบปัญหาวิกฤตการณ์นั้น ใช้ต้นทุนในการให้ความช่วยเหลือที่ต่ำกว่าของกองทุนฯ นอกจากนี้โครงสร้างขององค์กรทั้งสองยังมีส่วนแตกต่างกันที่ชัดเจนคือ สถาบันฯ เป็นองค์กรนิติบุคคลที่แยกต่างหากจากธนาคารแห่งประเทศไทย มีพนักงานเป็นขององค์กรเองไม่ได้อาศัยพนักงานของธนาคารแห่งประเทศไทยติดกับกองทุนฯ นอกจากนี้ การจัดตั้งสถาบันฯ จะทำให้การแข่งขันของสถาบันการเงินขนาดเล็กกับขนาดใหญ่มีมากขึ้นเนื่องจากผู้ฝากเงินมีความมั่นใจในระบบสถาบันการเงินมากขึ้น แต่การจัดตั้งสถาบันฯ ขึ้นมาไม่สามารถแก้ไขปัญหาการแห่ไปถอนเงินของผู้ฝากเงินจากสถาบันการเงินที่ประสบปัญหาวิกฤตการณ์ เนื่องจากการจ่ายชดเชยเงินฝากของสถาบันฯ ไม่จ่ายชดเชยทั้งหมด 100% ทำให้ผู้ฝากเงินยังคงไปถอนเงินฝากของตนเองก่อนดีกว่า นอกจากนี้ จากการออกแบบสำรวจทั้งผู้ฝากเงินและผู้บริหารสถาบันการเงินพบว่า ผู้ฝากเงินชอบสถาบันฯ มากกว่ากองทุนฯ เนื่องจากผู้ฝากเงินต้องการให้มีการจ่ายชดเชยในทันทีที่สถาบันการเงินที่ตนเองฝากเงินอยู่ประสบปัญหาวิกฤตการณ์ทางการเงินจนต้องปิดกิจการไป ขณะที่ผู้บริหารสถาบันการเงินชอบกองทุนฯ มากกว่าเนื่องจากบทบาทของกองทุนฯ ในอดีตในการให้ความช่วยเหลือสถาบันการเงินค่อนข้างดีอยู่แล้ว และแม้ว่ามีการจัดตั้งสถาบันฯ ขึ้นมาแทนกองทุนฯ ทางกรวยังคงมีนโยบายในการเลือกใช้มาตรการเฝ้าระวังและอุปถัมภ์ฐานะกิจสถาบันการเงินที่ประสบปัญหาวิกฤตการณ์ให้คงอยู่ต่อไป และข้อเสนอแนะทางนโยบายพบว่า การมีสถาบันประกันเงินฝากอาจไม่ใช่สิ่งที่จำเป็นถ้ามีระบบการตรวจสอบ กำกับ ดูแล สถาบันการเงินที่ถูกต้องและรวดเร็วทันต่อเหตุการณ์ การจัดตั้งสถาบันฯ ขึ้นมาไม่อาจแก้ไขปัญหาวิกฤตการณ์ได้ แต่การตรวจสอบที่ถูกต้องน่าจะป้องกันได้มากกว่า

ชื่อผลงาน	การศึกษาปัจจัยที่กำหนดการเคลื่อนย้ายเงินทุนระยะสั้นของธนาคารพาณิชย์ไทย
ลักษณะงาน	วิทยานิพนธ์
ผู้จัดทำ	นางสาวกรรณพร ดิเรกศิลป์ (มหาวิทยาลัยแม่โจ้)
อาจารย์ที่ปรึกษา	ผศ.ปัญญา ไตรวิทยาคุณ
เดือน/ปี	24 กรกฎาคม 2540
วัตถุประสงค์โดยย่อ	+ ศึกษาวิธีการเคลื่อนย้ายเงินทุนระยะสั้นของธนาคารพาณิชย์ไทย + ศึกษาปัจจัยที่กำหนดการเคลื่อนย้ายเงินทุนระยะสั้นของธนาคารพาณิชย์ไทย
ข้อมูลที่ใช้	ใช้ข้อมูลสถิติของธนาคารแห่งประเทศไทย โดยใช้ข้อมูลรายเดือนในช่วงปี 2532-2538
ทฤษฎี-แนวคิดที่ใช้	การกู้ยืมเงินจากต่างประเทศของธนาคารแห่งประเทศไทยตั้งอยู่บนรากฐานของทฤษฎีการปรับตัวเกี่ยวกับการจัดการเคลื่อนย้ายเงินทุนระหว่างประเทศ (Portfolio Adjustment Theory of International Capital Movements)
แบบจำลอง-เครื่องมือ	การวิเคราะห์หาค่าสถิติ โดยวิเคราะห์ในเชิงปริมาณ ซึ่งสมการถดถอยชนิด Multiple Regression Model เป็นสมการเชิงเส้นอธิบายการเปลี่ยนแปลงของตัวแปรอิสระตั้งแต่ 2 ตัวขึ้นไป โดยตัวแปรตามคือยอดการกู้ยืมจากต่างประเทศของธนาคารพาณิชย์ไทย และตัวแปรอิสระ คือ 1) อัตราดอกเบี้ยจากแหล่งเงินภายในประเทศต่าง ๆ 2) อัตราดอกเบี้ยจากแหล่งเงินต่างประเทศในแหล่งต่าง ๆ 3) ตัวแปรต่าง ๆ ที่ไม่เกี่ยวกับอัตราดอกเบี้ย แต่มีอิทธิพลต่อการกระจายสินทรัพย์ของธนาคารพาณิชย์ 4) ยอดสินทรัพย์สุทธิของธนาคารพาณิชย์
สรุปโดยย่อ	วิธีการกู้ยืมหรือเคลื่อนย้ายเงินทุนระยะสั้นเข้ามาของธนาคารพาณิชย์สามารถทำได้โดย การเคลื่อนย้ายเงินทุนเข้าไปในรูปเงินกู้และเบิกเงินเกินบัญชี เลตเตอร์ออฟเครดิตการค้า ขอเครดิตจากธนาคารต่างประเทศในรูปตัวสินค้าออกที่ธนาคารรับซื้อจากลูกค้า และขายช่วงลดตัวสินค้าออกกับตัวแทนในต่างประเทศ ส่วนผลการศึกษาตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อการเคลื่อนย้ายเงินทุนจากต่างประเทศของธนาคารพาณิชย์ไทย ในช่วงปี พ.ศ.2532-2534 ตัวแปรที่ให้ระดับความเชื่อมั่นสูงถึงร้อยละ 99 คืออัตราส่วนยอดเงินรับฝากต่อยอดสินทรัพย์สุทธิของธนาคารพาณิชย์ การศึกษาในช่วงปี 2535-2538 ตัวแปรที่ให้ระดับความเชื่อมั่นถึงร้อยละ 99 ได้แก่

อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ที่ธนาคารแห่งประเทศไทยคิดกับธนาคารพาณิชย์ในการให้กู้ยืมโดยใช้พันธบัตรเป็นประกัน อัตราดอกเบี้ยเฉลี่ยในตลาดยูโรดอลลาร์รายเดือน อัตราส่วนยอดเงินรับฝากต่อยอดสินทรัพย์สุทธิของธนาคารพาณิชย์ ส่วนตัวแปรค่าที่เกี่ยวกับอัตราดอกเบี้ยเงินรับฝากที่ธนาคารพาณิชย์ให้แก่ลูกค้า อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ที่ธนาคารพาณิชย์คิดกับลูกค้า อัตราดอกเบี้ยต่างประเทศคือ Asian Dollar Rate, Discount Rate U.S อัตราส่วนยอดเงินฝากที่ธนาคารพาณิชย์ฝากกับธนาคารแห่งประเทศไทยต่อยอดสินทรัพย์สุทธิของธนาคารพาณิชย์ อัตราส่วนยอดเงินกู้ที่ธนาคารพาณิชย์กู้กับธนาคารแห่งประเทศไทยต่อยอดสินทรัพย์สุทธิของธนาคารพาณิชย์ อัตราส่วนยอดนำเข้าต่อยอดสินทรัพย์สุทธิของธนาคารพาณิชย์ อัตราส่วนยอดเงินให้กู้และซื้อลดแก่ลูกค้าของธนาคารพาณิชย์ต่อยอดสินทรัพย์สุทธิของธนาคารพาณิชย์ และอัตราส่วนยอดเงินที่ธนาคารแห่งประเทศไทยซื้อลดตัวจากธนาคารพาณิชย์ต่อยอดสินทรัพย์สุทธิของธนาคารพาณิชย์ ผลที่ได้จากการวิเคราะห์พบว่า ตัวแปรเหล่านี้ให้ระดับความเชื่อมั่นต่ำกว่าร้อยละ 95 จึงไม่อาจสรุปได้โดยชัดแจ้งว่าตัวแปรเหล่านี้จะเป็นตัวกำหนดการกู้ยืมต่างประเทศของธนาคารพาณิชย์ไทยได้

ชื่อผลงาน	การศึกษาผลกระทบของตัวแปรทางเศรษฐกิจมหภาคที่มีต่อการดำเนินนโยบายทางการเงิน และความสัมพันธ์ของการดำเนินนโยบายทางการเงินกับปริมาณเงิน
ลักษณะงาน	วิทยานิพนธ์
ผู้จัดทำ	น.ส. อภิชา อมาตยกุล (มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์)
อาจารย์ที่ปรึกษา	อาจารย์ สันติยา เอกอัคร , Ph.D.
เดือน/ปี	พฤษภาคม 2540
วัตถุประสงค์โดยย่อ	+ ศึกษาผลกระทบของตัวแปรทางเศรษฐกิจมหภาคที่มีต่อการดำเนินนโยบายทางการเงินของธนาคารแห่งประเทศไทย และปัจจัยทางด้านอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ระยะสั้นของธนาคารกลางแห่งสหรัฐอเมริกา (Fed) + ศึกษาถึงความสัมพันธ์ของการดำเนินนโยบายทางการเงินกับปริมาณเงินที่หมุนเวียนอยู่ในระบบเศรษฐกิจ และปัจจัยทางด้านฐานเงินเมื่อพิจารณาทางด้านสินทรัพย์ที่มีผลกระทบต่อปริมาณเงินทั้งในความหมายแคบ และกว้าง
ข้อมูลที่ใช้	ใช้ข้อมูลรายปีในช่วง พ.ศ. 2515-2538 โดยใช้ตัวแปรอัตราร้อยละของการว่างงาน, ดัชนีราคาผู้บริโภค (ใช้ราคาในปี พ.ศ. 2533 เป็นปีฐาน), ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ ณ ราคาปัจจุบัน (GDP at current price), ดุลการชำระเงิน ส่วนปริมาณเงินที่ใช้ในที่นี้จะใช้ปริมาณเงินทั้งในความหมายอย่างแคบ (M1) และอย่างกว้าง (M2)
ทฤษฎี-แนวคิดที่ใช้	แนวทางในการดำเนินนโยบายทางการเงินสามารถพิจารณาได้เป็น 2 แนวทางคือการใช้กฎ (rules) และการใช้ดุลพินิจ (discretion), ทฤษฎีการกำหนดปริมาณเงิน
แบบจำลอง-เครื่องมือ	ใช้แบบจำลองในรูปสมการถดถอยเชิงซ้อน (multiple linear regression) ด้วยวิธีกำลังสองน้อยที่สุด (OLS) ส่วนในด้านของการทดสอบเชิงเหตุภาพ (causality) เพื่อหาว่าตัวแปรใดเป็นเหตุ ตัวแปรใดเป็นผลนั้นจะใช้วิธีที่เรียกกันว่า "Granger Causality Test"
สรุปโดยย่อ	จากการศึกษาพบว่าตัวแปรทางเศรษฐกิจมหภาคอันประกอบด้วย อัตราว่างงาน, ดัชนีราคาผู้บริโภค (โดยใช้ปี พ.ศ. 2533 เป็นปีฐาน), ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศและดุลการชำระเงิน ล้วนแต่มีผลกระทบต่ออัตราดอกเบี้ยมาตรฐานอย่างมีนัยสำคัญ ส่วนความสามารถในการอธิบายการเปลี่ยนแปลงของอัตราดอกเบี้ยมาตรฐานนั้นมีน้อยมาก ในขณะที่อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ระยะสั้นของธนาคารกลางของสหรัฐอเมริกากลับสามารถให้

อธิบายความเคลื่อนไหวของอัตราดอกเบี้ยมาตรฐานได้มาก จึงอาจกล่าวได้ว่าการกำหนดอัตราดอกเบี้ยมาตรฐานของธนาคารแห่งประเทศไทยนั้นเป็นไปในลักษณะของการชักนำของตลาดมากกว่าการกำหนดอัตราดอกเบี้ยเองโดยตรง ส่วนปริมาณเงินทั้งในความหมายอย่างแคบและกว้างนั้นมีแนวโน้มที่เพิ่มขึ้นตลอดเวลา และจะถูกกำหนดโดยสินทรัพย์ต่างประเทศสุทธิของระบบการเงิน, สินเชื่อที่ให้แก่ภาครัฐบาลสุทธิของระบบการเงิน และสินเชื่อที่ให้แก่ภาคเอกชน ในส่วนของอัตราดอกเบี้ยมาตรฐานนั้นพบว่ามีความกระทบต่อปริมาณเงินทั้งในความหมายอย่างกว้างและแคบอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ในด้านการศึกษาความสัมพันธ์เชิงเหตุภาพระหว่างอัตราดอกเบี้ยมาตรฐานกับปริมาณเงินพบว่าอัตราดอกเบี้ยมาตรฐานไม่มีความสัมพันธ์เชิงเหตุภาพ (causality) กับปริมาณเงินทั้งในความหมายกว้างและแคบ นั่นก็คือการเปลี่ยนแปลงของอัตราดอกเบี้ยมาตรฐานไม่ได้เป็นสาเหตุก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในปริมาณเงินทั้งในความหมายอย่างกว้างและอย่างแคบ

ชื่อผลงาน	การศึกษาพฤติกรรมการลงทุนของกองทุนรวมในประเทศไทย
ลักษณะงาน	วิทยานิพนธ์
ผู้จัดทำ	น.ส. วรางคณา บุญเทียม (มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์)
อาจารย์ที่ปรึกษา	รศ. จีรพรรณ กุลดิลก
เดือน/ปี	พฤษภาคม 2540
วัตถุประสงค์โดยย่อ	+ ศึกษาพฤติกรรมการลงทุนในหลักทรัพย์ของกองทุนรวมในประเทศไทยว่ามีพฤติกรรม Momentum Investing* หรือไม่ + เปรียบเทียบระดับพฤติกรรม Momentum Investing ของกองทุนรวมในไทย + ศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรม Momentum Investing กับผลการดำเนินงานของกองทุนรวมในประเทศไทย
ข้อมูลที่ใช้	ใช้ข้อมูลอนุกรมเวลาเป็นรายเดือน ตั้งแต่ พ.ย. 2537 - ธ.ค. 2539 ด้านหลักทรัพย์จากตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (SET) และบริษัท บิสนิวส์ เอเจนซี จำกัด โดยอาศัยกองทุนปิดจำนวน 49 กองทุนที่บริหารจัดการโดย 7 บริษัทจัดการกองทุนรวมในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ซึ่งข้อมูลผลตอบแทนจากราคาหลักทรัพย์ (return on stock price) นั้นคำนวณจากอัตราผลตอบแทนของราคาหลักทรัพย์เป็นรายเดือนบวกกับเงินปันผลรายเดือน และผลการดำเนินงานของกองทุนรวมนั้นใช้ข้อมูลร้อยละของการเปลี่ยนแปลงมูลค่าสินทรัพย์สุทธิต่อหน่วยของกองทุนรวมแทน
ทฤษฎีและแนวคิดที่ใช้	อาศัยทฤษฎีกลุ่มหลักทรัพย์ของ Markowitz ที่เน้นถึงการลงทุนที่จะมีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้นได้ก็ต่อเมื่อเลือกลงทุนในหลักทรัพย์ที่มีผลตอบแทนจากราคาหลักทรัพย์ที่สูงกว่า ณ ระดับความเสี่ยงเดียวกัน โดยสมมติให้นักลงทุนทุกคนเป็นผู้ที่หลีกเลี่ยงความเสี่ยง (risk avert), ทฤษฎีตลาดทุน (Capital Market Theory) โดย William F. Sharpe ที่พัฒนามาจากแนวคิดของ Markowitz และทฤษฎี CAPM (Capital Asset Pricing Model) ทั้งนี้แนวคิดที่สำคัญที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ก็คือพฤติกรรมการลงทุนของกองทุนรวมที่เรียกกันว่า Momentum Investing
แบบจำลอง-เครื่องมือ	ใช้การวิเคราะห์เชิงปริมาณที่ค่อนข้างจะออกไปทางสถิติ (statistic) โดยอาศัยแบบจำลองจาก Momentum Investing ที่ออกแบบขึ้นโดย Grinblatt et. al, (1995) ในการคำนวณหาตัวชี้วัดระดับการเลือกลงทุน (Momentum Measures) ซึ่งจะพิจารณาที่ผลตอบแทนจากราคาหลัก

ทรัพย์เป็นหลัก โดยการทดสอบสมมติฐาน null hypothesis คือค่าเฉลี่ยของ Momentum Measures* ของกองทุนทั้ง 49 กองทุนเท่ากับศูนย์หรือไม่แตกต่างจากศูนย์อย่างมีนัยสำคัญ (ศึกษาว่ามีพฤติกรรม Momentum Investing หรือไม่), ค่า Momentum Measures ของแต่ละกองทุนจะต้องมีจำนวนเท่ากัน (ศึกษาระดับของพฤติกรรม Momentum Investing ของแต่ละกองทุน) และการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (correlation coefficient : r) ระหว่างผลการดำเนินงานของกองทุนรวมกับค่า Momentum Measures ของแต่ละกองทุน

สรุปโดยย่อ

จากผลการศึกษาพบว่า กองทุนรวมในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย มีพฤติกรรม Momentum Investing และยังเห็นได้ชัดเจนว่ากองทุนรวมให้ความสำคัญกับการใช้ข้อมูลผลตอบแทนจากราคาหลักทรัพย์ ณ เดือนปัจจุบันมากกว่าข้อมูลเมื่อเดือนก่อนหน้า และในแต่ละกองทุนที่นำมาศึกษาที่บริหารโดยบริษัทจัดการกองทุนรวมที่ต่างกันจะมีระดับพฤติกรรม Momentum Investing ที่แตกต่างกันด้วย สุดท้ายในด้านความสัมพันธ์ระหว่างค่า Momentum Measures กับผลการดำเนินงานของกองทุนรวมที่อาศัยร้อยละของการเปลี่ยนแปลงมูลค่าสินทรัพย์สุทธิต่อหน่วยของกองทุนรวมเป็นตัวชี้วัดแทนนั้นพบว่าไม่มีความสัมพันธ์กันระหว่างตัวแปรทั้งสองนี้ ซึ่งแสดงว่าพฤติกรรม Momentum Investing ไม่ได้ทำให้กองทุนรวมมีผลการดำเนินงานที่ดีกว่ากองทุนรวมอื่นๆ

หมายเหตุ

Momentum Investing

หมายถึง พฤติกรรมการเลือกลงทุนในหลักทรัพย์ต่างๆ โดยอาศัยแนวคิดที่ว่าเมื่อหลักทรัพย์ใดให้ผลตอบแทนจากราคาหลักทรัพย์ที่ขึ้นหรือสูงขึ้นก็จะซื้อหลักทรัพย์นั้นเพิ่มขึ้น ซึ่งเป็นการเพิ่มน้ำหนักของหลักทรัพย์นั้นในกลุ่มหลักทรัพย์ (Portfolio) ของตน โดยที่น้ำหนักของหลักทรัพย์หมายถึงสัดส่วนของมูลค่าเงินลงทุนในหลักทรัพย์นั้นๆ ต่อมูลค่าเงินลงทุนในหลักทรัพย์ทั้งหมด (คิดมูลค่าตามราคาตลาด)

Momentum Measures

หมายถึง ตัวชี้วัดระดับของการที่ผู้จัดการกองทุนรวมบริหารกลุ่มหลักทรัพย์ (Portfolio) ของตน โดยยึดการพิจารณาที่เน้นผลตอบแทนจากราคาหลักทรัพย์เป็นหลัก โดยแบ่งเป็นการปรับเปลี่ยนกลุ่มหลักทรัพย์โดยรวม, การซื้อและขายหลักทรัพย์ใดหลักทรัพย์หนึ่ง โดยอาศัยข้อมูลผลตอบแทนจากราคาหลักทรัพย์ในเดือนปัจจุบันและหนึ่งเดือนก่อนหน้า

ชื่อผลงาน	การศึกษาอุปสงค์นำเข้าและผลสะท้อนของการปรับลดภาษีศุลกากรต่อมูลค่านำเข้าของไทย
ลักษณะงาน	วิทยานิพนธ์
ผู้จัดทำ	ปณณนาท วิสูตร (มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์)
อาจารย์ที่ปรึกษา	รศ. ดร. สุพจน์ จุณอนันต์ธรรม
เดือน/ปี	30 พฤษภาคม 2540
วัตถุประสงค์โดยย่อ	✦ ศึกษาว่า ตัวแปรที่เกี่ยวกับอุปสงค์นำเข้าแบบดั้งเดิม (Traditional Import Demand) ของไทยมีคุณสมบัติ Stationary, Cointegration หรือไม่และสามารถใช้แบบจำลอง Error Correction ประมาณการอุปสงค์นำเข้าของไทยได้หรือไม่ ✦ ศึกษาว่า เมื่อมีการเปลี่ยนแปลงของตัวแปรที่กำหนดอุปสงค์นำเข้าจะกระทบต่อมูลค่านำเข้ามากน้อยเพียงใดและในทิศทางใด ✦ ประเมินผลสะท้อนของการปรับลดอัตราอากรขาเข้าต่อมูลค่านำเข้า
ข้อมูลที่ใช้	เป็นข้อมูลรายปีในช่วงปี พ.ศ. 2504-2537 โดยใช้ปีพ.ศ. 2533 เป็นปีฐานในการวิเคราะห์รวมเวลา 34 ปี นอกจากนี้ ข้อมูลการแบ่งกลุ่มสินค้าตาม SITC (Standard International Trade Classification) ที่เน้นการแบ่งสินค้าตามแหล่งกำเนิด งานศึกษานี้ศึกษาสินค้านำเข้ารวม รวมถึงสินค้านำเข้า 4 กลุ่มได้แก่ 1) SITC3 น้ำมันเชื้อเพลิง 2) SITC 5 เคมีภัณฑ์ 3) SITC6 สินค้าหัตถอุตสาหกรรม 4) SITC7 เครื่องจักรและยานพาหนะ
ทฤษฎี-แนวคิดที่ใช้	ใช้แนวคิดทางทฤษฎีของอุปสงค์นำเข้าซึ่งมี 2 แนวความคิดหลักคือ แนวความคิดดั้งเดิม (Traditional Approach) และแนวคิดอุปทานส่วนเกิน (Excess Demand Approach)
แบบจำลอง-เครื่องมือ	ใช้การวิเคราะห์เชิงปริมาณ โดยใช้แบบจำลอง Error Correction (ECM) ในการประมาณอุปสงค์นำเข้าแบบ 2 ขั้นตอนของ Engle-Granger คือ ขั้นตอนการทดสอบ Stationary ของตัวแปรและขั้นตอนการทดสอบความสัมพันธ์ในระยะยาว (Cointegration Test) จากเทคนิคนี้จะได้ทั้งค่าความยืดหยุ่นระยะสั้นและระยะยาว ในงานศึกษานี้ ตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงของอุปสงค์นำเข้าได้แก่ ราคาเปรียบเทียบระหว่างระดับราคาสินค้านำเข้า ซึ่งรวมภาชนะนำเข้ากับระดับราคาสินค้าภายในประเทศและรายได้ประชาชาติที่แท้จริง

สรุปโดยย่อ

จากการศึกษาตัวแปรราคาเปรียบเทียบ (รวมภาชีนำเข้า) และรายได้ที่แท้จริงพบว่า ตัวแปรทุกตัวมีคุณสมบัติ Stationary เมื่อทำให้อยู่ในรูปผลต่างและเมื่อพิจารณาสินค้ารายหมวดพบว่า รายได้จะมีความสัมพันธ์เชิงดุลยภาพระยะยาวกับมูลค่านำเข้า ขณะที่ราคาเปรียบเทียบไม่พบความสัมพันธ์เชิงดุลยภาพระยะยาว แต่สำหรับสินค้านำเข้ารวม ทั้งรายได้และราคาต่างมีความสัมพันธ์เชิงดุลยภาพระยะยาวกับมูลค่านำเข้า จากสมการ ECM ได้มีการเปรียบเทียบความสามารถในการทำนายพบว่า แบบจำลองที่มีตัวแปรหุ่น²สามารถอธิบายพฤติกรรมการนำเข้าได้ดีกว่า ซึ่งสมการของทุกหมวดสินค้ามีกลไกการปรับตัวเพื่อให้ความผิดพลาดในอดีตลดลงและสมการ ECM ทุกหมวดสินค้าในงานศึกษาไม่มีปัญหา Serial Correlation, Heteroscedasticity และ Misspecification Error ที่ระดับนัยสำคัญ 5% สำหรับผลการทดสอบการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างการนำเข้าในช่วงระยะเวลากว่า 30 ปี โดยการวาดกราฟตามวิธีทางสถิติ CUSUM และ CUSUM Square พบว่า โครงสร้างการนำเข้าส่วนใหญ่ไม่มีการเปลี่ยนแปลง ยกเว้นโครงสร้างของหมวดหัตถอุตสาหกรรม สำหรับการศึกษาค่าความยืดหยุ่นของการปรับลดภาชีนำเข้าจากค่าความยืดหยุ่นต่อราคาพบว่า หากมีการปรับลดภาชีนำเข้าลงร้อยละ 1 มูลค่านำเข้ารวมในระยะสั้นจะเพิ่มขึ้นร้อยละ 0.0427 ส่วนระยะยาวมูลค่านำเข้ารวมจะเพิ่มขึ้นร้อยละ 0.1020 แม้ว่าจากการทดสอบโดยสมการ Cointegration ไม่พบว่า ราคาสินค้ารายหมวดมีความสัมพันธ์เชิงดุลยภาพในระยะยาวกับมูลค่านำเข้าของหมวดนั้นๆ แต่จากสมการ ECM สามารถหาความสัมพันธ์ดังกล่าวได้ แสดงว่า มาตรการทางราคาและมาตรการทางรายได้ จะทำให้มูลค่านำเข้าเปลี่ยนแปลงไป โดยมาตรการทางราคาจะมีผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในทิศทางตรงข้าม แต่จะเปลี่ยนแปลงเพียงได้นั้นขึ้นกับค่าความยืดหยุ่นต่อราคาของสินค้าประเภทนั้นๆ ซึ่งค่าความยืดหยุ่นต่อราคาของสินค้าที่ได้ไม่สูงมากจึงไม่ทำให้มูลค่านำเข้าเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางตรงข้ามมากนัก แต่สำหรับค่าความยืดหยุ่นต่อรายได้ของสินค้า

² ตัวแปรหุ่นสะท้อนเหตุการณ์ผิดปกติเนื่องจากในช่วงเวลาที่ทำการศึกษามีเหตุการณ์ภายนอกประเทศที่สำคัญได้แก่ วิกฤตการณ์น้ำมัน 3 ครั้งและเหตุการณ์ที่สำคัญภายในประเทศได้แก่ การลดค่าเงินบาท 2 ครั้งและการเปลี่ยนแปลงภาชีนำเข้าประมาณ 3 ครั้ง ซึ่งการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวอาจมีผลให้อุปสงค์นำเข้าเปลี่ยนแปลงไปได้ จึงได้เพิ่มตัวแปรในการอธิบายผลการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวโดยใช้ตัวแปรหุ่น (Dummy Variable)

ค่ากลุ่มนี้ค่อนข้างสูง คือจากสมการ ECM มีค่าระหว่าง 1.12 ถึง 2.88 หากมีการเปลี่ยนแปลงใดที่กระทบต่อตัวแปรรายได้แล้ว ย่อมส่งผลให้มูลค่านำเข้าเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางเดียวกันและในสัดส่วนที่สูงกว่า จึงสรุปได้ว่า มาตรการทางรายได้จะมีประสิทธิภาพมากกว่ามาตรการทางราคาในการควบคุมหรือส่งเสริมการนำเข้า

ชื่อผลงาน	การสนองตอบของสินค้าเข้าและสินค้าออกของไทยต่อการเปลี่ยนแปลงราคาและอัตราแลกเปลี่ยน
ลักษณะงาน	วิทยานิพนธ์
ผู้จัดทำ	นาย สรศักดิ์ บุญมี (มหาวิทยาลัยรามคำแหง)
อาจารย์ที่ปรึกษา	รศ.ดร. เกษร หอมขจร
ปีที่เสนอ	2540
วัตถุประสงค์โดยย่อ	+ เพื่อศึกษาการสนองตอบของสินค้าเข้าและสินค้าออกของไทยต่อการเปลี่ยนแปลงราคาสินค้าและอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ + เพื่อศึกษาถึงระยะเวลาและขนาดในการปรับตัวของราคาและอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศที่มีต่อมูลค่าส่งออกและนำเข้าสินค้า
ข้อมูลที่ใช้	เป็นข้อมูลทศนิยมแบบอนุกรมเวลาในรายปี ตั้งแต่พ.ศ. 2507 - พ.ศ. 2538 รวม 32 ปี โดยใช้ปีพ.ศ. 2533 เป็นปีฐาน
ทฤษฎี-แนวคิดที่ใช้	อาศัยทฤษฎีอุปสงค์และความยืดหยุ่นของอุปสงค์ต่อราคาและต่อรายได้ เป็นพื้นฐานในการศึกษานี้ ภายใต้ข้อสมมติว่าระบบเศรษฐกิจไทยเป็นระบบเศรษฐกิจเปิดขนาดเล็กที่ไม่มีอิทธิพลในการกำหนดราคาในตลาดโลกได้
แบบจำลอง-เครื่องมือ	ใช้ทั้งการวิเคราะห์ในเชิงพรรณนาและเชิงปริมาณ โดยการสร้างแบบจำลองสมการถดถอยเชิงซ้อนและใช้วิธีกำลังสองน้อยที่สุดในการประมาณค่า ซึ่งสมการอุปสงค์การนำเข้ามีตัวแปรอิสระที่สำคัญได้แก่ ดัชนีราคาขายส่งภายในประเทศ, ดัชนีมูลค่าการนำเข้าสินค้าต่อหน่วย (ราคา), ผลิตภัณฑ์ประชาชาติที่แท้จริง (Real GNP) และอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศที่แท้จริง (Real Effective Exchange Rate) และมีดัชนีปริมาณการนำเข้าเป็นตัวแปรตาม ส่วนสมการแสดงอุปสงค์การส่งออกนั้นมีตัวแปรอิสระได้แก่ ดัชนีมูลค่าการส่งออกต่อหน่วย (ราคา), ดัชนีราคาส่งออกของโลก, รายได้ประชาชาติที่แท้จริงของโลกและอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศที่แท้จริง โดยมีดัชนีปริมาณการส่งออกเป็นตัวแปรตาม
สรุปโดยย่อ	จากผลการศึกษาพบว่า ค่าความยืดหยุ่นของอุปสงค์การนำเข้าต่อราคาต่อรายได้และต่ออัตราแลกเปลี่ยนที่แท้จริงมีค่าเท่ากับ -0.4531, 0.0892 และ 0.2137 ตามลำดับ แสดงว่าราคามีผลกระทบต่อปริมาณการนำเข้ามากกว่าอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศที่แท้จริงโดยมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางตรงข้ามกัน ดังนั้นการใช้นโยบายทางด้านราคาน่าจะมีประ

สิทธิผลต่อการนำเข้ามากกว่า อีกทั้งการสนองตอบของปริมาณการนำเข้าที่มีต่อการเปลี่ยนแปลงราคาก็มีระยะเวลาน้อยกว่าการสนองตอบต่อการเปลี่ยนแปลงทางด้านอัตราแลกเปลี่ยน (lag = 2 และ 5 ปีตามลำดับ) ส่วนทางด้านอุปสงค์การส่งออกนั้นพบว่าค่าความยืดหยุ่นของอุป-สงค์การส่งออกต่อรายได้ประชาชาติที่แท้จริงของโลก, ต่อราคาเปรียบเทียบ และต่ออัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศที่แท้จริงมีค่าเท่ากับ 0.8661, - 0.5419 และ - 0.4595 ตามลำดับ แสดงว่ารายได้ประชาชาติที่แท้จริงของโลกมีผลกระทบต่อปริมาณการส่งออกมากที่สุดโดยมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกัน ส่วนทางด้านระยะเวลาความล่าช้าของการปรับตัวนั้นพบว่าการสนองตอบต่อปริมาณการส่งออกเมื่อเกิดการเปลี่ยนแปลงทางด้านอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศที่แท้จริงมีระยะเวลาที่สั้นกว่าการเปลี่ยนแปลงทางด้านราคาเปรียบเทียบ (lag = 1 และ 2 ปีตามลำดับ)

ชื่อผลงาน	การออมของครัวเรือนและความสำคัญทางการเงินของประเทศไทย
ลักษณะงาน	วิทยานิพนธ์
ผู้จัดทำ	นาย ชุมพร ศาสตราวาทะ (มหาวิทยาลัยรามคำแหง)
อาจารย์ที่ปรึกษา	ผศ.ดร. ประสาร บุญเสริม
ปีที่เสนอ	2540
วัตถุประสงค์โดยย่อ	✦ เพื่อศึกษาถึงตัวแปรทางเศรษฐกิจมหภาคที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการออมรวมและรูปแบบอื่นๆ ของการออมของครัวเรือนอันได้แก่ การออมในรูปแบบสินทรัพย์ทางการเงินและการออมในรูปแบบสินทรัพย์ถาวร ✦ เพื่อพยากรณ์แนวโน้มของการออมรวม, การออมในรูปแบบสินทรัพย์ทางการเงินและการออมในรูปแบบสินทรัพย์ถาวร
ข้อมูลที่ใช้	เป็นข้อมูลทุติยภูมิ แบบอนุกรมเวลา ช่วงปี พ.ศ. 2520 – พ.ศ. 2538
ทฤษฎี-แนวคิดที่ใช้	อาศัยรูปแบบทางการออมและปัจจัยที่กำหนดพฤติกรรมการออม ตามแนวคิดของ Keynes และของ Friedman เป็นพื้นฐานในการศึกษาครั้งนี้
แบบจำลอง-เครื่องมือ	ใช้ทั้งการวิเคราะห์เชิงพรรณนาและเชิงปริมาณ ซึ่งจะศึกษาถึงตัวแปรที่คาดว่าจะมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการออมของครัวเรือนไทย และอาศัยการวิเคราะห์ถดถอยพหุเชิงเส้น (Linear Multiple Regression Analysis) ซึ่งมีตัวแปรอิสระได้แก่รายได้ถาวรที่แท้จริง, รายได้ชั่วคราวที่แท้จริง, ค่าคาดคะเนในอัตราดอกเบี้ยที่แท้จริง และระดับความสำคัญทางการเงิน (Financial Deepening) ทั้งนี้ในการสร้างแบบจำลองจะจำแนกสมการออกเป็น 3 สมการตามรูปแบบการออมคือ สมการแสดงพฤติกรรมการออมรวมของครัวเรือน, สมการแสดงพฤติกรรมการออมในรูปแบบสินทรัพย์ทางการเงินของครัวเรือน และสมการแสดงพฤติกรรมการออมในรูปแบบสินทรัพย์ถาวรของครัวเรือน
สรุปโดยย่อ	จากผลการศึกษาพบว่า ตัวแปรที่สำคัญในการกำหนดการออมรวมที่แท้จริงของครัวเรือนคือตัวแปรทางด้านรายได้ที่แท้จริงทั้งรายได้ถาวรและรายได้ชั่วคราว โดยมีความสัมพันธ์ในเชิงบวกต่อกัน ส่วนตัวแปรทางด้านค่าคาดคะเนในอัตราดอกเบี้ยที่แท้จริงและระดับความสำคัญทางการเงินนั้นไม่มีนัยสำคัญต่อการออมรวมที่แท้จริงของครัวเรือน แต่ตัวแปรทั้งสองนี้มีผลต่อการออมในรูปแบบสินทรัพย์ทางการเงินและสินทรัพย์ถาวรที่แท้จริงของครัวเรือน โดยผลของค่าคาดคะเนในอัตราดอกเบี้ยที่แท้จริงต่อการออมในรูปแบบสินทรัพย์ทางการเงินและสินทรัพย์ถาวรของครัวเรือนนั้นมีผลในลักษณะสนับสนุนกัน (Complement Effect) มากกว่าที่จะทดแทนกัน

ในขณะที่ตัวแปรทางด้านระดับความสำคัญทางการเงินก็มีผลในทางบวกกับการออมในรูปสินทรัพย์ทางการเงิน แต่กลับมีผลในทางลบกับการออมในรูปสินทรัพย์ที่แท้จริงของครัวเรือนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ในด้านการพยากรณ์การออมในอีก 6 ปีข้างหน้าคือ พ.ศ. 2539 – พ.ศ. 2544 พบว่าการออมรวมของครัวเรือนที่แท้จริง, การออมในรูปสินทรัพย์ทางการเงินที่แท้จริงและในรูปสินทรัพย์ถาวรที่แท้จริงนั้นมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นในอัตราขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ 3.12 , 4.52 และ 4.24 ต่อปีตามลำดับ

ชื่อผลงาน	ความเจริญเติบโตของผลิตภาพในภาคการเกษตรของประเทศไทย
ลักษณะงาน	วิทยานิพนธ์
ผู้จัดทำ	นาย ชัยณรงค์ พูลเกษม (เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต)
อาจารย์ที่ปรึกษา	ดร.เสถียร ศรีบุญเรือง
เดือน/ปี	11 มีนาคม 2539
วัตถุประสงค์โดยย่อ	+ วิเคราะห์ผลิตภาพรวมของปัจจัยการผลิตและผลิตภาพของปัจจัยการผลิตแต่ละประเภทในภาคเกษตรกรรมของประเทศไทย ระหว่างปี พ.ศ.2520-2536
ข้อมูลที่ใช้	ข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาเป็นข้อมูลทศนิยม ซึ่งได้แก่ ผลผลิต ปัจจัยการผลิต ราคาปัจจัยการผลิต และต้นทุนการผลิตในภาคเกษตรกรรมของประเทศไทย
ทฤษฎี-แนวคิดที่ใช้	แนวคิดที่ใช้คือ (1) Growth Accounting Approach ซึ่งเป็นวิธีการวัดผลิตภาพรวมของปัจจัยการผลิต (Total Factor Productivity - TFP) โดยการหาอัตราส่วนระหว่างดัชนีของผลผลิตรวมกับดัชนีของปัจจัยการผลิตรวม (2) Econometric Approach เป็นวิธีการวัดการเปลี่ยนแปลงผลิตภาพ โดยอาศัยวิธีการทางเศรษฐมิติ และประมาณโดยตรงจากสมการการผลิต (Production function) หรืออาจประมาณทางอ้อมโดยผ่านทางสมการต้นทุนการผลิต (cost function) และสมการกำไร (Profit function) ก็ได้โดยอาศัยทฤษฎีคู่ (duality theory) (3) Nonparametric Approach เป็นวิธีการประมาณที่ใช้โปรแกรมเชิงเส้นตรง
แบบจำลอง-เครื่องมือ	ใช้ดัชนีแบบ Tornqvist-Theil เป็นเครื่องมือในการวิเคราะห์โดยรูปแบบสมการที่มีความเหมาะสมกับดัชนีนี้ คือสมการแบบ translog และเนื่องจากผลผลิตในสาขากสิกรรมของประเทศไทยแบ่งเป็นหลายประเภท ดังนั้นแบบจำลองที่ใช้ในการศึกษานี้ คือสมการต้นทุนแบบ translog กรณีผลผลิตหลายชนิด
สรุปโดยย่อ	จากผลการศึกษา พบว่าอัตราการเจริญเติบโตของผลผลิตภาพรวมของปัจจัยการผลิตมีแนวโน้มลดลง เนื่องมาจากอัตราการเจริญเติบโตของปัจจัยการผลิต มีอัตราการเพิ่มขึ้นมากกว่าอัตราการเจริญเติบโตของผลผลิต โดยปัจจัยการผลิตมีแนวโน้มขยายตัวเพิ่มขึ้นโดยรวมประมาณร้อยละ 2.96 ในขณะที่อัตราการเจริญเติบโตของผลผลิตโดยรวมมีการเปลี่ยนแปลงลดลงประมาณร้อยละ 0.16

สำหรับการวิเคราะห์ผลผลิตภาพของปัจจัยการผลิตแต่ละประเภท พบว่า ปัจจัยทุน มีผลผลิตภาพการผลิตสูงที่สุด รองลงมาคือ ปัจจัยวัตถุดิบ ปัจจัยแรงงาน และปัจจัยที่ดิน นอกจากนี้ยังพบว่าปัจจัยการผลิตที่ใช้ในการปลูกพืชไร่มีผลผลิตภาพสูงกว่า จากผลการวิเคราะห์ชี้ให้เห็นว่าการใช้ปัจจัยการผลิตในสาขาสีกรรรมมีประสิทธิภาพต่ำ โดยเฉพาะปัจจัยแรงงาน และปัจจัยที่ดิน ดังนั้นรัฐควรที่จะเน้นไปที่การใช้ปัจจัยการผลิตอย่างมีประสิทธิภาพ โดยการให้ความรู้แก่เกษตรกรในเรื่องการใช้ปัจจัยการผลิต และส่งเสริมเกษตรกรนำเทคโนโลยีการผลิตสมัยใหม่มาใช้ควบคู่ไปกับการใช้เทคโนโลยีในท้องถิ่นที่ใช้พลังงานหรือปัจจัยการผลิตในระดับต่ำ นอกจากนี้รัฐบาลควรสนับสนุนด้านการวิจัยและพัฒนาปรับปรุงปัจจัยการผลิตให้มากขึ้นเพื่อเป็นการเพิ่มผลผลิตภาพการผลิตในภาคการเกษตรของไทยให้สูงขึ้น

ชื่อผลงาน	ความเฉื่อยของเงินเฟ้อในประเทศไทย
ลักษณะงาน	วิทยานิพนธ์
ผู้จัดทำ	เรื่อโท พัทธวุฒิ เสือแย้ม (มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์)
อาจารย์ที่ปรึกษา	รศ. ดร. ภาณุพงศ์ นิธิประภา
เดือน/ปี	13 มีนาคม 2540
วัตถุประสงค์โดยย่อ	✦ ศึกษารูปแบบการเคลื่อนไหวของอัตราเงินเฟ้อ อัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ ความสัมพันธ์ของอัตราเงินเฟ้อกับอัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ เพื่อวัดช่วงเวลาล่าช้าในการปรับตัวของอัตราเงินเฟ้อ ปัจจัยที่ทำให้เกิดความเฉื่อยในการปรับตัวของเงินเฟ้อ รวมทั้งรูปแบบการเคลื่อนไหวและการปรับตัวของดัชนีต่างๆ เมื่อเปรียบเทียบกับอัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ เพื่อหาดัชนีที่น่าบอกแนวโน้มการปรับตัวของอัตราเงินเฟ้อในอนาคต (Inflation Leading Indicator)
ข้อมูลที่ใช้	ใช้ข้อมูลรายไตรมาสระหว่างปี 2518-2538 ซึ่งเป็นข้อมูลเกี่ยวกับรูปแบบการเคลื่อนไหวของอัตราเงินเฟ้อ อัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศที่แท้จริงและดัชนีต่างๆ ที่ประกอบด้วยดัชนีราคาผู้บริโภคหมวดอาหาร ดัชนีราคาผู้บริโภคหมวดที่ไม่ใช่อาหาร ดัชนีราคาสินค้าขายส่ง ดัชนีราคาสินค้านำเข้า ซึ่งเป็นข้อมูลแบบอนุกรมเวลา (Time Series Data) โดยทั่วไปมีลักษณะ Non-Stationary จึงต้องทำการปรับข้อมูลให้เป็น Stationary
ทฤษฎี-แนวคิดที่ใช้	ใช้ทฤษฎีเงินเฟ้อ; ดัชนีชี้วัดการคำนวณอัตราเงินเฟ้อ (โดยทั่วไปจะใช้ 3 ชนิดคือ ดัชนีราคาผลิตภัณฑ์ในประเทศ (GDP Deflator) ดัชนีราคาขายส่ง (Wholesale Price Index) และดัชนีราคาผู้บริโภค (Consumer Price Index))
แบบจำลอง-เครื่องมือ	ใช้การวิเคราะห์ทั้งเชิงปริมาณ โดยใช้แบบจำลอง Nickell's ECM (Error Correction Model) ของ S.Nickell (1985) ที่อธิบายด้วยสมการ Quadratic Loss Function ที่เกิดจากการคาดการณ์ตัวแปรแบบ Random ในอนาคต มาเป็นเครื่องมือปรับข้อมูล นอกจากนี้ มีการนำข้อมูลมาทดสอบด้วย ADF-Test (Augmented Dickey-Fuller Test)
สรุปโดยย่อ	จากการศึกษาพบว่า การนำข้อมูลที่ปรับด้วย Nickell's ECM มาหารูปแบบการเคลื่อนไหวและความสัมพันธ์ของตัวแปรพบว่า ไม่สามารถพิจารณารูปแบบการเคลื่อนไหวและความสัมพันธ์ได้ด้วยตาเปล่าและเมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างอัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจกับอัตรา

เงินเพื่อที่วัดจากดัชนีราคาผู้บริโภคด้วย Granger's Causality Test พบว่า มีความสัมพันธ์แบบทางเดียว โดยอัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจเป็นปัจจัยนำ อัตราเงินเฟ้อเป็นปัจจัยตาม และปรับตัวล่ำซำกว่าอัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจประมาณ 5 ไตรมาส และเมื่อนำอัตราการเปลี่ยนแปลงของดัชนีต่างๆ มาทดสอบด้วยสมการถดถอยพบว่า อัตราการเปลี่ยนแปลงดัชนีราคาสินค้าขายส่งสามารถใช้เป็นดัชนีที่นำบอกแนวโน้มการปรับตัวของอัตราเงินเฟ้อในอนาคตเนื่องจากมีการปรับตัวล่ำซำกว่าอัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจประมาณ 3 ไตรมาสและปรับตัวเร็วกว่าอัตราเงินเฟ้อที่วัดจากราคาผู้บริโภคประมาณ 2 ไตรมาส นอกจากนี้ เมื่อนำการควบคุมราคาสินค้าตามแนวคิดของ A. Chhibber และค่าจ้างที่แท้จริงตามสัญญาการจ้างงานตามแนวคิดของ J. Fuhrer and G. Moore มาทดสอบหาสมการหาช่วงเวลาความล่ำซำในการปรับตัวของอัตราเงินเฟ้อพบว่า การควบคุมราคาสินค้ามีผลทำให้อัตราเงินเฟ้อเกิดความล่ำซำในการปรับตัวเพราะราคาสินค้าที่ถูกควบคุมจะถูกกำหนดให้คงที่ในช่วงเวลาหนึ่ง แต่ค่าจ้างที่แท้จริงตามสัญญาการจ้างงานมีผลทำให้อัตราเงินเฟ้อเพิ่มขึ้น เนื่องจากการปรับค่าจ้างตามแนวคิดนี้ในประเทศไทยไม่ได้มีลักษณะคงที่ในช่วงเวลาหนึ่งตามแนวคิดดังกล่าว สำหรับข้อเสนอแนะทางนโยบายพบว่า การที่ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศที่แท้จริงมีการเปลี่ยนแปลงในลักษณะฤดูกาลโดยที่การใช้จ่ายของภาครัฐบาลเป็นปัจจัยหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว จึงควรมีการเข้มงวดวินัยทางการคลังและควบคุมการเบิกจ่ายเงินงบประมาณให้เสร็จสิ้นในปีงบประมาณนั้นๆ เพื่อลดการเปลี่ยนแปลงตามลักษณะฤดูกาลของอัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ ในส่วนการป้องกันภาวะเงินเฟ้อเมื่ออัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจเริ่มปรับตัวสูงขึ้น ควรมีการใช้นโยบายในการป้องกันภาวะเงินเฟ้อที่ไม่มีผลกระทบต่อระบบเศรษฐกิจโดยรวมเช่น การควบคุมสินเชื่อบางประเภทที่ทำให้เกิดการเก็งกำไร ควบคุมการใช้จ่ายฟุ่มเฟือยและการหามาตรการจูงใจให้เกิดการออม เป็นต้น

ชื่อผลงาน	ความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบของการผลิตก๊าซปิโตรเลียมเหลว : การศึกษาต้นทุนทรัพยากรภายในประเทศ
ลักษณะงาน	วิทยานิพนธ์
อาจารย์ที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พงศา พรชัยวิเศษกุล
ผู้จัดทำ	นายวรวิทย์ บุญสุข
เดือน/ปี	ปีการศึกษา 2541
วัตถุประสงค์	✦ ศึกษาภาวะตลาดของก๊าซปิโตรเลียมเหลว เพื่อให้ทราบถึงโครงสร้างทางการผลิต การนำเข้า-ส่งออก และการบริโภคของก๊าซปิโตรเลียมเหลว ✦ วัดความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบของการผลิตก๊าซปิโตรเลียมเหลว โดยใช้วิธีการของต้นทุนทรัพยากรภายในประเทศ และผลได้สุทธิต่อประเทศ ✦ ศึกษาแนวโน้มนโยบายของการพัฒนาตลาดก๊าซปิโตรเลียมเหลว
ข้อมูลที่ใช้	ข้อมูลที่ใช้เป็นข้อมูลหัตถิยภูมิแบบอนุกรมเวลา ตั้งแต่ปี พ.ศ.2527-2538 โดยรวบรวมจากเอกสารต่างๆของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ส่วนการศึกษาด้านต้นทุนทรัพยากรภายในประเทศ (DRC) ที่ใช้ในการผลิตก๊าซปิโตรเลียมเหลว จะพิจารณาจากข้อมูลปี พ.ศ.2538 จากโรงแยกก๊าซธรรมชาติหน่วยที่ 1 และ 2 ของการปิโตรเลียมแห่งประเทศไทย ที่ตั้งอยู่ในตำบลมาบตาพุด จังหวัดระยอง
ทฤษฎี-แนวคิด	ใช้การศึกษาเชิงพรรณนา
แบบจำลอง-เครื่องมือ	การวัดความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบของการผลิตก๊าซปิโตรเลียมเหลว จะใช้สูตรของ ดร.ณรงค์ชัย อัครเศรณี ส่วนการประมาณค่าอัตราแลกเปลี่ยนที่แท้จริงจะใช้สูตรของ Balassa
สรุป	ผลการคำนวณค่า DRC ของการผลิตก๊าซปิโตรเลียมเหลวจากโรงแยกก๊าซธรรมชาติหน่วยที่ 1 และ 2 ในปี พ.ศ. 2538 มีค่าเท่ากับ 12.40 และ 7.47 บาท/ดอลลาร์สหรัฐ ตามลำดับ และเมื่อนำมาเปรียบเทียบกับอัตราแลกเปลี่ยนที่แท้จริงในปีเดียวกัน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 26.70 บาท/ดอลลาร์สหรัฐ จะเห็นได้ว่า DRC ที่คำนวณได้มีค่าต่ำกว่าอัตราแลกเปลี่ยนที่แท้จริง แสดงให้เห็นถึงความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบของการผลิตก๊าซปิโตรเลียมเหลว ส่วนการคำนวณผลได้สุทธิของการผลิตก๊าซปิโตรเลียมเหลวที่มีต่อประเทศพบว่า การผลิตก๊าซปิโตรเลียมเหลว 1 ตัน จากโรงแยกก๊าซธรรมชาติที่ 1 และ 2 ในปี พ.ศ. 2538 ก่อให้เกิดผลสุทธิต่อประเทศโดยประมาณเท่ากับ 1,096.67 และ 1,669.16 บาท ตามลำดับ

จากผลได้สุทธิที่เกิดขึ้นต่อประเทศของการผลิตก๊าซปิโตรเลียมดังกล่าว เป็นเหตุให้มีการลงทุนขยายตลาดก๊าซปิโตรเลียม โดยการสร้างโรงแยก ก๊าซธรรมชาติที่ 3 และ 4 ขึ้น ประกอบกับความต้องการใช้ก๊าซปิโตรเลียม เหลวภายในประเทศเพิ่มสูงขึ้น โดยเฉพาะในอุตสาหกรรมปิโตรเคมีใน โครงการพัฒนาชายฝั่งทะเลตะวันออก และรัฐบาลก็ได้ส่งเสริมการแข่งขัน ในตลาดการค้าก๊าซปิโตรเลียมเหลวเพื่อเป็นการเตรียมพร้อมและให้สอดคล้องกับนโยบายของรัฐที่จะมีการยกเลิกการควบคุมราคาก๊าซปิโตรเลียม เหลว เช่น การยกเลิกการควบคุมการนำเข้า หรือการให้การปิโตรเลียม แห่งประเทศไทยเป็นผู้รับจ้างขนส่งและเก็บรักษาก๊าซของผู้ค้าก๊าซทุกราย โดยผู้ค้าก๊าซทุกรายสามารถใช้บริการคลังก๊าซภูมิภาค และบริการระบบ การขนส่งก๊าซปิโตรเลียมแห่งประเทศไทยได้ โดยการปิโตรเลียมแห่งประเทศไทยต้องดำเนินการบนพื้นฐานเชิงธุรกิจ และดูแลลูกค้าทุกราย เท่าเทียมกัน ซึ่งทางสำนักงานคณะกรรมการนโยบายพลังงานแห่งชาติจะ ทำหน้าที่กำกับดูแลการกำหนดค่าบริการให้อยู่ในระดับที่เหมาะสม

ชื่อผลงาน	ความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบของอุตสาหกรรมเซรามิกส์ในประเทศไทย
ลักษณะงาน	วิทยานิพนธ์
ผู้จัดทำ	นายนักปราชญ์ ไชยานนท์ (เศรษฐศาสตร์ มช.)
อาจารย์ที่ปรึกษา	ผศ.ดร.เสถียร ศรีบุญเรือง
เดือน/ปี	22 พฤษภาคม 2541
วัตถุประสงค์โดยย่อ	+ ศึกษาโครงสร้างอุตสาหกรรมเซรามิกส์ในประเทศไทย และในจังหวัดลำปาง ในด้านของภาวะการผลิต ปริมาณการผลิต การจำหน่าย การค้าระหว่างประเทศ และโครงสร้างต้นทุนการผลิต + ศึกษานโยบายและมาตรการของรัฐที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมเซรามิกส์ + ศึกษาความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบในการผลิตของผลิตภัณฑ์เซรามิกส์ + ศึกษาภาวะแข่งขันของอุตสาหกรรมเซรามิกส์ของไทยในตลาดที่สำคัญ และผลกระทบของการเปิดเขตเสรีอาเซียน (AFTA) ต่ออุตสาหกรรมนี้ในประเทศไทย
ข้อมูลที่ใช้	ใช้ข้อมูลทั้งแบบปฐมภูมิ และทุติยภูมิ โดยข้อมูลปฐมภูมิจะเป็นข้อมูลที่ได้จากการออกแบบสอบถาม และการสัมภาษณ์ ผู้ประกอบการโรงงานเซรามิกส์ ในจังหวัดลำปาง จำนวน 175 โรงงาน สำหรับข้อมูลทุติยภูมิเป็นข้อมูลที่ใช้ในการวิเคราะห์เชิงพรรณนา เพื่ออธิบายสถานการณ์ทั่วไปของอุตสาหกรรมเซรามิกส์ทั้งในระดับภายในและระหว่างประเทศ
ทฤษฎี-แนวคิดที่ใช้	1) ทฤษฎีความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบ (Comparative Advantage) 2) ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับต้นทุนการใช้ทรัพยากรในประเทศ (Domestic Resource Cost: DRC)
แบบจำลอง-เครื่องมือ	การศึกษานี้ใช้ทั้งการวิเคราะห์เชิงคุณภาพและปริมาณ โดยการศึกษาในเชิงคุณภาพจะใช้วิธีการวิเคราะห์พรรณนา เพื่ออธิบายโครงสร้างของอุตสาหกรรมเซรามิกส์ ในจังหวัดลำปางในด้านภาวะของการผลิต ปริมาณการผลิต ต้นทุนการผลิต นโยบายและมาตรการของรัฐที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมเซรามิกส์ รวมทั้งความคิดเห็นของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมเซรามิกส์ ต่อนโยบายและมาตรการที่ส่งเสริมอุตสาหกรรมเซรามิกส์ ส่วนการศึกษาในเชิงปริมาณ จะใช้ดัชนีต้นทุนการใช้ทรัพยากรภายในประเทศ (DRC) และการวัดอัตราการคุ้มครองที่แท้จริง (Effective Rate of Protection: ERP) โดยการเปรียบเทียบอุตสาหกรรมเซรามิกส์ 3 ประเภท คือ ถ้วยชาม ของชำราย และลูกกรงเซรามิกส์

สรุปโดยย่อ

ผลการศึกษาโรงงานเซรามิกส์ในจังหวัดลำปางพบว่าผลิตภัณฑ์ถ้วยชามจากโรงงานขนาดเล็กจะมีคุณภาพต่ำ ส่วนใหญ่ผลิตเพื่อจำหน่ายในประเทศเป็นหลัก ในขณะที่ผลิตภัณฑ์จากโรงงานขนาดกลางและใหญ่เป็นผลิตภัณฑ์ที่มีคุณภาพสูง ดังนั้นจึงทำการผลิตเพื่อส่งออกไปจำหน่ายต่างประเทศเป็นหลัก สำหรับผลิตภัณฑ์ประเภทของชำร่วยและเครื่องประดับนั้นพบว่า ผลิตภัณฑ์ของชำร่วยเป็นผลิตภัณฑ์ที่ใช้แรงงานเป็นหลักในการผลิต ส่วนใหญ่เป็นโรงงานขนาดเล็ก ผลิตเพื่อจำหน่ายในประเทศแต่มีโรงงานขนาดเล็กบางส่วนสามารถผลิตเพื่อส่งออกไปจำหน่ายต่างประเทศได้ ส่วนผลิตภัณฑ์ลูกกรงเซรามิกส์ พบว่าผลิตภัณฑ์ประเภทนี้ขึ้นอยู่กับอุตสาหกรรมก่อสร้างภายในประเทศ ดังนั้นจึงพึ่งพาภาวะการก่อสร้างค่อนข้างสูง เมื่อเศรษฐกิจชะลอตัวจึงประสบกับปัญหาผลผลิตมากกว่าความต้องการ ทำให้เกิดการแข่งขันทางด้านราคาและผลิตภัณฑ์อย่างรุนแรง

จากการศึกษามาตรการและนโยบายของรัฐที่ผ่านมา พบว่ารัฐได้ให้การสนับสนุนและคุ้มครองอุตสาหกรรมเซรามิกส์ค่อนข้างมากกล่าวคือ มีการเก็บภาษีศุลกากรนำเข้าผลิตภัณฑ์เซรามิกส์จากต่างประเทศสูงถึงร้อยละ 80 ในขณะที่ให้การส่งเสริมการลงทุนในอุตสาหกรรมนี้โดยในด้านการส่งออกนั้นได้สนับสนุนให้ทำการผลิตผลิตภัณฑ์เซรามิกส์ที่ได้รับสิทธิพิเศษทางภาษีหรือ GSP จากประเทศที่พัฒนาแล้วมาตรการและนโยบายดังกล่าวได้ส่งผลให้อุตสาหกรรมนี้เปลี่ยนแปลงจากอุตสาหกรรมการผลิตเพื่อทดแทนการนำเข้ามาเป็นอุตสาหกรรมการผลิตเพื่อส่งออกมากขึ้น ต่อมาจึงได้ลดภาษีศุลกากรนำเข้าลงเหลือร้อยละ 30 เพื่อให้มีการปรับปรุงประสิทธิภาพการผลิตให้สามารถแข่งขันในตลาดโลกได้

จากการศึกษาปัญหาของอุตสาหกรรมเซรามิกส์ในจังหวัดลำปางพบว่า อุตสาหกรรมนี้ได้ประสบกับปัญหาสำคัญหลายด้าน เช่น การขาดความรับผิดชอบของแรงงาน คุณภาพของวัตถุดิบไม่ได้มาตรฐาน ราคาวัตถุดิบนำเข้ามีราคาแพง และปัญหาความยุ่งยากในกระบวนการและขั้นตอนการส่งออก ส่วนแนวทางในการแก้ไขปัญหาของอุตสาหกรรมนี้คือ ภาครัฐจะต้องเข้ามาช่วยเหลือ เช่น ด้านการพัฒนาศักยภาพ สนับสนุนการผลิตวัตถุดิบเพื่อทดแทนการนำเข้า และปรับปรุงขั้นตอนการส่งออกให้มีประสิทธิภาพ

ผลการศึกษาค้นคว้าได้เปรียบโดยเปรียบเทียบพบว่าผลิตภัณฑ์เซรามิกส์ที่ศึกษามีค่า DRC/SER น้อยกว่าหนึ่งทุกประเภทผลิตภัณฑ์ และทุกขนาดโรงงาน แสดงให้เห็นว่าอุตสาหกรรมเซรามิกส์มีความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบในการผลิต ส่วนการศึกษาโดยใช้ ERP พบว่า ERP มีค่าติดลบทุกประเภทผลิตภัณฑ์ และทุกขนาดโรงงานทั้งแนวคิดของ Ballasa และ Corden แสดงให้เห็นว่า แม้ว่าอุตสาหกรรมนี้จะไม่ได้รับการคุ้มครองจากรัฐ ก็สามารถส่งออกไปจำหน่ายต่างประเทศเพิ่มขึ้นได้ ซึ่งแสดงว่าอุตสาหกรรมนี้มีความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบ จากการวัดลำดับความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบของการวัดความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบทั้งสองวิธีพบว่า ผลิตภัณฑ์ถ้วยชามมีความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบในการผลิตมากที่สุด รองลงมาคือผลิตภัณฑ์ลูกกรงเซรามิกส์ และผลิตภัณฑ์ของชำร่วยและเครื่องประดับ ตามลำดับ

จากการศึกษาภาวะการแข่งขันของอุตสาหกรรมเซรามิกส์ไทยในตลาดที่สำคัญๆ พบว่าผลิตภัณฑ์ถ้วยชามของไทยมีส่วนแบ่งในตลาดสหรัฐอเมริกาสูงกว่าประเทศคู่แข่งอื่นๆ ในกลุ่มอาเซียน แต่มีส่วนแบ่งตลาดต่ำกว่าเมื่อเทียบกับประเทศจีนและไต้หวัน ส่วนตลาดสหภาพยุโรปและตลาดญี่ปุ่นนั้น ผลิตภัณฑ์ถ้วยชามจากไทยยังคงเสียเปรียบคู่แข่งจากกลุ่มสหภาพยุโรปในเรื่องคุณภาพ ส่วนผลิตภัณฑ์ของชำร่วยและเครื่องประดับของไทยพบว่า มีส่วนแบ่งตลาดที่สูงมากในตลาดสหรัฐอเมริกาและตลาดญี่ปุ่น โดยมีส่วนแบ่งตลาดสูงกว่าประเทศคู่แข่งในกลุ่มประเทศในเอเชียยกเว้นประเทศจีน อย่างไรก็ตามผลิตภัณฑ์ที่ส่งออกไปยังตลาดสหภาพยุโรปนั้น ต้องมีการพัฒนาในเรื่องคุณภาพและราคาอีกมาก ส่วนผลิตภัณฑ์ลูกกรงเซรามิกส์นั้นมีตลาดอยู่ในวงแคบ แต่ถ้าหากสามารถขยายตลาดไปสู่ประเทศเพื่อนบ้านและกลุ่มประเทศอาเซียน จะสามารถทำรายได้ให้ประเทศได้มากขึ้น

จากการศึกษาผลกระทบจากการเปิดเขตการค้าอาเซียน (AFTA) พบว่าแม้ว่ามูลค่าการส่งออกผลิตภัณฑ์เซรามิกส์ไปยังกลุ่มประเทศอาเซียนจะมีมูลค่าที่ต่ำมากเมื่อเทียบกับมูลค่าการส่งออกรวมทั้งหมด แต่ผลจากการลดภาษีลงตามข้อตกลง AFTA คาดว่าประเทศไทยจะสามารถขยายตลาดไปสู่กลุ่มประเทศอาเซียนได้มากขึ้น เมื่อเปรียบเทียบความสามารถในการแข่งขันกับประเทศอินโดนีเซีย และประเทศมาเลเซียแล้ว ไทยมีความพร้อมเรื่องแรงงานมีฝีมือ วัตถุดิบ และเทคโนโลยีที่ทันสมัย

กว่า อย่างไรก็ตามประเทศไทยยังเสียเปรียบประเทศทั้งสองในเรื่องต้นทุนของพลังงาน ดังนั้นแนวโน้มการค้าที่ควรจะเป็นคือการค้าวัตถุดิบและพลังงานระหว่างกันเพื่อเป็นการเพิ่มความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทยให้มากขึ้น

สำหรับข้อเสนอแนะเชิงนโยบายที่ได้จากการศึกษานี้ ผู้ประกอบการภายในประเทศควรปรับปรุงเทคโนโลยีการผลิตให้สามารถผลิตผลิตภัณฑ์เซรามิกส์ที่มีคุณภาพสูงขึ้น เนื่องจากผลิตภัณฑ์คุณภาพต่ำไม่สามารถแข่งขันกับผลิตภัณฑ์ราคาถูกจากประเทศจีน ดังนั้นอุตสาหกรรมขนาดเล็กควรมีการรวมตัวกันเป็นอุตสาหกรรมขนาดกลางและใหญ่เพื่อเพิ่มความสามารถในการผลิตเพื่อให้เกิดการประหยัดต่อขนาด รวมทั้งได้รับสิทธิประโยชน์จากการส่งเสริมการลงทุน หรือการร่วมมือในรูปของสมาคมจะช่วยลดต้นทุนการผลิตและการจำหน่าย นอกจากนี้รัฐควรยกเลิกการเก็บภาษีนำเข้าวัตถุดิบเพื่อเปิดให้มีการแข่งขันอย่างเสรี และสนับสนุนภาคเอกชนในการหาตลาดใหม่ ๆ ทดแทนตลาดเดิมที่เสียส่วนแบ่งตลาดให้กับประเทศคู่แข่งไป

ชื่อผลงาน	ความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบของอุตสาหกรรมยานยนต์ในประเทศไทย
ลักษณะงาน	วิทยานิพนธ์
ผู้จัดทำ	รัชณี วีระวัฒนยิ่งยง (มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์)
อาจารย์ที่ปรึกษา	ดร. ธรรมวิทย์ เทอดอุดมธรรม
เดือน/ปี	31 พฤษภาคม 2539
วัตถุประสงค์โดยย่อ	✦ ศึกษาความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบโดยใช้ Domestic Resource Cost (DRC) และ Shadow Exchange Rate ของอุตสาหกรรมยานยนต์ อุตสาหกรรมรถยนต์นั่งและอุตสาหกรรมรถบรรทุกขนาดเล็ก (ปิคอัพ) ✦ ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมยานยนต์ไทย
ข้อมูลที่ใช้	ใช้ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) ในการคำนวณค่า DRC ของอุตสาหกรรมยานยนต์ในปี 2518-2533 และข้อมูลปฐมภูมิจากการสำรวจและสัมภาษณ์ผู้ประกอบการ ในการคำนวณค่า DRC เน้นศึกษาเฉพาะรถบรรทุกขนาดเล็ก (ปิคอัพ) ขนาด 1 ตันเพราะเป็นรถยนต์ที่คาดว่าประเทศไทยมีความได้เปรียบในการประกอบเนื่องจากขนาดตลาดรถปิคอัพของไทย เมื่อพิจารณาจากยอดขายมีขนาดใหญ่เป็นอันดับ 2 รองจากสหรัฐฯและปัจจุบันมีการใช้ชิ้นส่วนที่ผลิตภายในประเทศสูงถึงร้อยละ 70 ของชิ้นส่วนที่ใช้ในการประกอบทั้งหมด
ทฤษฎี-แนวคิดที่ใช้	แนวคิด Domestic Resource Cost (DRC) ของ Michael Bruno (1972) เป็นวิธีที่ใช้วัดความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบของอุตสาหกรรมเพื่อเป็นหลักเกณฑ์ในการตัดสินใจลงทุนหรือเพื่อให้เกิดการจัดสรรทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ DRC เป็นการวัดต้นทุนค่าเสียโอกาสที่แท้จริงในรูปของการใช้ทรัพยากรภายในประเทศในการได้มาหรือประหยัดซึ่งเงินตราต่างประเทศสุทธิ 1 หน่วยโดยมีข้อสมมุติว่า ราคาปัจจัยการผลิตโดยเปรียบเทียบไม่มีการเปลี่ยนแปลง การวัดระดับอุตสาหกรรมของอุตสาหกรรมจะดูจากค่า DRC ของแต่ละอุตสาหกรรมโดยเปรียบเทียบกับอัตราแลกเปลี่ยนที่แท้จริง (Shadow Exchange Rate) อุตสาหกรรมจะมีความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบเมื่อค่า DRC ต่้อัตราแลกเปลี่ยนที่แท้จริงมีค่าต่ำกว่า 1 ในทางกลับกัน ค่า DRC ต่้อัตราแลกเปลี่ยนที่แท้จริงมีมากกว่า 1 ย่อมแสดงว่า อุตสาหกรรมจะมีความเสียเปรียบโดยเปรียบเทียบ ดังนั้น DRC จึงสามารถใช้เป็นหลักเกณฑ์ในการเลือกลงทุนได้

แบบจำลอง-เครื่องมือ 1) การคำนวณค่า DRC ใช้วิธีการของ Juanjai Ajanunt, Supot Chunanuntathan and Sorrayuth Meenaphant (1984) ซึ่งทำการคำนวณค่า DRC ของภาคเศรษฐกิจต่างๆ โดยใช้ข้อมูลจากตารางปัจจัยผลผลิต (Input-Output Table) 2) การคำนวณค่า Shadow Exchange Rate ซึ่งก็คือ อัตราแลกเปลี่ยนที่แท้จริงที่สะท้อนถึงการบริโภค (การใช้) เงินตราต่างประเทศ 1 หน่วยในรูปของเงินตราภายในประเทศได้อย่างถูกต้อง 3) การคำนวณค่า Standard Conversion Factor ซึ่งก็คือ อัตราส่วนที่ใช้ในการแปลงราคาภายในประเทศให้เป็นราคา Border Price โดยแสดงอยู่ในรูปของราคาที่แท้จริงภายในประเทศ (Real Domestic Price) ซึ่ง SCF ก็คือ Official Exchange Rateหารด้วย Shadow Exchange Rate

สรุปโดยย่อ ผลการคำนวณ DRC ของอุตสาหกรรมยานยนต์โดยรวมพบว่า ค่า DRC/ SER ของอุตสาหกรรมมีค่ามากกว่า 1 โดยตลอดแสดงว่า อุตสาหกรรมยานยนต์ของไทยไม่มีความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบ สำหรับความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบของอุตสาหกรรมรถยนต์นั่งขนาด 1,600 ซี.ซี. และรถบรรทุกปิคอัพขนาด 1 ตัน โดยใช้ข้อมูลทศวรรษในปี 2537 ปรากฏว่ารถยนต์นั่งมีค่า DRC เท่ากับ 38.375 บาทต่อดอลลาร์และ DRC/ SER เท่ากับ 1.423 ซึ่งแสดงให้เห็นว่า อุตสาหกรรมรถยนต์นั่งของไทยไม่มีความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบ ขณะที่รถปิคอัพมีค่า DRC เท่ากับ 27.992 บาทต่อดอลลาร์และ DRC/ SER เท่ากับ 1.038 แสดงว่า อุตสาหกรรมรถปิคอัพของไทยอาจมีความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบอยู่บ้าง สำหรับการหาความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบของอุตสาหกรรมรถบรรทุกขนาดเล็ก (ปิคอัพ) ขนาด 1 ตัน ในปี 2538 โดยใช้ข้อมูลปฐมภูมิจากการสำรวจและสัมภาษณ์ผู้ประกอบการพบว่า ค่า DRC ของปิคอัพเท่ากับ 18.954-21.772 บาทต่อดอลลาร์และ DRC/ SER เท่ากับ 0.713-0.819 ตามข้อสมมุติว่า มีมูลค่าชิ้นส่วนภายในประเทศเป็นร้อยละ 60, 65 และ 70 ของต้นทุนการประกอบรถยนต์ ผลลัพธ์ที่ได้ชี้ให้เห็นว่า อุตสาหกรรมรถปิคอัพมีความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบ ซึ่งสอดคล้องกับผลการคำนวณ DRC/ SER ของรถปิคอัพในปี 2537 การที่อุตสาหกรรมประกอบรถปิคอัพของไทยมีความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบเนื่องจากการประหยัดจากขนาดในการผลิต ทำให้ต้นทุนการผลิตต่อหน่วยลดลง ประกอบกับนโยบายของรัฐบาลที่ยกเว้นการเก็บภาษีสรรพสามิตสำหรับ

รถปิคอัพ ทำให้ราคาจำหน่ายของรถปิคอัพถูกกว่ารถยนต์นั่งที่มีขนาดและคุณภาพใกล้เคียงกัน นอกจากนี้อุตสาหกรรมยานยนต์โดยรวมของไทยมีปัจจัยสนับสนุนหลายประการที่จะเอื้ออำนวยให้มีการเติบโตได้แก่ การประหยัดจากขนาด นโยบายรัฐบาล ขนาดตลาดภายในประเทศและตลาดส่งออก ภาครัฐบาลและเอกชนควรร่วมมือกันจัดอุปสรรคของอุตสาหกรรมไม่ว่าจะเป็นปัญหาของอุตสาหกรรมสนับสนุน การขาดแคลนวิศวกรและช่างเทคนิคเพื่อนำไปสู่การพัฒนาอุตสาหกรรมยานยนต์ของไทยให้ประสบความสำเร็จในการแข่งขันกับต่างประเทศในอนาคต

ชื่อผลงาน	ความต้องการถือเงิน : ศึกษากรณีประเทศไทยระหว่างปี 2525-2539
ลักษณะงาน	วิทยานิพนธ์
ผู้จัดทำ	น.ส. วันธิดา แก้วบางพระ (มหาวิทยาลัยรามคำแหง)
อาจารย์ที่ปรึกษา	รศ. อติ ไทยานันท์
ปีที่เสนอ	2540
วัตถุประสงค์โดยย่อ	+ เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการถือเงินกับปัจจัยที่เป็นตัวกำหนดความต้องการถือเงินตามแนวคิดของสำนักเคนส์และสำนักการเงินนิยม + เพื่อศึกษาค่าความยืดหยุ่นของความต้องการถือเงินกับปัจจัยที่กำหนด โดยทดสอบจากรูปแบบสมการความต้องการถือเงินที่สร้างขึ้นเพื่อชี้ให้เห็นว่า ตามแนวคิดของประชาชนในประเทศไทยนั้นมองว่าเงินเป็นสินค้าประเภทใด + เพื่อเปรียบเทียบการศึกษาเกี่ยวกับความต้องการถือเงินของประเทศไทยในความหมายของปริมาณเงินที่ต่างกันคือในความหมายแคบและความหมายกว้าง
ข้อมูลที่ใช้	เป็นข้อมูลทุติยภูมิ แบบอนุกรมเวลา รายปีตั้งแต่ พ.ศ. 2525-2539
ทฤษฎี-แนวคิดที่ใช้	อาศัยแนวความคิดเรื่องความต้องการถือเงินของ Keynes และของสำนักการเงินนิยมเป็นหลักพื้นฐานของการศึกษา
แบบจำลอง-เครื่องมือ	ใช้ทั้งการวิเคราะห์ในเชิงพรรณนาและเชิงปริมาณ โดยการสร้างสมการความต้องการถือเงินสองสมการตามแนวคิดของ Keynes และของสำนักการเงินนิยม และทำการประมาณค่าด้วยวิธีกำลังสองน้อยที่สุด (OLS) ซึ่งมีตัวแปรอิสระที่สำคัญคือ ระดับรายได้, อัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำ 3 เดือน และอัตราเงินเฟ้อที่คาดคะเน
สรุปโดยย่อ	จากการศึกษาพบว่าความต้องการถือเงินขึ้นอยู่กับระดับรายได้, อัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำ 3 เดือนและอัตราเงินเฟ้อที่คาดคะเนอย่างมีนัยสำคัญ โดยมีทิศทางความสัมพันธ์ที่เป็นไปตามทฤษฎีทั้งสามตัวแปร ส่วนประชาชนโดยทั่วไปของประเทศนั้นมีความคิดว่าเงินเป็นสินค้าฟุ่มเฟือย (Luxury Goods) จะเห็นได้จากค่าความยืดหยุ่นของความต้องการถือเงินต่อรายได้ที่มีค่ามากกว่าหนึ่ง และปริมาณเงินตามความหมายกว้างจะแสดงถึงอิทธิพลที่ได้รับจากการเปลี่ยนแปลงของปัจจัยที่กำหนดความต้องการถือเงินมากกว่าปริมาณเงินตามความหมายแคบ

ชื่อผลงาน	ความเป็นไปได้ของการใช้วิธีวิเคราะห์ทางเทคนิคในการทำนายราคาตลาดของหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย
ลักษณะงาน	วิทยานิพนธ์
ผู้จัดทำ	นาย ประเสริฐ วัจนปราชญ์ (มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์)
อาจารย์ที่ปรึกษา	รศ. สุปรียา ควรเดชะคุปต์
เดือน/ปี	ต.ค. 2540
วัตถุประสงค์โดยย่อ	+ เพื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างราคาลัทธิพย์ในปัจจุบันกับในอดีตของตลาดหลักทรัพย์ทั้งที่เป็นรายวัน, รายสัปดาห์, รายเดือน และทดสอบถึงราคาลัทธิพย์ของแต่ละกลุ่มหลักทรัพย์ด้วย
ข้อมูลที่ใช้	ใช้ข้อมูลดัชนีราคาลัทธิพย์ของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย และดัชนีราคาลัทธิพย์ของแต่ละกลุ่มหลักทรัพย์จำนวน 9 กลุ่มหลักทรัพย์เป็นรายวัน, รายสัปดาห์และรายเดือน ตั้งแต่ ม.ค. 2535 - ธ.ค. 2538
ทฤษฎี-แนวคิดที่ใช้	แนวคิดการวิเคราะห์ทางเทคนิค (Technical Analysis) ของหลักทรัพย์ต่างๆ เช่น ทฤษฎีดาว (Dow Theory) โดยใช้หลักการทดสอบหาความสัมพันธ์ของราคาลัทธิพย์ในอดีตและปัจจุบัน
แบบจำลอง-เครื่องมือ	ในการวิเคราะห์เชิงปริมาณได้ใช้วิธีการ Serial Correlation โดยการหาค่าสหสัมพันธ์ (Serial Correlation Coefficient) ของราคาลัทธิพย์ในรูป log หรือที่เรียกว่า log random walk model ตามแนวคิดของ Eugene F. Fama (1965)
สรุปโดยย่อ	ค่าเฉลี่ยของ Serial Correlation Coefficient ของการเปลี่ยนแปลงของราคาลัทธิพย์แสดงให้เห็นว่าการเคลื่อนไหวของราคาลัทธิพย์โดยรวมในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยไม่มีความสัมพันธ์กับราคาในอดีตไม่ว่าจะเป็นข้อมูลรายวัน, รายสัปดาห์และรายเดือน นั่นคือการใช้วิธีวิเคราะห์ทางเทคนิคจะไม่ได้ผล ในกรณีของราคาลัทธิพย์ในแต่ละกลุ่มหลักทรัพย์ (9 กลุ่ม) พบว่าราคาลัทธิพย์ในกลุ่มธุรกิจการเกษตร, กลุ่มสิ่งทอ-เครื่องนุ่งห่ม และรองเท้า ให้ผลการทดสอบโดยรวมคล้ายกับของดัชนีราคาลัทธิพย์ของประเทศไทยคือไม่มีความสัมพันธ์ระหว่างราคาลัทธิพย์ในอดีตกับในปัจจุบันแสดงว่าการใช้วิธีวิเคราะห์ทางเทคนิคจะไม่ได้ผล ส่วนหลักทรัพย์ในกลุ่มเครื่องใช้ไฟฟ้าและคอมพิวเตอร์, กลุ่มเงินทุนหลักทรัพย์, กลุ่มธนาคาร, กลุ่มประกันภัยและประกันชีวิต, กลุ่มพัฒนาอสังหาริมทรัพย์, กลุ่มพาณิชย์-การค้า และกลุ่มวัสดุก่อสร้างและตกแต่ง พบว่าราคาลัทธิพย์ของแต่ละกลุ่มในอดีตกับ

ในปัจจุบันมีความสัมพันธ์กัน ซึ่งแสดงว่าสามารถใช้การวิเคราะห์ทางเทคนิคเพื่อทำนายราคาหลักทรัพย์ล่วงหน้าได้ นอกจากนี้ยังพบว่าความสัมพันธ์ระหว่างการเปลี่ยนแปลงของดัชนีราคาหลักทรัพย์ในปัจจุบันและในอดีต เมื่อพิจารณาเป็นข้อมูลรายวันจะมีค่ามากที่สุด รองลงมาได้แก่ราคาหลักทรัพย์ในรายสัปดาห์และรายเดือนตามลำดับ

ชื่อผลงาน	ความเป็นไปได้ของระบบการเงินอาเซียน : บทเรียนจากระบบการเงินยุโรป
ลักษณะงาน	วิทยานิพนธ์
ผู้จัดทำ	พิมพ์พร จิ่งสวนันท์ (จุฬาฯ)
อาจารย์ที่ปรึกษา	อ. ดร. ชโยดม สรรพศรี
เดือน/ปี	ปีการศึกษา 2539
วัตถุประสงค์โดยย่อ	✦ ศึกษาขั้นตอนในการรวมตัวทางการเงินของสหภาพทางการเงินยุโรป โดยเฉพาะกลไกและระเบียบของระบบการเงินยุโรปว่ามีลักษณะการทำงานและมีผลต่อโครงสร้างและการปรับตัวของตัวแปรทางเศรษฐกิจต่างๆ อย่างไร ✦ พิจารณาเฉพาะสภาพอาเซียนก่อนการรวมตัวทางการเงินว่ามีลักษณะการปรับตัวและทิศทางของตัวแปรทางเศรษฐกิจอย่างไร จะเป็นส่วนส่งเสริมและอุปสรรคต่อความเป็นไปได้ที่จะเริ่มการรวมตัวทางการเงินหรือไม่ ✦ เปรียบเทียบโครงสร้างของสถาบันและนโยบายทางเศรษฐกิจในประเทศที่อยู่ในระบบการเงินยุโรปและประเทศกลุ่มอาเซียน ✦ เปรียบเทียบระหว่างประเทศยุโรปและอาเซียนเชิงสถิติ โดยการหาความสัมพันธ์ของค่าเฉลี่ยของช่วงเวลาก่อนการไ้ระบบการเงินยุโรปกับกลุ่มประเทศอาเซียนในช่วงเวลาปัจจุบันว่ามีลักษณะการเปลี่ยนแปลงในทิศทางเดียวกันหรือไม่ รวมถึงสภาพความผันผวนก่อนการรวมตัวทั้ง 2 กลุ่มประเทศ ✦ วิเคราะห์ความเป็นไปได้ในการใช้ระบบการเงินอาเซียนโดยนำผลจากการเปรียบเทียบเชิงโครงสร้างสถาบันและนโยบายและเปรียบเทียบเชิงสถิติ เพื่อประเมินความเป็นไปได้และคาดคะเนผลภายหลังการรวมตัวทางการเงินอาเซียน
ข้อมูลที่ใช้	ข้อมูลทุติยภูมิในช่วงปี 1985-1995 ซึ่งเป็นช่วงที่มีสภาพทางเศรษฐกิจที่คงที่และไม่มีเหตุการณ์ที่ไม่คาดคิดทางเศรษฐกิจ (Economic Shock) โดยศึกษาตัวแปรทางเศรษฐกิจที่สื่อโครงสร้างทางเศรษฐกิจและนโยบายของแต่ละประเทศในกลุ่มประเทศสมาชิกการเงินยุโรป 7 ประเทศกับกลุ่มประเทศสมาชิกอาเซียน 5 ประเทศได้แก่ อัตราการเติบโตทางเศรษฐกิจ ดุลบัญชีเดินสะพัดต่อ GDP งบประมาณรัฐบาลต่อ GDP หนี้สาธารณะต่อ GDP อัตราแลกเปลี่ยน อัตราเงินเฟ้อและอัตราดอกเบี้ย

ทฤษฎี-แนวคิดที่ใช้ ใช้แนวคิดทฤษฎีอาณาเขตเงินตราที่เหมาะสมกับอาเซียน (ASEAN With Optimum Currency Area Theory) เป็นทฤษฎีพื้นฐานในการพิจารณาการรวมตัวทางการเงินทั้งในแบบไม่เป็นทางการและเป็นทางการ

แบบจำลอง-เครื่องมือ การวิเคราะห์เชิงพรรณนาประกอบด้วยข้อมูลที่คำนวณเป็นค่าทางสถิติที่แสดงในรูปตารางและแผนภาพโดยนำข้อมูลความแปรปรวนของตัวแปรที่ศึกษาข้างต้นของประเทศ EMS 7 ประเทศ (เบลเยียม เดนมาร์ก ฝรั่งเศส เยอรมัน ไอร์แลนด์ อิตาลีและเนเธอร์แลนด์) ช่วง 1968-1995 ศึกษาสภาพก่อนและหลังการรวมตัวทางการเงิน (ปี 1978) กับประเทศอาเซียน 5 ประเทศ (มาเลเซีย อินโดนีเซีย ฟิลิปปินส์ สิงคโปร์และไทย) ช่วง 1985-1995 ศึกษาช่วงก่อนรวมตัวทางการเงิน ภายใต้ทฤษฎีอาณาเขตการเงินที่เหมาะสม

สรุปโดยย่อ จากการศึกษาพบว่า ตามทฤษฎีอาณาเขตเงินตราที่เหมาะสม มีปัจจัยเสริมจากระดับการเปิดประเทศที่สูงมากขึ้น และระดับอัตราเงินเฟ้อที่ปรับตัวและโน้มเอียงไปทางเดียวกัน แต่ยังมีอุปสรรคในการกีดกันการเคลื่อนย้ายแรงงานและทุน แต่อย่างไรก็ตามแนวโน้มผ่อนคลายในขนาด นอกจากนั้น ตามสภาพการปรับตัวเข้าหากันก่อนการรวมตัวทางการเงินพบว่า ปัจจัยทางงบประมาณต่อ GDP หนี้สาธารณะต่อ GDP และภาษีเงินเฟ้อต่อ GDP เป็นส่วนสนับสนุนต่อการตั้ง AMS แต่ขณะเดียวกันตัวแปรทางอัตราการเติบโตทางเศรษฐกิจ ดุลบัญชีเดินสะพัดต่อ GDP อัตราแลกเปลี่ยนและอัตราดอกเบี้ยเป็นอุปสรรคต่อ AMS เพราะมีลักษณะระดับที่ต่างกันและกระจายตัวออก

สำหรับการเปรียบเทียบความสัมพันธ์ของค่าเฉลี่ยและความแปรปรวนในตัวแปรเศรษฐกิจของประเทศที่อยู่ตั้งแต่เริ่มแรกใน EMS 7 ประเทศ ในช่วง 1968-1978 เปรียบเทียบกับประเทศ ASEAN 5 ประเทศในช่วง 1985-1995 พบว่า ตัวแปรทุกตัวยกเว้นบัญชีเดินสะพัดต่อ GDP มีช่วงเวลาส่วนใหญ่ยอมรับว่ามีความแปรปรวนไม่ต่างกัน โดยมีปัจจัยเสริมทางการคลังที่มีความสัมพันธ์ในทางตรงข้ามกันและมีอัตราเงินเฟ้อที่เกาะกลุ่มและปรับลดเข้าหากันเหมือนกัน

โดยสรุปความเป็นไปได้ของ AMS มีปัจจัยเสริมทางด้านการคลัง แต่มีปัญหาทางการเงินและโครงสร้างของเศรษฐกิจและนโยบายของรัฐบาลที่ต่างกัน ดังนั้นจึงควรมีสถาบันหรือความร่วมมือมารองรับ รวมถึงตั้งตลาดร่วมอาเซียนเพื่อเปิดเสรีในทุกตลาดระหว่างกัน

ชื่อผลงาน	ความเป็นเหตุเป็นผลของการออม การลงทุน ดุลงบประมาณ และดุลบัญชีเดินสะพัด : กรณีของประเทศไทย
ลักษณะงาน	วิทยานิพนธ์
ผู้จัดทำ	นาย ศุภโชค ศิวะเกื้อ (มหาวิทยาลัยรามคำแหง)
อาจารย์ที่ปรึกษา	รศ.ดร. เบญจพร ทังเกษมวัฒนา
ปีที่เสนอ	2540
วัตถุประสงค์โดยย่อ	✽ เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ที่เป็นเหตุเป็นผล (Causality) ที่ละ 2 ตัวแปร ระหว่างการออม การลงทุน ดุลงบประมาณ และดุลบัญชีเดินสะพัดของประเทศไทย
ข้อมูลที่ใช้	เป็นข้อมูลทศนิยม แบบอนุกรมเวลาในรายปีตั้งแต่พ.ศ. 2513 - 2540
ทฤษฎี-แนวคิดที่ใช้	อาศัยแนวคิดของ Keynes ที่ใช้ในการอธิบายดุลยภาพของระบบเศรษฐกิจนั้นคืออุปทานมวลรวมจะเท่ากับอุปสงค์มวลรวม ($Y \equiv C+I+G+NX$)
แบบจำลอง-เครื่องมือ	ใช้วิธีทดสอบความเป็นเหตุเป็นผลของ Granger หรือที่เรียกกันว่า Granger's Causality Test โดยใช้แบบจำลองทำการวิเคราะห์ตัวแปรที่กล่าวมาทีละคู่ (การออม การลงทุน ดุลงบประมาณ และดุลบัญชีเดินสะพัด) และใช้โปรแกรมสำเร็จรูป TSP เข้าช่วยในการประมวลผล
สรุปโดยย่อ	ผลการศึกษาในครั้งนี้ได้ใช้ผลลัพธ์ของข้อมูลใน 2 รูปแบบคือตัวแปรในเชิงระดับ (Level Variable) และตัวแปรในเชิงอัตราส่วนต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (Rate Variable) ซึ่งได้ผลดังนี้ - การลงทุนมวลรวมภายในประเทศส่งผลต่อการออมมวลรวมประชาชาติ ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 94 ทั้งในรูปของข้อมูลเชิงระดับและเชิงอัตราส่วน - ดุลงบประมาณ (การออมภาครัฐบาล) ส่งผลต่อการออมมวลรวมประชาชาติ ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 99 ในรูปของข้อมูลเชิงระดับ แต่อัตราส่วนของการออมมวลรวมประชาชาติต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศกลับส่งผลต่ออัตราส่วนของดุลงบประมาณ (การออมภาครัฐบาล) ต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 98 - ดุลบัญชีเดินสะพัด (เงินออมจากภายนอกประเทศ) ส่งผลต่อการออมมวลรวมประชาชาติ ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 90 และมีผลกลับต่อกัน ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 91 ในรูปของข้อมูลเชิงระดับ แต่อัตรา

ส่วนของดุลบัญชีเดินสะพัด (เงินออมจากภายนอกประเทศ) ต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศส่งผลต่อการออมมวลรวมประชาชาติต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 99 เพียงด้านเดียว

- ดุลงบประมาณ (การออมภาครัฐบาล) ส่งผลต่อดุลบัญชีเดินสะพัด (เงินออมจากภายนอกประเทศ) ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 94

- ไม่มีความสัมพันธ์เชิงเหตุผลระหว่างการลงทุนมวลรวมประชาชาติกับดุลงบประมาณ (การออมของภาครัฐบาล) และระหว่างการลงทุนมวลรวมประชาชาติกับดุลบัญชีเดินสะพัด (เงินออมจากภายนอกประเทศ) ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 90 ขึ้นไป

ชื่อผลงาน	ความไม่มีประสิทธิภาพเชิงเทคนิคในอุตสาหกรรมการผลิต
ลักษณะงาน	วิทยานิพนธ์
ผู้จัดทำ	นาย สิทธิศักดิ์ โพนเงิน (มหาวิทยาลัยรามคำแหง)
อาจารย์ที่ปรึกษา	รศ.ดร. ไกร โพธิ์งาม
ปีที่เสนอ	2540
วัตถุประสงค์โดยย่อ	+ เพื่อตรวจสอบประสิทธิภาพเชิงเทคนิคการผลิตของอุตสาหกรรม
ข้อมูลที่ใช้	เป็นข้อมูลทุติยภูมิแบบภาคตัดขวางในปีพ.ศ. 2536 - พ.ศ. 2537 โดยการ จัดจำแนกตามประเภทของอุตสาหกรรมในประเทศไทย (Thailand Standard Industrial Classification : TSIC) และขนาดของกิจการที่ใช้ ทำการศึกษาจะใช้ อุตสาหกรรมที่มีบุคคลทำงานตั้งแต่ 20 คนขึ้นไป
ทฤษฎี-แนวคิดที่ใช้	อาศัยฟังก์ชันการผลิต (Production Function) ในรูปแบบต่างๆ เช่น Constant Elasticity of Substitution (CES), Linear Programming, Cobb-Douglas และ Translog Stochastic
แบบจำลอง-เครื่องมือ	ใช้ทั้งการวิเคราะห์เชิงพรรณนาและเชิงปริมาณ โดยการสร้างสมการถดถอย เชิงซ้อน (Multiple Regression) ในรูป Log-Linear เพื่อประมาณ การสมการการผลิตของอุตสาหกรรมในแต่ละหมวด สำหรับเครื่องมือใน การวิเคราะห์ประมาณค่าความไม่มีประสิทธิภาพทางเทคนิค (Average Technical Inefficiency : ATI) คือ Translog Stochastic Frontier Production Function ซึ่งมีปัจจัยการผลิตที่สำคัญได้แก่ จำนวนแรงงาน, มูลค่าวัตถุดิบ-อุปกรณ์ และมูลค่าสินทรัพย์ถาวรเบื้องต้น
สรุปโดยย่อ	จากผลการศึกษาพบว่า อุตสาหกรรมการผลิตเกือบทั้งหมดที่ทดสอบนั้น ไม่มีประสิทธิภาพเชิงเทคนิคการผลิต ซึ่งหมวดอุตสาหกรรมการผลิต กระดาษ ผลิตภัณฑ์กระดาษ การพิมพ์และการโฆษณาเป็นหมวดที่ไม่มี ประสิทธิภาพเชิงเทคนิคมากที่สุด โดยมีค่าความไม่มีประสิทธิภาพเชิง เทคนิค (ATI) เท่ากับ 0.98 รองลงมาได้แก่อุตสาหกรรมการผลิตผลิตภัณฑ์โลหะ เครื่องจักรอุปกรณ์ (ATI = 0.876), อุตสาหกรรมการผลิตสิ่งทอ สิ่งถัก เครื่องแต่งกาย หนังสือพิมพ์ และผลิตภัณฑ์หนังสือพิมพ์ (ATI = 0.776), อุตสาหกรรมการผลิตเคมีภัณฑ์ ผลิตภัณฑ์เคมี น้ำมันปิโตรเลียม ถ่านหิน ยาง และพลาสติก (ATI = 0.711), อุตสาหกรรมการผลิตอาหาร เครื่องมือและยาสูบ (ATI = 0.496), อุตสาหกรรมการผลิตไม้ ผลิตภัณฑ์จากไม้ (ATI = 0.446) และอุตสาหกรรมการผลิตโลหะขั้นมูลฐาน (ATI = 0.375) ส่วนอุตสาหกรรมการผลิตผลิตภัณฑ์จากแร่โลหะ

นั่นเป็นอุตสาหกรรมที่มีประสิทธิภาพเชิงเทคนิคสูงที่สุด โดยมีค่าความไม่
มีประสิทธิภาพเชิงเทคนิค (ATI) เท่ากับ ศูนย์

ชื่อผลงาน	ความเร็วในการปรับตัวของราคาหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย
ลักษณะงาน	วิทยานิพนธ์
ผู้จัดทำ	นางสาวนุชนีย์ แซ่หลี่ (มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์)
อาจารย์ที่ปรึกษา	ผศ. ดร. ปราการ อภาศิลป์
เดือน/ปี	31 พฤษภาคม 2539
วัตถุประสงค์โดยย่อ	❖ วัดและเปรียบเทียบความเร็วในการปรับตัวของราคาหลักทรัพย์ต่อข่าวสารข้อมูลของตลาดหลักทรัพย์ (Speed of Price Adjustment to Information) ก่อนและหลังการนำระบบคอมพิวเตอร์มาใช้ในการซื้อขายหลักทรัพย์ ❖ วัดและเปรียบเทียบความเร็วในการปรับตัวของราคาหลักทรัพย์ต่อข่าวสารข้อมูลของบริษัทที่มีขนาดต่างกันที่อยู่ในตลาดหลักทรัพย์ ❖ วัดและเปรียบเทียบความเร็วในการปรับตัวของราคาหลักทรัพย์ต่อข่าวสารข้อมูลของบริษัทที่มีความแปรปรวนของผลตอบแทนต่างกันที่อยู่ในตลาดหลักทรัพย์
ข้อมูลที่ใช้	เป็นข้อมูลราคาปิดของหุ้นสามัญจำนวน 108 หลักทรัพย์ที่มีการซื้อขายในตลาด ณ 16 มิถุนายน 2531 มาคำนวณหาผลตอบแทนของหลักทรัพย์และข้อมูล 16 มิถุนายน 2531- 16 พฤษภาคม 2534 รวม 720 วันทำการ เป็นตัวแทนของช่วงเวลาก่อนทำการซื้อขายหลักทรัพย์ด้วยระบบคอมพิวเตอร์ (31 พฤษภาคม 2534 เป็นวันเริ่มการซื้อขายด้วยระบบคอมพิวเตอร์) และ 14 มิถุนายน 2534- 25 พฤษภาคม 2537 รวม 720 วันทำการเป็นตัวแทนของช่วงเวลาก่อนทำการซื้อขายหลักทรัพย์ด้วยระบบคอมพิวเตอร์
ทฤษฎี-แนวคิดที่ใช้	ใช้แนวคิดที่นำไปสู่ความมีประสิทธิภาพของตลาด (Random Walk Theory) กล่าวว่า พฤติกรรมการเคลื่อนไหวของราคาเป็นไปอย่างสุ่มขาดความแน่นอน ราคาหลักทรัพย์ในอดีตไม่สามารถนำมาทำนายราคาหลักทรัพย์ที่จะเกิดขึ้นในอนาคตได้
แบบจำลอง-เครื่องมือ	ใช้การวิเคราะห์เชิงปริมาณ โดยใช้แบบจำลอง Partial Adjustment Model With Noise ในการประมาณค่าสัมประสิทธิ์ในการปรับตัวของราคาหลักทรัพย์ (Price adjustment coefficient) สู่ราคาดุลยภาพ โดยมีสมมุติฐานที่ใช้ในการศึกษา คือ 1) เชื่อว่า การปรับตัวของราคาหลักทรัพย์ต่อข่าวสารข้อมูล หลังจากนำระบบคอมพิวเตอร์มาใช้จะปรับตัวได้

รวดเร็ววก่อนหน้านั้น 2) เชื่อว่า การปรับตัวของราคาหลักทรัพย์ต่อข่าวสารข้อมูลของบริษัทขนาดใหญ่จะปรับได้เร็วกว่าบริษัทขนาดเล็กทั้งก่อนและหลังนำระบบคอมพิวเตอร์มาใช้ 3) เชื่อว่า การปรับตัวของราคาหลักทรัพย์ต่อข่าวสารข้อมูลของบริษัทที่มีความแปรปรวนสูงน่าจะปรับตัวแบบมีการตอบสนองต่อข่าวสารเกินจริง (Overreaction) กว่าบริษัทที่มีความแปรปรวนต่ำทั้งก่อน-หลังการนำระบบคอมพิวเตอร์มาใช้ในการซื้อขายหลักทรัพย์

สรุปโดยย่อ

จากการศึกษาพบว่า การนำระบบคอมพิวเตอร์มาใช้ในการซื้อขายหลักทรัพย์ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพของตลาด การปรับตัวของราคาหลักทรัพย์จะสะท้อนข้อมูลได้เพียงบางส่วน โดยก่อนนำระบบคอมพิวเตอร์มาใช้ พฤติกรรมการปรับตัวของราคาจะมีการตอบสนองต่อข้อมูลข่าวสารมากเกินไป สำหรับผลของขนาดของบริษัทที่ออกหลักทรัพย์ต่อความเร็วในการปรับตัวของราคาหลักทรัพย์พบว่า ราคาหลักทรัพย์ของบริษัทขนาดใหญ่ปรับตัวได้เร็วกว่าราคาหลักทรัพย์ของบริษัทขนาดกลางและเล็ก และมีพฤติกรรม Overreaction เกิดขึ้นด้วยทั้งก่อนและหลังใช้ระบบคอมพิวเตอร์ และผลการศึกษาความเร็วในการปรับตัวของราคาหลักทรัพย์เมื่อแบ่งกลุ่มเป็นหุ้นกลุ่ม high variance กับกลุ่ม low variance พบว่า หุ้นกลุ่ม low variance สามารถปรับตัวเข้าใกล้ 1 ได้เร็วกว่ากลุ่ม high variance โดยเฉพาะหลังจากนำคอมพิวเตอร์มาใช้แล้ว ค่า g จะเข้าใกล้ 1 ได้เร็วกว่า ไม่ว่าจะเป็นหุ้นกลุ่ม low หรือ high variance แสดงว่า ราคาหลักทรัพย์สะท้อนข้อมูลข่าวสารได้เต็มที่

ชื่อผลงาน	ความสอดคล้องของการกำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำกับสภาวะทางเศรษฐกิจในประเทศไทย
ลักษณะงาน	วิทยานิพนธ์
ผู้จัดทำ	นาย ชุตติพงษ์ บุญศรีประชา (มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์)
อาจารย์ที่ปรึกษา	รศ.ดร. ประดิษฐ์ ชาสมบัติ
เดือน/ปี	พฤษภาคม 2539
วัตถุประสงค์โดยย่อ	+ เพื่อศึกษาวิธีการกำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำ และการเปลี่ยนแปลงของอัตราค่าจ้างขั้นต่ำ + เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความสอดคล้องของการกำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำกับการเปลี่ยนแปลงดัชนีราคาผู้บริโภค (CPI) การขยายตัวทางเศรษฐกิจ, ผลิตภาพแรงงาน และค่าจ้างตลาด
ข้อมูลที่ใช้	เป็นข้อมูลทุติยภูมิ รายปีในช่วงปี พ.ศ. 2520 - 2537 โดยการแบ่งท้องที่ออกเป็น 6 ส่วน คือ กทม., ปริมาณพล, ภาคกลาง, ภาคเหนือ, ภาคตะวันออก และภาคใต้
ทฤษฎี-แนวคิดที่ใช้	อาศัยแนวคิดเกี่ยวกับการกำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำ ตามลักษณะโครงสร้างตลาด และตามแนวทางขององค์การแรงงานระหว่างประเทศ (International Labour Organization : ILO)
แบบจำลอง-เครื่องมือ	ใช้ทั้งการวิเคราะห์ในเชิงพรรณนา และเชิงปริมาณโดยวิธีการเปรียบเทียบอัตราการเพิ่มของค่าจ้างขั้นต่ำ กับตัวแปรทางเศรษฐกิจต่าง ๆ สำหรับการวิเคราะห์ความสอดคล้องของการกำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำนั้นจะใช้ทั้งวิธีการวิเคราะห์ สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่าย (Simple Correlation) และการวิเคราะห์ในรูปสมการถดถอยเชิงซ้อน (Multiple Regression) เพื่อดูความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต่าง ๆ ต่ออัตราค่าจ้าง เช่น CPI ผลิตภัณท์มวลรวมรายภาค, ผลิตภาพแรงงานเฉลี่ยและค่าจ้างตลาด
สรุปโดยย่อ	จากผลการศึกษาทั้งในเชิงพรรณนาและเชิงปริมาณนั้นพบว่าให้ผลที่คล้ายคลึงกันกล่าวคือ ไม่ว่าสภาวะเศรษฐกิจจะเป็นเช่นใดทั้งในระยะสั้นและระยะยาวแล้ว การกำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำมีความสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงดัชนีราคาผู้บริโภคในเชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญ และมีอัตราการเพิ่มที่สูงกว่าอัตราการเพิ่มของดัชนีราคาผู้บริโภคด้วย ส่วนด้านปัจจัยการขยายตัวทางเศรษฐกิจในรายภาคพบว่าไม่มีัยสำคัญต่ออัตราค่าจ้างขั้นต่ำในทุกภาค แสดงว่าการกำหนดค่าจ้างขั้นต่ำยังขาดความสอดคล้องกับการขยายตัวทางเศรษฐกิจในรายภาค ซึ่งปัจจัยทางด้านผลิตภาพของ

แรงงานก็ให้ผลการศึกษาในลักษณะเช่นเดียวกันนี้ ส่วนปัจจัยค่าจ้างตลาดนั้นจากการทดสอบด้วยวิธีถดถอยเชิงซ้อนพบว่าไม่มีนัยสำคัญทางสถิติต่ออัตราค่าจ้างขั้นต่ำ แต่ว่าการทดสอบโดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พบว่าในระยะยาวแล้วกลับมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งความสอดคล้องของการกำหนดค่าจ้างขั้นต่ำกับค่าจ้างตลาดในเขตกรุงเทพฯ และปริมณฑลจะมีความสอดคล้องกับสภาวะทางเศรษฐกิจ และปัจจัยต่าง ๆ ในระดับสูงกว่าในภาคอื่น ๆ ทั้งนี้เพราะมีความสมบูรณ์ของข้อมูลข่าวสารมากกว่า

ชื่อผลงาน	ความสัมพันธ์ของระบบโทรคมนาคมต่อการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ
ลักษณะงาน	วิทยานิพนธ์
ผู้จัดทำ	นส. นฤมล ดีสุวรรณ (จุฬาฯ)
อาจารย์ที่ปรึกษา	ผศ. ดร. จิตตภัทร เครือวรรณ
เดือน/ปี	ปีการศึกษา 2540
วัตถุประสงค์โดยย่อ	✦ ศึกษาความสัมพันธ์ของระบบโทรคมนาคมและการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศในประเทศไทย ✦ ศึกษาเปรียบเทียบระหว่างระบบสาธารณูปโภคและระบบโทรคมนาคมที่มีผลต่อการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศในประเทศไทย ✦ ศึกษาเปรียบเทียบระหว่างภาคและจังหวัดถึงผลกระทบของระบบโทรคมนาคม ระบบสาธารณูปโภคและปัจจัยอื่นๆ ที่มีผลต่อการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ
ข้อมูลที่ใช้	ใช้ข้อมูลทุติยภูมิแบบอนุกรมเวลาในช่วงปี คศ. 1982-1994 ข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาได้แก่ การลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศจะใช้จำนวนเงินลงทุนจากต่างประเทศที่ได้รับอนุญาตแล้ว, สิทธิประโยชน์ที่ได้รับจาก BOI, รายได้ต่อหัว, ผลิตภัณฑ์มวลรวมของจังหวัด, อัตราการเจริญเติบโตของรายได้และจำนวนแรงงาน, ระบบโทรคมนาคมแทนด้วยจำนวนหมายเลขโทรศัพท์, ระบบสาธารณูปโภคแทนด้วยปริมาณการใช้ไฟฟ้าและปริมาณการผลิตน้ำประปา, จำนวนสาขาของธนาคารพาณิชย์ จังหวัดที่เป็นตัวแทนของภาคกลางใช้จังหวัดสระบุรี อโยธยาและลพบุรี จังหวัดที่เป็นตัวแทนของภาคเหนือ ใช้จังหวัดเชียงใหม่ ลำปางและเชียงราย จังหวัดที่เป็นตัวแทนของภาคใต้ใช้จังหวัดสุราษฎร์ธานี ชุมพรและนราธิวาส
ทฤษฎี-แนวคิดที่ใช้	ทฤษฎีการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศแบ่งเป็น 1) ทฤษฎีการจัดการองค์กร (Theory of Industrial Organization) 2) ทฤษฎีวิวัจจรผลผลิต (Product Cycle Theory) 3) โครงสร้างตลาดแบบผู้แข่งขันน้อยราย 4) ทฤษฎีการสังเคราะห์ปัจจัยต่างๆ ที่กำหนด การลงทุนระหว่างประเทศ
แบบจำลอง-เครื่องมือ	แบบจำลองการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศระยะยาวและระยะสั้น การลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศขึ้นอยู่กับรายได้ต่อหัวประชากร, จำนวนแรงงานในแต่ละจังหวัด, จำนวนหมายเลขโทรศัพท์ในแต่ละจังหวัด, ปริมาณการใช้ไฟฟ้าในแต่ละจังหวัด, ปริมาณการผลิตน้ำประปาในแต่ละจังหวัด, สิทธิประโยชน์ที่ได้รับจาก BOI, ผลิตภัณฑ์มวลรวมของ

จังหวัด, อัตราการเจริญเติบโตของรายได้, จำนวนสาขาของธนาคารพาณิชย์ โดยตัวแปรอิสระทุกตัวในสมการมีความสัมพันธ์เป็นบวกกับการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ การทดสอบแบบจำลองใช้วิธี Cointegration และ Error Correction Model ซึ่งเป็นเทคนิคของ Engle and Granger

สรุปโดยย่อ

การศึกษาพบว่า ไม่สามารถสรุปได้ว่า ระบบโทรคมนาคมมีความจำเป็นต่อการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ เนื่องจากว่า ระบบโทรคมนาคมมีผลต่อการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศในบางจังหวัดเท่านั้น ส่วนระบบสาธารณูปโภคจะมีผลต่อการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศในเกือบทุกจังหวัด ในการศึกษาพบว่า ปัจจัยต่างๆ ที่นำมาศึกษามีความสัมพันธ์เชิงดุลยภาพในระยะยาว (Cointegrated) กับการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศในทั้ง 9 จังหวัด แต่พบว่า รูปแบบของความสัมพันธ์ในแบบจำลองแตกต่างกันออกไปในแต่ละจังหวัด และผลการทดสอบการปรับตัวในระยะสั้นด้วยวิธี ECM สรุปได้ว่า ในระยะสั้นหากเกิดการเปลี่ยนแปลงในปัจจัยต่างๆ นอกเหนือจากที่มีในแบบจำลอง จะไม่ทำให้ดุลยภาพในระยะยาวเปลี่ยนแปลงไป เนื่องจากในการศึกษาพบว่า ตัวแปรอิสระมีความสัมพันธ์กันมากทำให้เกิดปัญหา Multicollinearity อย่างไรก็ตาม จากผลการศึกษาได้ข้อสรุปว่า รัฐบาลควรขยายระบบสาธารณูปโภคต่อไป ในขณะที่ควรขยายระบบโทรคมนาคมไปพร้อมๆ กัน เพราะถือว่า เป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้เกิดการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศในบางจังหวัด เพื่อที่จะสร้างพื้นที่ในประเทศไทยเป็นพื้นที่ๆ นำลงทุนต่อไป

ชื่อผลงาน	ความสัมพันธ์ระหว่างเงินทุนต่างประเทศและการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศไทย
ลักษณะงาน	วิทยานิพนธ์
ผู้จัดทำ	นางสาวบุษกร ถาวรประสิทธิ์ (เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต)
อาจารย์ที่ปรึกษา	ผศ.ดร.ศศิเพ็ญ พวงสายใจ
เดือน/ปี	10 กันยายน 2541
วัตถุประสงค์โดยย่อ	+ เพื่อศึกษาถึงลักษณะและแนวโน้มของเงินทุนต่างประเทศในประเทศไทย + เพื่อศึกษาถึงความสัมพันธ์หรือผลกระทบของเงินทุนต่างประเทศที่ไหลเข้าประเภทต่างๆ ได้แก่ การลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ หนี้ต่างประเทศภาคเอกชน และหนี้ต่างประเทศภาครัฐบาล ที่มีผลต่อการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศไทย
ข้อมูลที่ใช้	ข้อมูลที่ใช้เป็นข้อมูลทุติยภูมิทั้งหมด ซึ่งเป็นข้อมูลทางเศรษฐกิจระดับมหภาคของประเทศแบบอนุกรมเวลา โดยแหล่งที่มาของข้อมูล ได้แก่ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ สำนักงานสถิติแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี และธนาคารแห่งประเทศไทย
ทฤษฎี-แนวคิดที่ใช้	ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องในการศึกษานี้มี 2 ทฤษฎี คือ 1) ทฤษฎีการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ 2) ทฤษฎีเงินทุนไหลเข้าจากต่างประเทศ
แบบจำลอง-เครื่องมือ	การศึกษานี้ได้ใช้การประยุกต์แบบจำลองการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของสำนักนีโอคลาสสิก โดยกำหนดรูปแบบของกระบวนการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจผ่านทางฟังก์ชันการผลิต ใช้ข้อมูลทุติยภูมิในช่วงปี พ.ศ.2518-2538 รวมระยะเวลา 21 ปี โดยแยกวิธีการศึกษาเพื่อประมาณค่าความสัมพันธ์เป็น 3 วิธีคือวิธีกำลังสองน้อยที่สุด (OLS) ในกรณีที่แบบจำลองเป็นระบบสมการเดียววิธีกำลังสองน้อยที่สุดสองชั้น (2SLS) ในกรณีที่ระบบสมการมีสมการเกี่ยวเนื่องของการลงทุนภายในประเทศ และวิธี Co-integration และ Error Correction ในกรณีที่หาความสัมพันธ์ระยะยาว
สรุปโดยย่อ	ผลการศึกษาพบว่า การเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศไทยต้องการการลงทุนเป็นจำนวนมาก แต่การออมภายในประเทศมีไม่เพียงพอจำเป็นต้องนำเงินทุนต่างประเทศเข้ามา เงินทุนต่างประเทศส่วนใหญ่จะเป็นการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ หนี้ต่างประเทศภาคเอกชนและหนี้ต่างประเทศภาครัฐบาล ในระยะที่ผ่านมาพบว่าการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศและหนี้ต่างประเทศภาคเอกชนมีแนวโน้มสูงขึ้น ในขณะที่หนี้ต่างประเทศ

ประเทศภาคีรัฐบาลมีลักษณะที่ไม่ต่อเนื่องขึ้นอยู่กับการบริหารงานและการใช้นโยบายของรัฐบาล

สำหรับผลการศึกษาความสัมพันธ์ของเงินทุนต่างประเทศที่มีต่อการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจโดยวิธี (OLS) พบว่าอัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ จะมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกับอัตราส่วนการลงทุนภายในประเทศต่อ GDP อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.10 ในขณะที่อัตราส่วนการลงทุนจากต่างประเทศต่อ GDP ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติกับอัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ แต่เมื่อแยกประเภททางการลงทุนต่างประเทศเป็นการลงทุนโดยตรง นี่ต่างประเทศภาคเอกชนและนี่ต่างประเทศภาคีรัฐบาล พบว่า อัตราส่วนการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศต่อ GDP จะมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับอัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แต่อัตราส่วนหนี้สินต่างประเทศภาคเอกชนต่อ GDP จะมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับอัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สำหรับอัตราส่วนนี้ต่างประเทศภาคีรัฐบาลต่อ GDP และอัตราการเจริญเติบโตของแรงงาน จะไม่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงของอัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ เนื่องจากการลงทุนภายในประเทศสามารถอธิบายได้ด้วยตัวแปรอื่นๆ เช่นอัตราการเปลี่ยนแปลงของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ อัตราการเปลี่ยนแปลงการขยายสินเชื่อของธนาคารพาณิชย์ อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ยืมด้านของธนาคารพาณิชย์และอัตราเงินเฟ้อ จึงใช้วิธี 2SLS เพื่อทดสอบความสัมพันธ์ที่แท้จริงของการลงทุนภายในประเทศและการลงทุนจากต่างประเทศที่มีต่อการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ ผลการศึกษพบว่าอัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจจะมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกับอัตราส่วนการลงทุนภายในประเทศต่อ GDP และอัตราส่วนการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศต่อ GDP อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.10 ในขณะที่อัตราส่วนหนี้ต่างประเทศภาคเอกชนต่อ GDP อัตราส่วนหนี้ต่างประเทศภาคีรัฐบาลต่อ GDP และอัตราส่วนการลงทุนของแรงงานจะไม่มีผลต่ออัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ และจากวิธี Co-integration และ Error Correction พบว่าอัตราส่วนการลงทุนภายในประเทศต่อ GDP อัตราส่วนการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศต่อ GDP และอัตราส่วนหนี้ต่างประเทศภาคเอกชนต่อ GDP จะมีความสัมพันธ์ระยะยาวกับอัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ ในขณะที่

อัตราส่วนนี้ต่างประเทศภาครัฐบาลต่อ GDP และอัตราการเจริญเติบโตของแรงงาน จะไม่มีความสัมพันธ์ระยะยาวกับอัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ

ผลการศึกษาดังกล่าวสรุปได้ว่า เงินทุนต่างประเทศต่างชนิดกัน จะให้ผลกระทบในลักษณะที่แตกต่างกัน นั่นคือการเพิ่มการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศทำให้การเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจเพิ่มขึ้น การเพิ่มหนี้ต่างประเทศภาคเอกชนทำให้การเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจลดลง ในขณะที่การเพิ่มหนี้ต่างประเทศภาครัฐบาลจะไม่มีผลต่อการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ ดังนั้นการดำเนินนโยบายของรัฐบาลจึงควรเป็นไปอย่างจำแนกประเภทนั้นคือ ในด้านการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศรัฐบาลควรมีนโยบายส่งเสริมและสนับสนุน ส่วนหนี้ต่างประเทศภาคเอกชน รัฐบาลควรมีการควบคุมเงินกู้ทั้งในด้านปริมาณและคุณภาพของการใช้เงินกู้เหล่านั้นเพื่อมิให้เกิดปัญหาภาระหนี้ต่างประเทศมากเกินไป

ชื่อผลงาน	ความสัมพันธ์ระหว่างฐานเงินและปริมาณเงินตามคำจำกัดความของธนาคารแห่งประเทศไทย และที่ควรปรับปรุงใหม่
ลักษณะงาน	วิทยานิพนธ์
ผู้จัดทำ	นาย ไกลรุ่ง คล่องธนกิจ (มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์)
อาจารย์ที่ปรึกษา	ดร. อรุณ เกียรติสาร
เดือน/ปี	พฤษภาคม 2539
วัตถุประสงค์โดยย่อ	+ เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างฐานเงิน และปริมาณเงินในกรณีที่ใช้คำจำกัดความ "ปริมาณเงิน" ของธนาคารแห่งประเทศไทย และในกรณีที่มีการปรับปรุงส่วนประกอบของ "ปริมาณเงิน" ทั้งในความหมายแคบและความหมายกว้าง + เพื่อพิจารณาผลกระทบของปัจจัยที่เป็นส่วนประกอบของตัวชี้วัดทางการเงิน ในกรณีก่อนและหลังที่มีการปรับปรุงส่วนประกอบของปริมาณเงิน
ข้อมูลที่ใช้	เป็นข้อมูลทุติยภูมิ แบบอนุกรมเวลาเป็นรายไตรมาสตั้งแต่ พ.ศ. 2531 - 2537 รวม 7 ปี ซึ่งจะใช้ข้อมูลใน 2 รูปแบบคือ ข้อมูลดิบและข้อมูลที่มีการปรับตามฤดูกาล (Seasonal Adjustment)
ทฤษฎี-แนวคิดที่ใช้	แนวคิดปริมาณเงินทั้งในความหมายกว้างและความหมายแคบ ฐานเงิน และตัวชี้วัดทางการเงิน โดยในการปรับปรุงส่วนประกอบของ "ปริมาณเงิน" นั้นหมายถึง การเพิ่มรายการบัญชีเงินฝากออมทรัพย์ที่ทำบัตร ATM และรายการยอดเงินการใช้จ่ายบัตรเครดิตที่ออกโดยธนาคารพาณิชย์ของไทย และของต่างประเทศที่เปิดสาขาในประเทศไทยเข้าไปในคำจำกัดความของปริมาณเงินในความหมายแคบ และเพิ่มรายการปริมาณเงินจากสถาบันการเงินอื่นเข้าไปในคำจำกัดความของปริมาณเงินในความหมายกว้าง
แบบจำลอง-เครื่องมือ	ใช้ทั้งการวิเคราะห์ในเชิงพรรณนาและเชิงปริมาณ โดยอาศัยแบบจำลองในรูปแบบสมการถดถอยเชิงซ้อน (Multiple Regression Analysis) ด้วยวิธีกำลังสองน้อยที่สุด (OLS) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างฐานเงินและปริมาณเงินในประเทศไทย ทั้งในความหมายแคบและความหมายกว้าง และศึกษาถึงปัจจัยที่มีผลกระทบต่อตัวชี้วัดทางการเงิน โดยในแต่ละแบบจำลองนั้นจะแบ่งการศึกษาออกเป็น 6 กรณีคือ มีอัตราเงินดอลลาร์ส่วนเกินตั้งแต่ 0% - 5% โดยมีอัตราส่วนเงินดอลลาร์ส่วนเกินตามกฎหมายเท่ากับ 7% ในทุกกรณี

สรุปโดยย่อ

จากการศึกษาพบว่า ปริมาณเงินในระบบเศรษฐกิจจะถูกกำหนดโดยฐานเงิน และตัวทวิคูณทางการเงิน ดังนั้นนโยบายการเงินในระยะสั้นจึงมักจะกระทำผ่านฐานเงินเนื่องจากสามารถทราบข้อมูลได้อย่างรวดเร็ว และความสัมพันธ์ระหว่างฐานเงินต่อปริมาณเงินผ่านตัวทวิคูณทางการเงินนั้นเป็นความสัมพันธ์ที่ค่อนข้างจะมั่นคงในระยะสั้นๆ ซึ่งเมื่อมีการปรับปรุงส่วนประกอบของปริมาณเงินทั้งในความหมายกว้างและความหมายแคบแล้วพบว่าปริมาณเงินมีความสัมพันธ์กับฐานเงินมากกว่าในความหมายเดิมทั้งในกรณีที่ใช้ข้อมูลดิบและข้อมูลที่ปรับตามฤดูกาลแล้ว และในส่วนของค่าตัวทวิคูณทางการเงินนั้นก็พบว่าเมื่อมีการปรับปรุงส่วนประกอบของปริมาณเงินในแบบใหม่แล้วตัวทวิคูณทางการเงิน จะมีค่าสูงกว่าในกรณีแบบเดิมของธนาคารแห่งประเทศไทยเสมอ ทั้งในกรณีที่ใช้ข้อมูลดิบและข้อมูลที่ปรับฤดูกาลแล้ว ทางด้านผลการศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อตัวทวิคูณทางการเงินนั้นพบว่า เมื่อพิจารณาปริมาณเงินในความหมายแคบในกรณีเดิมของธนาคารแห่งประเทศไทยนั้น ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงของตัวทวิคูณทางการเงินมากที่สุดคือ อัตราส่วนเงินฝากทั้งสิ้นของประชาชนต่อเงินฝากเพื่อเรียกทั้งกรณีที่ใช้ข้อมูลดิบและข้อมูลที่ปรับตามฤดูกาล ส่วนปริมาณเงินในความหมายกว้างในกรณีของธนาคารแห่งประเทศไทยนั้นพบว่า ในกรณีที่ใช้ข้อมูลดิบปัจจัยที่มีอิทธิพลมากที่สุดคือ อัตราส่วนการถือเงินสดต่อเงินฝากเพื่อเรียก (ในกรณีที่อัตราส่วนเงินสดสำรองส่วนเกินเท่ากับ 0% และ 1%), อัตราส่วนเงินฝากประจำต่อเงินฝากเพื่อเรียก (ในกรณีที่อัตราส่วนเงินสดสำรองส่วนเกินเท่ากับ 2% และ 3%) และอัตราส่วนเงินสดสำรองทั้งหมด (กรณีอัตราส่วนเงินสดสำรองส่วนเกินเท่ากับ 4% และ 5%) ในกรณีที่ใช้ข้อมูลที่ปรับตามฤดูกาลของปริมาณเงินในความหมายกว้างของธนาคารแห่งประเทศไทยนั้น ปัจจัยที่มีอิทธิพลมากที่สุดต่อตัวทวิคูณทางการเงินคือ อัตราส่วนการถือเงินสดต่อเงินฝากเพื่อเรียก (ในกรณีที่อัตราส่วนเงินสดสำรองส่วนเกินเท่ากับ 0% และ 1%) และอัตราส่วนเงินสดสำรองทั้งหมด (ในกรณีที่อัตราส่วนเงินสดสำรองส่วนเกินเท่ากับ 2% และ 5%) ซึ่งเมื่อมีการปรับปรุงส่วนประกอบของปริมาณเงินในรูปแบบใหม่แล้วพบว่า ในกรณีของปริมาณเงินในความหมายแคบนั้นปัจจัยที่มีอิทธิพลมากที่สุดต่อตัวทวิคูณทางการเงินคือ อัตราส่วนเงินสดสำรองทั้งหมดทั้งในกรณีที่ใช้ข้อมูลดิบและข้อมูลที่ปรับตามฤดูกาลแล้ว (ทั้งอัตราส่วนเงินสดสำรองส่วนเกิน 0% - 5%) ยก

เว้นในข้อมูลที่ปรับตามฤดูกาลแล้วและใช้อัตราส่วนเงินสดสำรองส่วนเกิน 3% และ 4% ที่อัตราส่วนเงินฝากทั้งสิ้นต่อเงินฝากเพื่อเรียกเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลมากที่สุด ในส่วนของปริมาณเงินในความหมายกว้างที่ปรับปรุงใหม่นั้นพบว่า ในกรณีที่ใช้ข้อมูลดิบและข้อมูลที่ปรับตามฤดูกาลแล้ว ปัจจัยที่มีอิทธิพลมากที่สุดต่อตัวทวิคูณทางการเงินคืออัตราส่วนเงินสดสำรองทั้งหมด

ชื่อผลงาน	ความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณเงินและระดับราคา, อิทธิพลความล่าช้าของนโยบายการเงินในประเทศไทย พ.ศ. 2528-2537
ลักษณะงาน	วิทยานิพนธ์
ผู้จัดทำ	นายกฤษดา นุรักษ์เซ (จุฬาฯ)
อาจารย์ที่ปรึกษา	ดร. ชโยดม สรรพศรี
เดือน/ปี	ปีการศึกษา 2539
วัตถุประสงค์โดยย่อ	✦ ศึกษาระยะเวลาที่เหมาะสมของการดำเนินนโยบายควบคุมปริมาณเงินเพื่อรักษาระดับราคาสินค้าในประเทศไทยระหว่างปี 2528-2537 ✦ ศึกษาผลกระทบและผลอันเนื่องจากการดำเนินนโยบายควบคุมปริมาณเงินที่มีต่อการรักษาระดับราคาสินค้าในประเทศไทยระหว่างปี 2528-2537 ✦ ศึกษาปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการเปลี่ยนแปลงของปริมาณเงินในประเทศไทยระหว่างปี 2528-2537
ข้อมูลที่ใช้	ข้อมูลทศนิยมรายเดือนรวม 120 เดือนตั้งแต่ปี 2528-2537 เกี่ยวกับการรักษาระดับราคาสินค้าให้เหมาะสมผ่านนโยบายควบคุมปริมาณเงินโดยศึกษาถึงพฤติกรรมการเปลี่ยนแปลงระดับราคาสินค้า
ทฤษฎี-แนวคิดที่ใช้	ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับ 1) ปริมาณเงินกับเป้าหมายทางเศรษฐกิจ 2) ปริมาณสินเชื่อ ปริมาณเงินฝากกับปริมาณเงิน 3) การดำเนินงานของธนาคารพาณิชย์กับปริมาณเงิน 4) การเปิดเสรีทางการเงินกับปริมาณเงิน
แบบจำลอง-เครื่องมือ	การศึกษานี้ใช้แบบจำลองคือ 1) แบบจำลองปริมาณสินเชื่อที่ธนาคารพาณิชย์ทั้งหมดซึ่งขึ้นอยู่กับผลต่างอัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำกับอัตราดอกเบี้ยมาตรฐาน อัตราดอกเบี้ยซื้อคืนพันธบัตร 7 วัน ปริมาณเงินฝากที่ธนาคารพาณิชย์ทั้งหมด ดัชนีราคาผู้บริโภค 2) แบบจำลองปริมาณเงินฝากที่ธนาคารพาณิชย์ทั้งหมดซึ่งขึ้นอยู่กับอัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำระยะเวลา 1 ปี ดัชนีราคาสินค้าผู้บริโภค 3) แบบจำลองปริมาณเงินกู้ยืมจากธนาคารต่างประเทศโดยธนาคารพาณิชย์ไทย ซึ่งขึ้นอยู่กับผลต่างอัตราดอกเบี้ยมาตรฐานกับอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ต่างประเทศ อัตราแลกเปลี่ยน (บาท/ดอลลาร์สหรัฐ) อัตราดอกเบี้ยซื้อคืนพันธบัตร 7 วัน 4) แบบจำลองปริมาณเงินในความหมายกว้าง ซึ่งขึ้นอยู่กับปริมาณสินเชื่อที่ธนาคารพาณิชย์ทั้งหมด ปริมาณเงินฝากที่ธนาคารพาณิชย์ทั้งหมด ปริมาณเงินกู้ยืมจากธนาคารต่างประเทศโดยธนาคารพาณิชย์ไทย ฐาน

เงิน ดัชนีราคาสินค้าผู้บริโภค 5) ดัชนีราคาสินค้าผู้บริโภค ซึ่งขึ้นกับปริมาณเงินในความหมายกว้าง ดัชนีราคาสินค้านำเข้า ราคาน้ำมันเตา 6) ฐานเงินเป็นฟังก์ชันของผลรวมของสินทรัพย์ต่างประเทศสุทธิของธปท. กับสินเชื่อที่ให้แก่ภาครัฐของธปท. กับสินเชื่อที่ให้แก่สถาบันการเงิน ธนาคารพาณิชย์ ธปท. ลบด้วยหนี้สินต่างๆ ของธปท.

สรุปโดยย่อ

ผลการศึกษาพบว่า ปริมาณเงินฝากธนาคารพาณิชย์ ปริมาณฐานเงิน ปริมาณสินเชื่อโดยธนาคารพาณิชย์และปริมาณเงินกู้ยืมจากต่างประเทศ โดยธนาคารพาณิชย์เป็นปัจจัยที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในปริมาณเงิน และปริมาณเงินในช่วงเวลาประมาณ 10 เดือนที่ผ่านมาจะมีอิทธิพลต่อระดับราคาสินค้าในปัจจุบัน ซึ่งผลการเปิดเสรีทางการเงินจะเป็นผลให้ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรที่ศึกษาเปลี่ยนแปลงเป็นส่วนใหญ่และการใช้เครื่องมือทางการเงินโดยธนาคารแห่งประเทศไทยในการควบคุมระดับราคาสินค้าประสบผลตามที่คาดหมายไว้

อย่างไรก็ตาม การดำเนินนโยบายทางการเงินเพื่อเป้าหมายที่จะควบคุมปริมาณเงินในระบบเศรษฐกิจผ่านเครื่องมือทางการเงินที่จะส่งผลกระทบต่อไปยังการปล่อยสินเชื่อของธนาคารพาณิชย์ และการกู้ยืมเงินจากต่างประเทศของธนาคารพาณิชย์เพื่อนำมาเป็นเงินทุนในการปล่อยสินเชื่อภายในประเทศนั้นกับการควบคุมปริมาณฐานเงินนั้น อาจไม่สามารถสำเร็จตามเป้าหมายได้ ถ้าหากระดับการออมภายในประเทศมีสูง เพราะจะทำให้เกิดการลดลงผลการดำเนินนโยบายทางการเงินได้ อีกทั้งอิทธิพลของเงินออมภายในประเทศที่มีต่อปริมาณเงินมีสูงกว่าอิทธิพลของสินเชื่อที่ปล่อยโดยธนาคารพาณิชย์ อิทธิพลของการกู้ยืมเงินจากต่างประเทศของธนาคารพาณิชย์และอิทธิพลของฐานเงินที่มีต่อปริมาณเงินมากจึงทำให้การดำเนินนโยบายการเงินต่างๆ ไม่ได้ผลเท่าที่ควร

ชื่อผลงาน	ความสัมพันธ์ระหว่างอัตราแลกเปลี่ยนและส่วนต่างของอัตราดอกเบี้ยที่แท้จริง
ลักษณะงาน	วิทยานิพนธ์
ผู้จัดทำ	น.ส. รักชนก นุชพงษ์ (มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์)
อาจารย์ที่ปรึกษา	รศ. ดร. พรายพล คุ่มทรัพย์
เดือน/ปี	31 พฤษภาคม 2540
วัตถุประสงค์โดยย่อ	✦ เพื่อตรวจสอบหาความสัมพันธ์ทั้งขนาดและทิศทาง (Magnitude and Direction) ระหว่างอัตราแลกเปลี่ยนและส่วนต่างของอัตราดอกเบี้ยที่แท้จริง กรณีศึกษาของประเทศไทย ในช่วงที่ประเทศส่วนใหญ่ในโลกหันมาใช้อัตราแลกเปลี่ยนที่ลอยตัวมากขึ้น
ข้อมูลที่ใช้	ใช้ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) แบบอนุกรมเวลา (Times Series Data) รายเดือน ช่วงระยะเวลาระหว่างเดือนกรกฎาคม พ.ศ. 2534-เดือนมกราคม พ.ศ. 2539 พิจารณา 5 คู่ประเทศคือ ไทย-อเมริกา, ไทย-ญี่ปุ่น, ไทย-อังกฤษ, ไทย-เยอรมันและไทย-สิงคโปร์ ซึ่งเป็นสกุลเงินตราต่างประเทศที่มีความสำคัญในระบากรัฐเงินและเป็นประเทศคู่ค้าที่สำคัญของประเทศไทย
ทฤษฎี-แนวคิดที่ใช้	ใช้ทฤษฎีของ Monetary Approach โดยเชื่อมโยงแนวคิดของ Uncovered Interest Parity เข้าด้วยกัน
แบบจำลอง-เครื่องมือ	การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างอัตราแลกเปลี่ยนที่แท้จริงและส่วนต่างของอัตราดอกเบี้ยที่แท้จริง ใช้การศึกษาเชิงพรรณนาและการศึกษาเชิงปริมาณ การศึกษาเชิงพรรณนาเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทั้งสองโดยการ Plot กราฟข้อมูลอนุกรมเวลาของตัวแปรที่ศึกษาของทุกคู่ประเทศ สำหรับการศึกษาเชิงปริมาณใช้วิธีการสรุปค่าสำคัญทางสถิติโดยอาศัยการวิเคราะห์เชิงถดถอย (Ordinary Least Square) และใช้วิธีของ Engle-Granger (1987) ซึ่งมี 2 Step ในการทดสอบคือ 1) Stationary Test เป็นการศึกษาคุณลักษณะของข้อมูลอนุกรมเวลาของตัวแปรทั้งสองว่า การเคลื่อนไหวมีลักษณะอย่างไร 2) Cointegration Test เป็นการศึกษาว่า ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันเชิงดุลยภาพในระยะยาวหรือไม่ อย่างไร
สรุปโดยย่อ	ผลการศึกษาโดย Ordinary Least Square พบว่า มีเพียงกรณีคู่ประเทศ ไทย-สหรัฐฯ และไทย-อังกฤษเท่านั้นที่ปรากฏความสัมพันธ์เชิงผกผันระหว่างอัตราแลกเปลี่ยนที่แท้จริงและส่วนต่างของอัตราดอกเบี้ยที่แท้จริง

หรือกล่าวได้ว่า การเพิ่มขึ้นของอัตราดอกเบี้ยภายในประเทศจะเป็นสาเหตุให้ค่าเงินบาทมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเมื่อเปรียบเทียบกับค่าเงินดอลลาร์สหรัฐ และค่าเงินปอนด์ แต่ค่า t -statistic แสดงให้เห็นว่า ในกรณีคู่ประเทศไทยและสหรัฐ ค่าสัมประสิทธิ์ส่วนต่างของอัตราดอกเบี้ยที่แท้จริงระหว่างไทยและสหรัฐ ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 95% และค่า R^2 แสดงให้เห็นว่า ส่วนต่างของอัตราดอกเบี้ยที่แท้จริงระหว่างประเทศส่งผลกระทบต่อ การเคลื่อนไหวของอัตราแลกเปลี่ยนที่แท้จริงน้อยมาก ในขณะที่กรณีที่เหลือส่วนใหญ่ได้แก่ คู่ประเทศไทย-ญี่ปุ่น, ไทย-เยอรมันและไทย-สิงคโปร์พบว่า มีความสัมพันธ์ทางบวกระหว่างตัวแปรทั้งสองหรือการเพิ่มขึ้นของอัตราดอกเบี้ยภายในประเทศจะเป็นสาเหตุให้ค่าเงินบาทมีแนวโน้มลดลงเมื่อเปรียบเทียบกับค่าเงินเยน ค่าเงินมาร์คและค่าเงินดอลลาร์สิงคโปร์ สำหรับผลการศึกษาโดยวิธีการของ Engle-Granger เพื่อหาความสัมพันธ์ในระยะยาวระหว่างอัตราแลกเปลี่ยนที่แท้จริงและส่วนต่างของอัตราดอกเบี้ยที่แท้จริงพบว่า มีเพียงกรณีของคู่ประเทศไทย-สหรัฐ เท่านั้นที่ปรากฏ Cointegration ต่อกันหรือมีความสัมพันธ์ระยะยาวระหว่างตัวแปรทั้งสอง จากผลการศึกษาเชิงประจักษ์โดยรวมจะพบว่า การใช้วิธีการทางเศรษฐมิติที่แตกต่างกันจะมีนัยของผลการศึกษาที่แตกต่างกันคือ กรณีคู่ประเทศไทย-สหรัฐ นั้น เมื่อศึกษาโดยวิธีการของ Ordinary Least Square พบว่า อัตราแลกเปลี่ยนที่แท้จริงและส่วนต่างของอัตราดอกเบี้ยที่แท้จริงระหว่างประเทศนั้นมีความสัมพันธ์ต่อกันน้อย แต่เมื่อใช้วิธี Cointegration Test พบว่า อัตราแลกเปลี่ยนที่แท้จริงและส่วนต่างของอัตราดอกเบี้ยที่แท้จริงระหว่างประเทศมีความสัมพันธ์เชิงผกผันต่อกันในเชิงดุลยภาพระยะยาว สำหรับคู่ประเทศไทย-อังกฤษ, ไทย-ญี่ปุ่น, ไทย-เยอรมันและไทย-สิงคโปร์ การศึกษาโดยวิธีการของ Ordinary Least Square พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทั้งสองแม้ว่าจะน้อยมากในช่วงเวลาที่พิจารณา แต่ค่า t -statistic พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์ส่วนต่างอัตราดอกเบี้ยที่แท้จริงมีนัยสำคัญทางสถิติ และเมื่อใช้วิธี Cointegration Test พบว่า ไม่ปรากฏความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทั้งสองในเชิงดุลยภาพระยะยาว

ชื่อผลงาน	ความสามารถในการแข่งขันของสินค้าส่งออกไทย
ลักษณะงาน	วิทยานิพนธ์
ผู้จัดทำ	นายชัยฤทธิ์ มติภักดี (เศรษฐศาสตร์ มร.)
อาจารย์ที่ปรึกษา	รศ.ดร.อุดม เกิดพิบูลย์
เดือน/ปี	17 เมษายน 2541
วัตถุประสงค์โดยย่อ	+ ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความสามารถในการแข่งขันของสินค้าส่งออก + ศึกษาการเปลี่ยนแปลงทางโครงสร้างการส่งออกสินค้าของไทย + เสนอแนะแนวทางแก้ไขปรับปรุงการส่งออกสินค้าไทยไปยังประเทศพัฒนาแล้ว
ข้อมูลที่ใช้	ข้อมูลทุติยภูมิ จากเอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ช่วงเวลาศึกษาครอบคลุมตั้งแต่ปี พ.ศ.1984-1993
ทฤษฎี-แนวคิดที่ใช้	1) แนวคิดส่วนแบ่งตลาดคงที่ 2) แนวคิดเกี่ยวกับความได้เปรียบเชิงเปรียบเทียบที่ปรากฏ
แบบจำลอง-เครื่องมือ	1) แบบจำลองตามทฤษฎีส่วนแบ่งการตลาดคงที่ (Constant Market Share Model) ใช้คำนวณวัดระดับปัจจัยต่าง ๆ ที่มีส่วนกำหนดอัตราการขยายตัวของการส่งออก 2) ดัชนีความได้เปรียบเชิงเปรียบเทียบที่ปรากฏ ใช้วัดอัตราการส่งออกสุทธิต่อการค้าทั้งหมด (Net Export to Total Trade Ratio) ซึ่งอธิบายการส่งออกสุทธิของสินค้าชนิดหนึ่งของประเทศในรูปเปอร์เซ็นต์ของการค้าระหว่างประเทศสินค้าชนิดนั้นทั้งหมด
สรุปโดยย่อ	การศึกษาก่อนแรกพบว่าโดยทั่วไปประเทศไทยมีความสามารถในการส่งออกที่ดีในประเทศที่พัฒนาแล้ว การส่งออกเติบโตอย่างรวดเร็ว และเข้าสู่ตลาดต่าง ๆ ได้ทั้ง ๆ ที่ในตลาดเหล่านี้มีความต้องการนำเข้าลดลง นอกจากนี้การขยายตัวของการส่งออกอย่างรวดเร็วของประเทศไทยปรากฏว่าเป็นผลเนื่องมาจากความสามารถในการแข่งขันที่เพิ่มขึ้น ในส่วนที่สองผลการศึกษพบว่าความได้เปรียบเชิงเปรียบเทียบแสดงให้เห็นว่า การขยายตัวของการส่งออกเป็นไปตามการเปลี่ยนแปลงขององค์ประกอบปัจจัยในการผลิตของไทย กลุ่มสินค้าที่ใช้ทรัพยากรทางการเกษตรยังคงเป็นสินค้าส่งออกหลักของประเทศ โดยอัตราส่วนของมูลค่าส่งออกสำหรับสินค้าเหล่านี้มีค่าสูง นอกจากนี้สินค้าที่ใช้แรงงานเป็นปัจจัยสำคัญในการผลิตเป็นกลุ่มที่มีความสำคัญสำหรับประเทศไทย ส่วนสินค้าที่ใช้ทรัพยากรมนุษย์ และเทคโนโลยีที่อาจจะไม่สอดคล้องกับแนวความคิดเรื่ององค์ประกอบปัจจัยการผลิต และความได้เปรียบเชิงเปรียบเทียบ แต่ปรากฏว่ามีอัตราการเติบโตที่สูงมาก

แสดงถึงการเริ่มเปลี่ยนเข้าสู่การมีความได้เปรียบเชิงเปรียบเทียบในสินค้าที่ใช้ทรัพยากรมนุษย์ และเทคโนโลยีเป็นปัจจัยหลักของเศรษฐกิจไทยที่เริ่มปรากฏตัวขึ้นในบางสาขาการผลิต

ชื่อผลงาน	ความสามารถในการแข่งขันทางการค้าระหว่างประเทศของอุตสาหกรรม แผงวงจรไฟฟ้า
ลักษณะงาน	วิทยานิพนธ์
อาจารย์ที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จารุมา อัครกุล
ผู้จัดทำ	นางสาวณัฐชไม มหารัตนวงศ์ (จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย)
เดือน/ปี	ปีการศึกษา 2539
วัตถุประสงค์	+ วิเคราะห์ถึงโครงสร้างการผลิตของอุตสาหกรรมแผงวงจรไฟฟ้าไทย การนำเข้า การส่งออก และส่วนแบ่งตลาดของแผงวงจรไฟฟ้าของไทย + ศึกษานโยบายและมาตรการต่างๆของภาครัฐบาลที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมแผงวงจรไฟฟ้า + วิเคราะห์ความสามารถในการแข่งขันทางการค้าของอุตสาหกรรมแผงวงจรไฟฟ้าไทยเมื่อเปรียบเทียบกับคู่แข่งทางการค้าในเชิงราคาและในเชิงความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบ + เสนอแนะแนวทางเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันระหว่างประเทศของอุตสาหกรรมแผงวงจรไฟฟ้าไทย
ข้อมูลที่ใช้	ใช้ข้อมูลปฐมภูมิโดยการออกแบบสอบถามและสัมภาษณ์ข้อมูลจากโรงงาน และข้อมูลทุติยภูมิโดยการรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับสถิติ รายงานของหน่วยภาครัฐและเอกชน ตลอดจนข้อมูลจากวารสารต่างๆที่เกี่ยวข้อง ทฤษฎีและแนวคิดที่ใช้ ในประเด็นส่วนแบ่งตลาดให้ทฤษฎีความเสมอภาคของอำนาจซื้อ (Purchasing Power Parity Theory)
แบบจำลองและเครื่องมือ	โดยอาศัยอัตราแลกเปลี่ยนที่แท้จริง (Real Exchange Rate) เป็นตัวชี้ถึงระดับความสามารถในการแข่งขันทางการค้าระหว่างประเทศในเชิงราคา และดัชนีความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบเชิงประจักษ์ (Revealed Comparative Advantage)
สรุป	โดยภาพรวม อุตสาหกรรมแผงวงจรไฟฟ้าไทยเป็นอุตสาหกรรมผลิตเพื่อการส่งออกเป็นหลัก โดยประมาณร้อยละ 95 ของมูลค่าการผลิตรวมของประเทศเป็นการผลิตเพื่อจำหน่ายไปยังต่างประเทศ เหลือรองรับความต้องการภายในประเทศเพียงร้อยละ 5 เท่านั้น วัตถุประสงค์ที่ใช้ในอุตสาหกรรมส่วนใหญ่นำเข้าจากต่างประเทศ คิดเป็นร้อยละ 91.7 ของต้นทุนการผลิตรวม และแรงงานที่ใช้ก็เป็นแรงงานหญิงที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาหรือใกล้เคียง มูลค่าเพิ่มและผลตอบแทนหรือกำไรส่วนเพิ่มของผู้ประกอบการประมาณร้อยละ 15.3 และ ร้อยละ 6.84 ของมูลค่าการส่งออกรวม

ของประเทศตามลำดับ ปัญหาที่ผู้ประกอบการพบตรงกันคือ ความล่าช้า อันเนื่องมาจากกฎระเบียบและนโยบายของรัฐ รองลงมาคือ การขาดแคลนเงินทุน การขาดแคลนแรงงาน ซึ่งเป็นเพราะการไหลเวียนของแรงงานกับการศึกษาของแรงงานไม่ตรงตามที่ต้องการ

ในเรื่องขีดความสามารถในการแข่งขันทางการค้าของอุตสาหกรรมแผงวงจรไฟฟ้าเมื่อเทียบกับประเทศคู่แข่งทางการค้าที่สำคัญ 3 ประเทศ คือ สหรัฐอเมริกา ญี่ปุ่น และสิงคโปร์ โดยพิจารณาจากความสามารถในการแข่งขันเชิงราคาและความได้เปรียบในการผลิต จากการศึกษาพบว่า ขีดความสามารถในการแข่งขันเชิงราคาของไทยค่อนข้างมีเสถียรภาพ และในขณะเดียวกันไทยก็ยังคงมีความได้เปรียบในเชิงการผลิต โดยในปี พ.ศ.2536 ไทยมีค่าดัชนีความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบอยู่ที่ระดับ 1.52

ชื่อผลงาน	ความสามารถในการพยากรณ์ของการวิเคราะห์ทางเทคนิคและทางเศรษฐศาสตร์ของการเคลื่อนไหวของราคาหุ้นกลุ่มธนาคารและเงินทุนหลักทรัพย์
ลักษณะงาน	วิทยานิพนธ์ (เศรษฐศาสตร์ มช.)
ผู้จัดทำ	นางสาวสุธีรา ตั้งตระกูล
อาจารย์ที่ปรึกษา	อาจารย์อเนก นิยมลรัตน
เดือน/ปี	25 มิถุนายน 2540
วัตถุประสงค์โดยย่อ	+ เพื่อประเมินผลของการวิเคราะห์หุ้นทางเทคนิคว่าสามารถพยากรณ์เกี่ยวกับราคาหลักทรัพย์ได้ถูกต้องมากเพียงใดพร้อมทั้งวิเคราะห์ว่าหากมีการวิเคราะห์หลักทรัพย์โดยพิจารณาทางด้านเทคนิคปัจจัยพื้นฐาน และใช้หลักเศรษฐศาสตร์ร่วมกันแล้วจะส่งผลให้นักลงทุนสามารถตัดสินใจลงทุนในหลักทรัพย์เฉพาะได้
ข้อมูลที่ใช้	ข้อมูลที่ใช้เป็นข้อมูลทุติยภูมิซึ่งรวบรวมจากรายงานการซื้อขายหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย เอกสารของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยและบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ วารสารและสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ เช่น วารสารข่าวการเงิน ธนาคารกรุงเทพ ธุรกิจรายวัน ฯลฯ
ทฤษฎี-แนวคิดที่ใช้	การศึกษานี้อาศัยการวิเคราะห์ราคาหลักทรัพย์ ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ประเภท 1) การวิเคราะห์ทางด้านปัจจัยพื้นฐาน (Fundamental Analysis) 2) การวิเคราะห์ทางด้านเทคนิค (Technical Analysis)
แบบจำลอง-เครื่องมือ	1) การวิเคราะห์ด้านปัจจัยพื้นฐานเป็นการวิเคราะห์ถึงภาวะเศรษฐกิจ การวิเคราะห์อุตสาหกรรม การวิเคราะห์บริษัท 2) การวิเคราะห์หลักทรัพย์โดยใช้เครื่องมือต่างๆทางเทคนิค การทดสอบเครื่องมือเหล่านั้นจะหาค่าความแตกต่างระหว่างราคาของหลักทรัพย์นั้น ๆ ที่เกิดขึ้นจริงในตลาดหลักทรัพย์กับราคาของหลักทรัพย์นั้นที่ได้จากการคาดคะเนจากแบบจำลองโดยวิธีการทดสอบว่าถ้าหากนักลงทุนได้ทำการซื้อขายหุ้นกลุ่มธนาคาร และเงินทุน และหลักทรัพย์ตามเครื่องมือทางเทคนิคในแต่ละวิธีแล้วนั้น ผู้ลงทุนผู้นั้นจะได้รับกำไรหรือขาดทุนเท่าใด และจะพิจารณาถึงจำนวนครั้งที่แต่ละเทคนิคให้สัญญาณซื้อหรือสัญญาณขายแล้วสามารถทำนายได้ถูกต้องหรือได้กำไรคิดเป็นกี่ครั้งและกี่เปอร์เซ็นต์
สรุปโดยย่อ	ผลการศึกษาพบว่า เครื่องมือทางเทคนิคที่ดีที่สุดที่ใช้ในการศึกษาวิเคราะห์ความสามารถในการพยากรณ์ของการวิเคราะห์ทางเทคนิคและเศรษฐศาสตร์ของการเคลื่อนไหวราคาทั้งสองกลุ่มนี้คือ Simple Moving

Average (SMA) และ Relative Strength Index (RSI) การใช้ SMA และ RSI ร่วมกันสามารถทำกำไรมากที่สุดให้กับหุ้น 11 หลักทรัพย์ในกลุ่มธนาคาร โดยคิดเป็น 68.75% และมี Rate of Return โดยเฉลี่ยต่อปีคิดเป็น 134.32 % เครื่องมือที่สามารถทำกำไรมากที่สุดเป็นอันดับสาม ได้แก่ Moving Average ซึ่ง Rate of Return โดยเฉลี่ยต่อปีคิดเป็น 79.78% ส่วนเครื่องมือที่สามารถทำกำไรได้เป็นอันดับสาม คือ O-MAC-M ซึ่งมี Rate of Return โดยเฉลี่ยต่อปีคิดเป็น 57.18 % และเครื่องมือทางเทคนิคที่สามารถทำกำไรได้เป็นอันดับสี่ ได้แก่ MACD ซึ่งมี Rate of Return โดยเฉลี่ยต่อปีคิดเป็น 22.3 % ในขณะเดียวกันนั้น SMA และ RSI สามารถทำกำไรมากที่สุดให้กับหุ้น 30 หลักทรัพย์จากทั้งหมด 47 หลักทรัพย์ในกลุ่มเงินทุนและหลักทรัพย์โดยคิดเป็น 63.83 % และมี Rate of Return โดยเฉลี่ยต่อปีคิดเป็น 469.36 % เครื่องมือที่สามารถทำกำไรมากที่สุดเป็นอันดับสอง ได้แก่ O-MAC-M ซึ่งมี Rate of Return โดยเฉลี่ยต่อปีคิดเป็น 95.22 % ส่วนเครื่องมือที่สามารถทำกำไรได้เป็นอันดับสาม คือ Moving Average ซึ่งมี Rate of Return โดยเฉลี่ยต่อปีคิดเป็น 84.39 % และเครื่องมือทางเทคนิคที่สามารถทำกำไรได้เป็นอันดับสี่ คือ MACD ซึ่งมี Rate of Return โดยเฉลี่ยต่อปีคิดเป็น 63.59 % และจากการคำนวณค่าดัชนีฤดูกาล จะแสดงให้เห็นว่ามูลค่าการซื้อขายหลักทรัพย์โดยเฉลี่ยในแต่ละเดือนของทุกๆ ปีนั้นมีมูลค่าโดยเฉลี่ยแล้วสูงกว่าหรือต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของการซื้อขายหลักทรัพย์ทั้งหมดเฉลี่ยโดยรวม (100) จากการคำนวณค่าดัชนีฤดูกาล พบว่า เดือนที่มีการซื้อขายต่ำกว่าค่าฐานคือ 100 มีทั้งหมด 6 เดือน ได้แก่ เดือนกุมภาพันธ์ มีนาคม เมษายน พฤษภาคม กันยายน พฤศจิกายน และเดือนที่มีการซื้อขายมากกว่าหรือสูงกว่าค่าฐาน ได้แก่ เดือนมกราคม มิถุนายน กรกฎาคม สิงหาคม ตุลาคม และธันวาคม

ชื่อผลงาน	ความสามารถในการพยากรณ์ของแบบจำลองการประเมินราคาออร์เรนท์
ลักษณะงาน	วิทยานิพนธ์
ผู้จัดทำ	นายณวรา สกุล ณ มรรคา (เศรษฐศาสตร์ มช.)
อาจารย์ที่ปรึกษา	ดร.ทรงศักดิ์ ศรีบุญจิตต์
เดือน/ปี	9 มิถุนายน 2540
วัตถุประสงค์โดยย่อ	+ เพื่อศึกษาถึงการประเมินราคาใบสำคัญแสดงสิทธิซื้อหุ้นสามัญภายใต้เงื่อนไขต่างๆ ที่เปลี่ยนไป + เพื่อศึกษาความสามารถในการพยากรณ์ราคาใบสำคัญแสดงสิทธิซื้อหุ้นสามัญภายใต้เงื่อนไขที่เปลี่ยนไปนั้น
ข้อมูลที่ใช้	ข้อมูลรายวันเริ่มตั้งแต่ แต่ละบริษัทออกใบสำคัญแสดงสิทธิซื้อหุ้นสามัญจนถึงวันที่ 29 ธ.ค.2538 ได้แก่ ใบแสดงสิทธิซื้อหุ้นสามัญของบริษัทต่าง ๆ จำนวน 32 บริษัท
ทฤษฎี-แนวคิดที่ใช้	การประเมินราคาออร์เรนท์ ใช้วิธีการประเมินราคาของ Options มาประยุกต์ใช้ ในทางทฤษฎีออร์เรนท์จัดว่าเป็นตราสารอนุพันธ์ (Derivative security) ประเภท Call options ชนิดหนึ่งแต่เป็นชนิดที่มีคุณสมบัติพิเศษแตกต่างจาก Call options โดยทั่วไป
แบบจำลอง-เครื่องมือ	แบบจำลองในการประเมินราคาของ Call options ได้แก่ 1)วิธีการประเมินราคาแบบ Binomial Options Pricing 2)วิธีการประเมินราคาของ Black and Scholes ทั้งสองวิธีมีแนวความคิดพื้นฐานที่คล้ายคลึงกัน
สรุปโดยย่อ	ผลการศึกษาในการประเมินราคาออร์เรนท์พบว่าแบบจำลองส่วนมากจะประเมินราคาออร์เรนท์ได้ต่ำกว่าราคาออร์เรนท์ตามราคาตลาดทำให้มีจำนวนออร์เรนท์ที่มีลักษณะ Overvalue มากกว่าจำนวนออร์เรนท์ที่มีลักษณะ Undervalue ยกเว้นในแบบจำลอง Black and Scholes แบบดั้งเดิม และแบบจำลองที่มีการปรับปรุงผลกระทบด้านการเปลี่ยนแปลงโดยสร้างทุนเมื่อใช้การคำนวณ Volatility ย้อนหลังบางช่วงเวลาพบว่าจำนวนออร์เรนท์ที่มีลักษณะ Undervalue มากกว่า จำนวนออร์เรนท์ที่มีลักษณะ Overvalue ผลการศึกษาด้านความสามารถในการพยากรณ์ของแบบจำลองพบว่าการใช้วิธีการคำนวณ Volatility จากราคาสูงสุดและต่ำสุดรายวัน การคำนวณ Volatility ควรใช้ช่วงระยะเวลาย้อนหลังตั้งแต่ 360 วันขึ้นไป และการปรับปรุงแบบจำลองควรนำผลกระทบด้านการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างทุนเข้ามาปรับปรุงแบบจำลองจะทำได้ความสามารถในการ

พยากรณ์ของแบบจำลองดีขึ้นมากที่สุด อีกทั้งพบว่าถ้าค่าวอร์เรนที่มี
ลักษณะ in the money มากขึ้นจะทำให้ความสามารถในการพยากรณ์
ของแบบจำลองดีขึ้น

ชื่อผลงาน	ความสามารถในการส่งออกของอุตสาหกรรมสิ่งทอไทย
ลักษณะงาน	วิทยานิพนธ์
อาจารย์ที่ปรึกษา	รองศาสตราจารย์ สมเกียรติ โอสธสภา
ผู้จัดทำ	นายธนพ ปัญญาพัฒนากุล
เดือน/ปี	ปีการศึกษา 2541
วัตถุประสงค์	+ เพื่อศึกษาว่าประเทศไทยมีความสามารถในการแข่งขันในสินค้าอุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มหรือไม่ + เพื่อวิเคราะห์ถึงปัจจัยต่างๆที่มีผลต่อการส่งออกสินค้าอุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มของไทย และเสนอแนะแนวทางในการปรับปรุงแก้ไข + ศึกษาถึงศักยภาพและแนวโน้มในอนาคตของอุตสาหกรรมและเครื่องนุ่งห่มว่ามีมากน้อยเพียงใด
ข้อมูลที่ใช้	ข้อมูลที่ใช้จำกัดสินค้าอุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มที่มีบทบาทสำคัญในการสร้างรายได้จากการส่งออกให้แก่ประเทศไทย 3 ประเภท คือ เสื้อผ้าสำเร็จรูปที่ทำมาจากผ้าทอ เสื้อผ้าสำเร็จรูปที่ทำมาจากผ้ายัด และผ้าผืน โดยการจำแนกรายการสินค้าแต่ละประเภทออกตามการจัดในระบบรหัสฮาร์โมนิไนซ์ (Harmonized System) 4 หลัก
ทฤษฎี-แนวคิด	ใช้การศึกษาเชิงพรรณนา
สรุป	ตลาดสินค้าอุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มที่สำคัญของประเทศไทย โดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับสินค้าอุตสาหกรรมสำคัญ 3 ประเภท คือ สินค้าอุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มประเภทเสื้อผ้าสำเร็จรูปที่ทำจากผ้าทอ, อุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มประเภทเสื้อผ้าสำเร็จรูปที่ทำจากผ้ายัด และผ้าผืน ในตลาดสหรัฐอเมริกาและสหภาพยุโรป ปัจจุบันมีการแข่งขันทางการค้าที่เข้มข้นมากขึ้น เนื่องจากมีการเปลี่ยนแปลงทิศทางการค้าในประชาคมโลกตลอดเวลา และความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทยเริ่มมีแนวโน้มลดลงในตลาดทั้งสองแห่ง ทั้งนี้เนื่องจากในสหรัฐอเมริกาไทยต้องเผชิญกับคู่แข่งทางการค้าที่สำคัญอย่างเม็กซิโกที่ได้เปรียบไทยในเรื่องระยะทาง เนื่องจากเม็กซิโกอยู่ใกล้สหรัฐอเมริกามากกว่าไทย ทำให้มีค่าขนส่งต่ำกว่า ราคาสินค้าจึงถูกกว่าของไทย และปัญหาข้อตกลงเขตการค้าเสรีอเมริกาเหนือ ที่ทำให้เม็กซิโกได้เปรียบไทย เนื่องจากเม็กซิโกและสหรัฐอเมริกาต่างก็เป็นประเทศสมาชิกเหมือนกัน และการนำเข้าสินค้าจากประเทศในกลุ่มสมาชิกจะสะดวกสบายกว่าการนำเข้าสินค้าจากประเทศนอกกลุ่มสมาชิก ส่วนสถานการณ์ในการแข่งขันของ